N:r 1 ÅRG. 39. 10 JAN. 1934. PREN.-PRIS 2:25

MISSIONSTIDNINGEN

SINIMS LAND

ORGAN FÖR SVENSKA MISSIONEN I KINA

ANSVARIG UTGIVARE: E. FOLKE.

VÅRT FÖRGÅNGNA OCH VÅR FRAMTID

Jes. 46: 4.

Genom profeten Jesaja erinrar Herren sitt folk om att hans löfte till dem har stor räckvidd. Och vi, som vilja låta det bero på tro och så få vara Abrahams barn och löftets arvingar, vi få ock se både det förgångna, det närvarande och det tillkommande i löftenas ljus. Han själv träder då fram för oss såsom den trofaste löftesmannen och blir för oss den orubbliga borgen för att även vi skola få vad utlovat är.

Vid detta årsskifte för han oss så att säga upp på en hög utsiktspunkt för att där låta oss få en överblick över sitt handlingssätt i det förgångna. Trofast har han burit oss hela den väg, som ligger bakom oss. »Är du en sionsvandrare och blickar tillbaka, så ser du icke stort mer än — Jesus Kristus. Vägens branter, djup och faror, kunna ock framträda, men han, som bar över djupen, synes klarare än dessa. Det förflutnas fotsteg och synder framträda också helt säkert, men han som med sitt blod tvådde från synderna, synes ännu tydligare än dessa. Jesus Kristus så att säga står för hela det tillryggalagda livet, ty då han sträcker ut sin genomborrade hand mot det förflutnas fördömande anklagelser, förlora dessa sin udd. Skulle något gott vara övat under de dagar som gått, så är dock i vårt medvetande intet mera kvar därav än — Jesus Kristus; han har äran för allt.»

Icke mindre dyrbara ting skåda vi i det närvarande. Huru än vårt läge må gestalta sig i inre eller yttre hänseenden, Jesus är densamme. Vi känna det fasta greppet av hans hand som håller oss uppe. Vi känna, vilken trygg viloplats hans starka armar be-

reda oss, då han ömt och varligt bär oss över djupen. Vill modet sjunka är han genast redo att hålla oss uppe med sin rika tröst. Svika krafterna inför de krävande uppgifter, vi fått oss pålagda, låter han oss känna, att hans kraft fullkomnas i vår svaghet. Tryckes vi av ensamhetskänsla, vill han viska i vårt öra: »Jag skall icke lämna dig eller övergiva dig.» Hotas vi av fiender, ter han sig för oss såsom fursten över Herrens här, redo att gå före oss i striden. Han skall visa sig vara vår starka räddare. Sådan är han nu för oss vår store frälsningshövding. Och därför är vårt nu så ljust och rikt och tryggt.

Hur vårt »framgent» kommer att gestalta sig, vad vi, under de dagar vi ännu skola få leva härnere, än få möta, ett är visst: Han har lovat att sörja för vår framtid, och han skall aldrig svika sitt löfte. Vi få därför även vid detta årsskifte tillropa varandra: Framåt i Jesu vår Frälsares namn. Han vill giva oss ett framåt i vårt eget livs utveckling, så att vi danas mer och mer till hans likhet. Han vill giva oss ett framåt i det tjänareuppdrag, han givit oss för honom, så att vi mer än förut få nåd att förhärliga hans namn. Och han vill föra oss stadigt framåt mot det härliga målet, då vi skola få se honom såsom han är.

»Ända till eder ålderdom är jag densamme, och intill dess I varden grå, skall jag bära eder; så har jag hittills gjort, och jag skall också framgent hålla eder uppe, jag skall bära och rädda eder» (Jes. 46: 4).

Erik Folke.

»DE MÅ TACKA HERREN.»

Dessa ord återkomma upprepade gånger i den 107:de psalmen som en refräng efter de olika avdelningar, vari psalmen sönderfaller, var och en ägnad åt någon prövande erfarenhet i Israels historia. Ur var och en av dessa prövningar har Herren i sin nåd och trofasthet bragt hjälp i rätta stunden, och nu kommer maningen: »De må tacka Herren för hans nåd och för hans under med människors barn, de må offra lovets offer och förtälja hans verk med jubel.» Denna maning höves det oss som enskilda och som mission att beakta och efterkomma alldeles särskilt vid detta årsskifte.

Även vår mission har haft en prövande tid att genomleva — att genombedja, om ett sådant uttryck tillåtes. I var och en av de nyss antydda avdelningarna av den 107:de psalmen heter det: »De ropade till Herren i sin nöd, och han räddade dem ur deras trångmål.»

Det var med bävan, men dock i frimodig trosvisshet som vi i början av det gångna året antogo den ena unga missionärskandidaten efter den andra. Det var med än större bävan som vi fattade beslutet att sända ut dem. Vi insågo ju att en sådan åtgärd icke blott kräver en ganska ansenlig summa i respengar, utan även pålägger oss ansvar för deras framtida under-

håll. Och vi kunde icke heller förvisa det faktum, att Kina är ett överraskningarnas land — och vanligen äro överraskningarna av oangenäm art: krigiska angrepp utifrån, revolutionär agitation och inbördes krig i det inre, torka å ena sidan, översvämningar å den andra, båda förorsakande hungersnöd med smittosamma sjukdomar i släptåg, rövarväsen och annan laglöshet m. m. Det medför ansvar att sända unga människor till ett sådant land. Och dock vågade vi, ja, vi vågade icke låta bli. Men det var ett steg i tro. Och denna tro blev satt på prov.

Då kommittén var samlad i början av hösten, anmälde kassaförvaltaren att vi behövde mer än 50,000 kronor före årets slut för att fullgöra alla utbetalningar. Skulle detta belopp komma in? Vi pläga ju icke vända oss till någon med direkt anhållan om bidrag. Vi vänta att Gud skall i det fördolda mana sina förvaltare att lämna de behövliga bidragen i rätta stunden. Nå, men om de icke komma? Ja, i olikhet med många andra missionsorganisationer ha vi icke obetingat tillförsäkrat våra missionärer ett bestämt lönebelopp. De äro förberedda på att, om det blir ebb i kassan, avstå från en större eller mindre del av det under alla förhållanden mycket blygsamma underhåll som utsändes i mån av tillgång. Med tack till Gud kunna vi konstatera, att någon sådan inknappning i regel ej behövt göras definitivt. En och annan gång under vår missions tillvaro har det förekommit, att »ofullständig remissa» måst utgå, men det har nästan alltid blivit möjligt att fylla i det felande vid någon senare sändning.

Hur skulle det nu gå i år? Till svar på uthållig bön kom den ena gåvan efter den andra, somliga stora, andra mindre, till dess vid årsskiftet hela det stora beloppet, som såg så skrämmande ut, blivit fyllt och fullständig remissa kunnat utsändas.

I sanning: vi må tacka Herren för hans nåd och för hans under med människors barn. I den äldre översättningen hette det: »de skola tacka Herren». Det tycker jag är mera uttrycksfullt, och det anger också mera exakt vad som utan tvivel kommer att ske, i varje fall vad som bör ske.

Förvisso komma vår missions ombud och vänner i skilda delar av vårt land att först av allt vid det nya årets början, då de erhålla denna underrättelse, utbrista i tack och lov till Gud för att han så underbart hjälpt oss igenom en prövande erfarenhet och fyllt våra behov efter sin nåds rikedom.

En sådan erfarenhet bör uppmuntra oss till förökad trohet i bön och offer och till skärpt uppmärksamhet gentemot Herrens maningar och vägledning så att vi varken ila honom i förväg genom självsäker djärvhet eller stanna i loppet genom klenmodig tröghet. I senare delen av Gal. 5 förekommer två gånger uttrycket: »vandra i Anden». På grundspråket användas dock olika ord. Det ena betyder ungefär »röra sig inom ett visst område», det andra »förflytta sig i takt med någon». Båda dessa uttryck i den givna maningen ha mycket att säga oss: det gäller, som nyss antyd-

des, att varken gå för fort eller för långsamt och det gäller att känna de gränser, som Anden föreskriver och icke överskrida dem, men heller icke slå sig till ro på vunna positioner. Må Herren själv undervisa och vägleda oss i beredda gärningar. Prövningar skola vi förvisso icke undgå, men om vi »genombedja» dem, skall vår tro därur framgå renad och stärkt.

Karl Fries.

Vid årsskiftet.

Åter befinna vi oss vid ett vägskäl. Ännu ett års erfarenheter stå tecknade i vår minnesbok liksom de äro skrivna i Herrens, enligt Mal. 3: 15. Ett år mindre i främlingslandet, ett år närmare målet, ett år till i vår Mästares tjänst här nere, ett år närmare sabbatsvilan därhemma, och vid detta årsskifte ljuder mäktigare än någonsin maningsropet runt omkring oss: Vaken. Varen redo. Då det alltmer mörknar i världen far hoppets stjärna därovan allt starkare strålglans.

Det gångna året har givit oss rika anledningar till att såsom skriften säger överflöda i tacksägelse. Våra vänner i hemlandet ha trots mångahanda trångmål varit uthålliga i helig offertjänst. Vi ha på många sätt förnummit att bön varit i verksamhet. Vi ha fått se Apostlagärningarnas 13: 1 återupprepat. Herrens Ande har åter kallat unga män och kvinnor till arbetet i sin vingard i Kina, och han har givit församlingen och de nära anhöriga nåd att göra offret av villigt hjärta och giva dem till Herrens tjänst. I trängselns tider ha vi haft en stark förnimmelse av trogna stödjande händer. Sådant stöd ger kraft, styrka och frimodighet i den dagliga gärningen. De offergåvor vi från trofasta vänner fått mottaga ha varit för oss kraftiga vittnesbörd om Guds kärleks verklighet och rikedom i de heligas hjärtan och tillika givit oss nya erfarenheter av de oskattbara värden, som delaktigheten i de heligas gemenskap ger. Böneande, offerkärlek, de äro verkligen värdefulla tillgångar i missionen. De fylla oss härnere med salig förundran, stämma hjärtat till tack och lov utan återvändo, och de skola för oss bliva ännu underbarare då vi få se dem förklarade i evighetens ljus.

Till detta kommer alla de välsignelser Herren givit i det omfattande arbetet därute i Kina. Vi ha fått verka ostört på hela vårt vidsträckta fält. Vi ha alltfort fått glädje oss åt ett odelat förtroende från folkets sida och villigheten att lyssna till ordets förkunnelse har anmärkningsvärt tilltagit. De infödda kristna ha haft en underbar besökelsetid som medfört inre andlig förnyelse och växande nit i vittnesbördet utåt. Genom tältverksamheten har både församlingen och bedningaskarorna gjort en värdefull vinst. Inga större hinder ha ställts från myndigheternas sida emot vår skolverksamhet. Fördjupning inåt och utvidgning utåt äro märkbara företeelser över hela vårt fält. Herren har för oss berett en jämnad stig och därför tacka vi honom samt vilja utbedja oss nåd att under det nu ingångna året få vara föremål för samma trofasta fadersomsorg ävensom nåd till att bättre än hittills i livet och i tjänsten omsätta vad Herren givit oss.

Missionen är ett område där Herrens under rikligen uppenbaras. Vår kassabok har stora ting att förtälja. Herrens ingripande, som svar på bön, är en nästan daglig företeelse. Huru detta kan ske år efter år, och huru tillflödena kunna fortsätta utan yttre påtryckning, det undret blir endast förklarligt, då vi däri se Guds Andes omedelbara verkan i de troendes hjärtan. Det som tillhör Gud och hans rike kommer oss så nära och ger oss mycket av oskattbart livsinnehåll. Och vi bedja: Herre, giv oss mera av tro och kärlek till dig och ditt verk samt förlåt oss all otrohet, försummelse, ja, all försyndelse i vårt liv.

Vi behöva ej vara i besittning av någon

ovanlig skarpsinnighet för att inse, att något av ytterst viktig innebörd och räckvidd håller på att ske i världen. Denna världens makter sporra sina krafter till det yttersta för att nå sina mål. Men Guds Ande är också i verksamhet. Medan dagen är, måste vi verka Herrens verk. Natten kommer då ingen kan verka.

Skulle vi något antyda vårt program för detta nu ingångna året kunna vi helt kort uttrycka det så, att vi hoppas få ägna tid och krafter åt att giva det frälsande evangeliet åt alla, som ännu vandra i mörker, borta från Gud. Här intager tältverksamheten ett mycket viktigt rum.

Vi ville så gärna kunna uttala vårt tack till alla våra vänner på ett sådant sätt, att det riktigt kändes i varje hjärta huru värdefull deras insats i missionen är, och vi våga vara så frimodiga, att vi räkna med samma trofasta hjälp, som allt hittills kommit oss till del från Eder sida, under detta nya år. Herren styrke, stödje och stadfäste oss och Eder intill änden.

Erik Folke.

FRÅN REDAKTION och EXPEDITION

Ett gott nytt år,

av Gud rikligen välsignat, tillönskas hjärtligt alla läsare av Missionstidningen Sinims Land!

Bönemötena för S. M. K.

Tisdagsbönemötena för S. M. K. i *Betesdakyrkan, Floragatan 8,* börjar v. G. åter *tisdagen den 16 jan. kl. 7 e. m.*

De bönemöten, som bruka anordnas varannan fredag *på S. M. K:s exp.,* påbörjas åter *fredagen den 19 jan. kl. 2 e. m.*

Låtom oss alla, så många som det kunna, troget samlas till förbön. Och de, som ej kunna komma med på bönemötena, må de dock få nåd till att bedja. Böneämnena äro så många, både med tanke på fältet och med tanke på hemlandet. Missionärer såväl som hemarbetare behöva förbön och även de kinesiska kristna, särskilt de som stå i ledareställning. Missionens stora behov av medel och personliga krafter behöva ock ihågkommas i bön, och all vår bön få vi göra med tacksägelse.

Ett tack till förebedjande vänner.

I samband med vad som sagts härovan vilja vi till alla våra förebedjande vänner giva uttryck för vår djupt kända tacksamhet. Vi tänka med stor tacksamhet på bönekretsarna, som på olika platser samlas till bön för Svenska Missionen i Kina och dess arbete, och detsamma gäller de många ensamma med Herren förtrogna vännerna, som för vår skull frambära böner och tacksägelse. Mottagen alla ett varmt och uppriktigt tack! Och må Herren alltfort över oss utgjuta nåds och böns ande. Endast så kunna vi hava framgång och vinna seger.

En underbar bönhörelse.

Till uppmuntran för våra förebedjande vänner och såsom ett tacksägelseämne vilja vi även i vår tidning meddela, huru Gud under december i nåd såg till våra behov och lät dem bliva fyllda.

Vid december månads början voro behoven i ekonomiskt hänseende synnerligen stora. Vi beräknade nämligen då, att vi före årets slut till allmänna missionskassan skulle behöva 25,000 kronor. Det blev ett böneämne, som nog mera än en gång frambars under fruktan och bävan. Många deltogo också med oss i bön härom, och undret skedde, bönhörelsen kom. Som synes av redovisningen i dagens nummer av denna tidning fingo vi såsom allmänna missionsmedel kronor 25,290: 10. — Må denna erfarenhet bidraga till att vi bliva uthålliga i bönen, och må vi få nåd att tacka Herren för denna hans stora nåd.

Kinalänkarna i Stockholm.

Kinalänkarnas symöte i Stockholm anordnas för första gången på det nya året v. G. *på S. M. K:s Exp.,* Drottninggatan 55, *torsdagen den 18 jan. kl. 7 e. m.* Välkomna!

»Månadsmöte.»

I stället för det vanliga tisdagsbönemötet i Betesdakyrkan anordnas *tisdagen den 6 febr. kl. 7 e. m.* ett möte med något fylligare program än de vanliga bönemötena, s. k. månadsmöte, *på K. F. U. M.*, Birger Jarlsgatan 35 (ingång från Snickaregatan), Stockholm. Efter egentliga mötet anordnas servering mot vanlig avgift. Varmt välkomna!

De utresande missionärerna.

Såsom synes på annat ställe i denna tidning hava missionärerna fröknarna *Maria Nylin, Margit Eriksson, Hanna Lundberg* och *Astrid Löfgren* samt missionär *Arvid Hjärtberg* lyckligt framkommit till Shanghai. De anlände dit den 23 nov.

Från fröken *Estrid Sjöström*, som avreste från Stockholm den 2 jan., hava vi mottagit meddelande från Genua, att resan dit varit mycket god.

Hemkommande missionärer.

Enligt från fältet mottagna brev planera fröknarna *Frida Prytz, Judith Hultqvist* samt *Ida Söderberg* att den 4 nästkommande april avresa från Shanghai för att vägen genom Suezkanalen resa hem till Sverige. Något senare eller den 20 april planera missionärsparet *Carl* och *Ethel Blom* att anträda hemresan.

Vi hälsa alla dessa varmt välkomna hem och tillönska dem en god resa. Må denna tillönskan ock bliva ämne för bön.

Missionstidningen Sinims Land.

På sista sidan av dagens nummer av Missionstidningen Sinims Land återfinnes prenumerationsanmälan för denna vår missionstidning, och vi ville härmed fästa uppmärksamheten därvid.

Prenumeration kan såsom synes av prenumerationsanmälan verkställas både på postkontoren och på vår expedition. Enligt nuvarande bestämmelser för postbefordringsavgifter blir det emellertid för Missionen fördelaktigare om prenumerationen verkställes på vår expedition. Vi vore därför särskilt tacksamma, om detta sätt att prenumerera användes. Prenumerantsamlare behöva ej därför nödvändigt ha besvär med att utdela tidningen. De kunna nämligen till oss insända en lista på prenumeranterna med deras fullständiga adresser, och i så fall sända vi sedan tidningen i utgivarekorsband direkt till varje prenumerant. Provexemplar sändas på begäran gratis och portofritt från Sv. Missionens i Kina Exp., Drottninggatan 55, Stockholm.

Samtidigt som vi fästa uppmärksamheten härvid, ville vi också uttala ett varmt tack till våra vänner, som år efter år gå in i kärleksgärningen att sprida Missionstidningen Sinims Land. Vi tacka även Gud för dem och bedja Gud giva dem nåd och kraft till uthållighet och oss många nya sådana vänner.

Till våra prenumeranter.

Enligt gammal praxis fortsätta vi även efter årsskiftet att expediera Missionstidningen Sinims Land till prenumeranter vilka förut rekvirerat tidningen genom vår Exp., och *som ej meddelat, att de ej längre önska den.* Till sådana prenumeranter kommer alltså så småningom räkning för obetalda prenumerationsavgifter, om ej sådana dessförinnan insändas.

Vi hoppas, att alla våra gamla prenumeranter kvarstå, men skulle någon vara förhindrad fortsätta prenumerationen äro vi tacksamma för meddelande därom, emedan tidningens ekonomi ej tillåter utsändande av gratisexemplar.

Från de utresande.

I.

(Utdrag ur privatbrev.)

Vi närma oss nu Singapore, där vi vänta oss nya intressanta upplevelser. De senaste minnena röra sig kring våra erfarenheter i Colombo och Belawan. Om Colombo har ju Arvid Hjärtberg berättat, så därom behöver jag ej säga så mycket. Något av det, som gjorde särskilt intryck på mig,

var de resliga kokospalmerna, som växte här och var i staden och vars kronor vackert avtecknade sig mot aftonhimlen.

Vi fick i Colombo pröva på hur man färdas i Kina. När vi skulle återvända till båten beställde vi nämligen var sin rickshaw. Du må tro, att det var intressant att färdas i dessa åkdon! Åtta stycken i en grupp fördes genom Colombos gator av brunhyade barfota män, som springande drogo sina väl ej alltför lätta bördor. Lyckligt och väl kommo vi så till hamnen igen, där vi togo farväl av vår svenska vän, som visat oss så mycken gästvänlighet.

Åter till havs! Det började gunga litet! Men så länge det ej var Nordsjöväder hade vi intet att klaga över, även om vi ej kände oss alldeles som vi skulle velat. När vi ett par dagar senare åter närmade oss land blev det stilla igen.

Det var på tisdag morgon, som vår båt gled in i hamnen vid Belawan. Från vårt fönster hade vi utsikt över en leende, grönskande strand. Var det ett parti från Mälaren? Nej kanske hellre från en mindre svensk insjö. Men ack, vi voro långt ifrån Norden! Det märktes snart på de människor, som kommo ombord för att hjälpa till med all den av- och pålastning som sedan pågick hela dagen. Sumatra befolkas ju av en hel del olika raser, varav »vårt folk», kineserna, utgöra en stor procent.

Efter frukosten gingo vi i land och fingo så småningom tag i en buss, som förde oss till staden Medan. Framåt gick det i flygande fart. Infödingarna tycks ej tänka mycket på försiktighet när det gällde hastigheten. På något mindre än en halvtimma voro vi framme. Vi hade färdats genom trakter där palmer och bananträd frodades och små lustiga hyddor på pålar voro uppförda. Nu voro vi i en stad där holländarna satt sin prägel på byggnadsstilen.

Sedan vi fått våra pengar växlade vände vi stegen mot postkontoret — f. ö. den byggnad, som i var hamn först blir föremål för vårt intresse, ty till var hamn bruka vi medföra en ansenlig bunt post.

Så skulle vi då gå ut och se lite mer av staden. Flera kineskvarter med dess lustiga affärer passerades. I en vacker park stannade vi och tog ett par foton. Småningom fick vi tag i en europeisk affär, där vi skaffade oss brevkort och fick upplysning om var vi kunde gå för att släcka vår törst. Det var nämligen tryckande att gå i den tropiska hettan, och vi uppskattade därför mycket en restaurang, där vi fick sitta ned och njuta av härlig lemonad. Det såg först ut som om vi skulle bli utan, ty det var just den tiden på dagen, då de flesta affärer voro stängda.

Innan vi återvände till Belawan uppsökte vi en frukt- och grönsakshall. Här var mycket intressant att se. När vi gingo därifrån knogade vi på kokosnötter och ananas, vilka vi fått för billigt pris.

Bl. a., som de hade att sälja, var även blommor utan skaft. Maria berättade för oss de användes att offras till gudarna. — Vad det gör en ont att tänka på de skaror av människor, som ännu vandra i mörker — tänk så många — bara i denna stad. Tyvärr få ej infödingarna någon god uppfattning av de vita, som vistas ibland dem. Därpå fingo vi ett tydligt bevis innan båten lämnade hamnen i går kväll. Och dock Guds rike bär ju segerkraften inom sig själv och trots alla yttre hinder måste det segra.

En liten kvällspromenad togo vi på hamnområdet. Vi kom nu helt nära en grönskande strand. Vattnet gick upp ett långt stycke på trädstammarna, så det såg ut som om de växte i vattnet. Det såg ganska egendomligt ut. Vi satte oss ned och betraktade växtligheten och havet och båtarna. Luften var tryckande. Allt verkade så stilla och dött. När vi återvände upptäcktes blixtar på två olika håll. Var månne oväder i annalkande. Någon åska hörde vi aldrig, men strax innan båten lade ut kom ett riktigt skyfall. Maria Nylin berättade för oss, att sådana voro vanliga i Belawan.

Just nu ha vi varit uppe och sett på Malackahalvön. Vi gå ganska nära land.

Ja allt närmare komma vi det land, som skall bli vårt nya hemland. Dag för dag under resan få vi erfara Herrens beskyddande nåd, och vi förlita oss på att vi skola få göra det även — ja kanske än mer påtagligt — när vi beträda Kinas jord.

Varma hälsningar från oss alla genom

Astrid Löfgren.

II.

Shanghai den 26 november 1933.

(Utdrag ur privatbrev.)

Kina! — ja, så äro vi då verkligen framme! Framme — i det land till vilket vår längtan stått — framme — i det land till vilket han, vår Herre och Mästare, själv lett oss — »för sitt namns skull». Framme — för att på nya vägar se nya under av Guds trofasthet och nåd. Framme — för att, så är vårt hjärtas bön, få bli välsignade till välsignelse, få bli pekfinger på Kristus, Frälsaren.

När vi steg på båten i Genua, då tycktes oss allt en 5—6 veckors sjöresa tämligen lång, men när vi stego av båten i Shanghai, då var det med förvåning över hur fort dagarna gått. Vi ha haft en underbar resa, hela vägen. Vi vet, att så många därhemma bett för oss och att Gud skulle ge oss lugnt och stilla väder, och — Gud hör bön!

Den sista biten, mellan Honkong och Shanghai, bävade vi kanske mest för — men sjön låg om inte alldeles så nästan spegelblank. Många passagerare steg av i Honkong, så vi hade det så lugnt och fridfullt och gott om utrymme på båten. Ja, jag tror vi måste säga, att vi kanske njöto allra mest av de sista dagarna av vår sjöresa.

Det var nästan litet underligt att lämna »Saarbrücken» och alla de vänner vi fått både bland passagerare och besättning. Vi stodo på kajen och såg när båten lade ut, när landgången drogs in — då kom det en så underlig känsla över en, det kändes, som hade ett band, som på något sätt bundit oss fast vid Europa, brustit. Båten gled allt längre och längre ut, snart syntes ej mer de vinkande händerna, vi stod kvar, litet vemodiga kanske men ändå så lyckliga, ty: »allt ju vilar i vår Faders händer, skulle vi som barn väl frukta då.»

Det är ganska strängt upptagna dagar nu. Maria Nylin far nog på tisdag kväll, vi till Yangchow på onsdag morgon och Arvid till Anking på kvällen.

Det blir allt underligt, när vårt lilla sällskap skall skiljas och vi fara åt olika håll.

I dag är det vår första söndag i Kina — och det har varit en underbar dag. Vi ha varit inbjudna till den berömda kinesdoktorn Mary Stones sjukhus och hem här i Shanghai — det är också centrum för »Bethel Band». Det var så, att härom dagen kom en kristen kines från vårt fält i Shansi och sökte Maria Nylin. Han heter mr. Tang och har varit missionär Tjäders skolpojke — hans fru har gått i skola för Maria. Han har en tid varit lärare i Shansi, i en av regeringens skolor, men nu har han kommit hit ned för att sedan efter en tids utbildning i Bethelmissionens tjänst resa från plats till plats och så ut det eviga livets säde.

Vi voro först med om förmiddagsgudstjänsten i kapellet. Det var första gången vi fyra fick se en skara kineser, samlade för att fira högtid i Guds hus. — Orkestern spelade och framme på estraden stod en stor skara av Kinas unga söner och döttrar, sjungande sånger till Guds ära. Vi ha så ofta hört, att kineserna äro dåliga sångare, men de här, de kunde då sjunga — det gick med fart och det gick med kläm — och det gick från hjärta till hjärta.

Efter gudstjänsten blev vi inbjudna till dr Stone på middag — europeisk. Det var verkligen en stor förmån för oss att få se och sammanträffa med en av Kinas väl mest berömda kvinnor. Till Bethelmissionen här i Shanghai hör ett stort område med sjukhus, barnhem, skolor och bibelinstitut — dr Stone är ledaren för det hela — men vilken stilla, ödmjuk männi-

ska hon var! Man förnam så tydligt, att här var det en människa, som lärt sig att bero av Gud och som intet högre önskade än att förhärliga hans namn.

På eftermiddagen var det återigen möte, då också Maria Nylin fick tala. Salen var fylld av mestadels ungdom, och man såg hur ivrigt de lyssnade. Maria talade om för dem, att vi voro »nya» och inte kunde språket — sedan efter det hon talat och vi blivit presenterade reste sig hela skaran upp och bad till Gud för oss och för verket på vårt fält. Inte förstod vi orden — men Anden förnummo vi. Vi kände oss stå på helig mark, där vi stod unga och odugliga, under det att barn av det folk, som Gud kallat oss till och som vi längta efter att få bli till välsignelse för, stod och bad för oss, att vår Fader i himmelen skulle välsigna, leda och hjälpa oss. Till slut steg där Stone fram och bad, att Gud inte bara skulle ge oss språket utan också hjälpa oss och hålla oss friska.

Vi ha verkligen blivit välkomnade till Kina, både av de våra, C. I. M. och kineserna. Vi glömma nog aldrig mr. Tangs strålande ansikte härom kvällen, när han gjorde sig till sitt folks tolk, hälsade och välkomnade. Nog känns det litet underligt ibland vid tanken på hem och allt — men åh, vad vi äro glada att vi äro här. — Varmaste hälsningar!

Hanna Lundberg.

Från vårt norra Shensi-distrikt.

Axplock ur det senaste hitkomna numret av den tidning, som är organ för de kinesiska församlingarna på vårt fält.

I staden Nichuan, utstation till Hancheng har verksamhet pågått under mer än tio år, men med föga framgång. Endast några få inflyttade främlingar ha omfattat tron, och dessa ha fått utstå mycket hån och förakt från infödingarnas sida. Nu synes dock sasom om vi där stode inför en skördetid. Fyra kristna kineser, däribland den nitiske söndagsskolmissionären Wenn, ha besökt staden och hållit en serie möten där, och Guds helige Ande har verkat till frälsning bland stadens bofasta befolkning. Särskilt ha några ynglingar från burgna hem, som voro elever i statens mellanskola, blivit omvända. Fulla av nitälskan för Kristus ha dessa börjat en skola för fattiga barn, som nu räknar ett femtiotal elever. Bland dem som av församlingsäldste Wang nyligen döptes där äro tre av de ovannämnda ynglingarna. Dessa hoppas nu nästa höst vinna inträde vid vår evangelistskola. För denna stora bönhörelse manar evangelisten Liu, som meddelat detta, till tacksägelse, och han tillägger att Nichuans församling nu fått sin grund lagd på själva hälleberget.

Från Hoyang skriver en insändare: Söndagsskolan, som under flera år legat nere, har under sistlidna vår uppstått till nytt liv under söndagsskolmissionär Wenns skickliga ledning. Varje lördag hålles textutredning i förening med diskussion om bästa sättet att leda undervisningen. På söndagsförmiddagen samlas vi först till söndagsskola med ända till 21 klasser. På söndagens e. m. gå vi ut i flera grupper dels på husbesök i staden, dels till barnhemmet, dels ut på vägar och stigar för att tala till människorna, dels till omkringliggande byar belägna på c:a fem km. avstånd. På aftonen samlas åter dessa grupper och berätta om gjorda erfarenheter. Somliga ha mött motsägelse, andra ha blivit bemötta med vänlighet, åter andra ha sammanträffat med sådana som velat ingå i diskussion o. s. v. Evangelium har blivit förkunnat och detta som en frukt av den nya kraft som tillförts församlingen genom söndagsskolverksamheten. Prisat vare Herrens heliga namn!

Vad församlingsarbetet angår skriver samme insändare: Under det stora ledaremötet i januari månad fingo vi tacka Herren för hans trogne tjänare Yang Shao-t'ang, som med Andens smörjelse talade Guds ord för oss. Han gav oss »den rätta medicinen för vår sjukdom». Många av de namnkristna vaknade upp över sin ställning. Många bekände under tårar sina synder, många bådo under djup rörelse.

Efter mötesdagarna märkte man att de troende blivit uppfyllda av ny kraft. På varje utstation anordnades textutredning och evangelisationsgrupper bildades. Till bibelklasserna läto ett sextiotal personer anteckna sig som deltagare. Något sådant ha vi ej bevittnat på flera år. Vid stormötet, som leddes av missionär N. Styrelius, beslöt församlingen att genom dopet upptaga 27 nya medlemmar. Den Helige Andes stora kraft har varit närvarande ibland oss, många ha blivit väckta till nytt liv. För allt detta tacka och prisa vi vår nåderika Frälsares namn. Amen.

Angående skolverksamheten skriver han: På grund av dessa sista årens hungersnöd med därav följande fattigdom och nöd bland de troende men också på grund av bristande intresse har barnens skolundervisning blivit mycket försummad. Genom den andliga förnyelse, som sistlidne vår kom församlingen till del, har dock nu intresset för barnens skolgång åter väckts till liv. Trots stora svårigheter har församlingen beslutat anställa som lärare en herr Teng. Denne, som undervisat i modersmålet och historia i både goss- och flickskolan, har ej endast på ett utmärkt sätt lett undervisningen utan skolans lärjungar ha sedan hans ankomst undergått en andlig förnyelse. Troende bröder i våra tre provinser! Bedjen för Shensis norra presbyterium att Herren i sin förbarmande kärlek må giva oss goda lärare ävensom medel till deras underhåll. Detta skall bliva församlingen till den största välsignelse.»

Vad Hancheng angår hava våra troende även där genom pastor Yangs och söndagsskolmissionär Wenns besök blivit förnyade till sin ande. Antalet deltagare i bibelklasserna ha betydligt ökats och klasserna i söndagsskolan uppgå nu till 18. På söndagseftermiddagen ha de troende bildat fyra stora grupper, som gått ut i distriktet och vittnat om Herren. På lördagarna samlas de troende till möten i hemmen. De troende i allmänhet ha blivit förnyade, de kalla och likgiltiga ha åter väckts till liv och taga nu del i gruppernas arbete. Väckelsen har spritt sig till skolbarnen under läraren Kao's ledning. Deltagarna i vårens bibelklasser räknade mer än 50 personer och 34 mottogo dopet. Bedjen för oss att vi må gå framåt och få en djupare insikt i Kristi rikedomar och mer förhärliga Herren. Amen.

FRÅN MISSIONÄRERNA

I arbete och vila.

Kära vänner!

> »Ja, kasta din gyllene skatt i stoftet och ofirsguldet ibland bäckens stenar så bliver den Allsmäktige din gyllene skatt, det ädlaste silver varder han för dig.» Job 22: 24.

Sanningen av detta ord ha vi känt i vår lilla krets denna sommar, då vi varje morgon tillsammans fått studera och pejla djupet av Guds Ord och löften. Min man ha lett dessa våra bibelstudier och vi ha alla fått rik välsingelse. Och där vi suttit samlade, samtalande om Guds stora under och hans outgrundliga kärlek till oss syndiga människobarn, ha vi blickat ut över naturens skönhet — de majestätiska blåa bergen och den saftiga grönskan runt omkring oss — och förnummit hans skapande allmakts hand, hans storhet och härlighet i allt, men även känt och anat något av vad han kan och vill bliva och vara för oss.

I år har »Sommarro», missionens hem på Shui-yu, endast varit bebott av de sex nya missionärerna. Min man och jag har haft hushållet om hand. Familjen Engbäck skulle också ha kommit, men deras tre barn fingo kikhosta. Våra små hade mycket glatt sig åt att i sommar få lekkamrater men blevo nu utan.

Våra »nya sex» ha inte låtit tiden gå sig ur händerna. De ha studerat språket mycket flitigt, trots att värmen ofta varit tryckande. Missionär Aspberg och läraren Yang ha genom sina dagliga lektioner hjälpt dem framåt på den törnebeströdda

väg vi alla ha att gå vid inlärandet av detta svåra språk. Även för vår kinesiske lärare var vistelsen däruppe en tid av välsignelse, då han i stillhet fick studera Guds Ord och bliva till hjälp för våra tjänare. En gång då vi vid den dagliga lektionen läste i bibeln sade han: »Guds Ord *är* djupt. Ju mera vi läsa ju mera *få* vi. Vi komma aldrig till botten. Det är som med Gula floden som mäktig och bred flyter fram här nere på slätten. Om vi dricka aldrig så mycket av den, kommer det ständigt nya väldiga vattenmassor.»

Våra tre nya kamrater, Gerda Gustavson, Ingrid Berg och Gudrun Boquist, ha tillsammans med en bibelkvinna varit ute på husbesök.

Gudstjänsterna

om söndagarna ha varit särskilt flitigt besökta i år. Det ser ut som om Gud nu äntligen fått öppna hjärtedörrarna. Ty en hård mark har det varit, trakten där uppe kring Shui-yu, och många ha de böner varit som uppsänts för folket där uppe, sedan Shui-yu blev sommarplats för S. M. K:s missionärer. Nu kom där både unga och gamla. Somliga av dessa gamla kvinnor hade gått en svensk mil på sina små fötter. En ung kvinna minns jag särskilt. Hon kom så gärna. Men de därhemma ville inte låta henne gå. »De bruka förbanna Jesus», sade hon, »men hur *kunna* de det?» Och hon ville veta mera om honom som »friköpte oss från lagens förbannelse när han blev en förbannelse för vår skull.»

Ett par i byn lämnade sig i sommar åt Gud. — Men även de små barnen kommo villigt till

Söndagsskolan.

Fröknarna Wang och Vidén, som ledde de två klasserna, kunde räkna ända upp till 40 barn. En söndag regnade det, och vi trodde inte, att det skulle komma några, men där kom en hel liten skara, som fru Aspberg nu fick taga hand om. Flera av dem sade vid sommarens slut, att de nu ville följa Jesus.

En otrevlig överraskning.

Men veckorna ilade fort och snart började höstregnen. Natt och dag silade regnet ned i en jämn ström och vi kunde ibland inte gå utom husknuten. Så en dag slog blixten ned uppe på höjden strax ovanför missionär Aspbergs hus. Ögonblicket därefter forsar vatten och jord ned över deras lilla gård. Olyckligtvis stodo dörrarna öppna till deras två rum, och nu rusade vattnet bemängt med slam och lera genom deras sängkammare. Deras saker flöto snart omkring i vattnet, och man arbetade av alla krafter på att få undan leran, så att det blev möjligt att stänga dörren ut till gården. Då detta var gjort stod vattnet en halv meter över gården, men man hade då fått upp gårdsporten så att vattnet kunde få ett utlopp. Vi, som voro grannar med Aspbergs, stodo där och sågo på eländet, men det var nästan omöjligt att komma dem till undsättning. Till sist klättrade Åke Haglund över muren. Hans hjälp var välkommen, ty han möttes av orden: »Här gäller inte att rädda saker utan liv.» Snart blev dock vattenströmmen hejdad i sitt lopp, men det tog flera dagar att torka och ställa allt tillrätta igen.

Men även nere på slätten hade mycken skada skett. På ett ställe klövs en by mittitu, och i och omkring Yungtsi hade mycken förödelse åstadkommits. Nere i Shantung har floden gjort stor skada, och tusentals människor fått släppa livet till, ja, floden hade t. o. m. ändrat riktning.

*

En morgon väckas vi av kinesisk musik och skottlossning. Är det bröllop i byn? Nej, det är

Pilgrimståget till »Wu lao feng».

Varje år draga skaror dit upp för att tillbedja i de många templen. En gång i tiden — så berättar sägnen — skall det ha hänt att fem visa män kommit ned direkt från himmelen till detta berg för att meddela vishet åt folket. »De fem gamles topp» ligger — eller rättare står — såsom en pelare av hundra meters höjd

mitt på bergets norra sluttning. Det gäller att klättra uppför den branta pelarväggen, som är fullkomligt lodrät ett 20-tal meter. Kedjor och järnstegar äro fästade i berget för att underlätta uppstigningen.

Högst upp ha taoister byggt ett fjortontal tempel. En månad under året öppnas dessa för pilgrimer. Man kan se dem komma klättrande — även gamla nitiska kvinnor — och gå fram till alla altaren, både på upp- och nedvägen, för att förskaffa sig meriter för evigheten. Enligt folktron är det en stor merit att kasta sig från toppens ena sida. Kommer man ned i sittande ställning är man säker på att vinna »saligheten». En nordbo kommer osökt att tänka på de gamla ättestuporna i vår gudasaga. Många gamla ha använt sig av denna hastiga men fasansfull metod att — som de tro — nå de saligas land.

Templet på den högsta toppen innehåller 360 gudaväsen, som skyddar mänskligheten genom årets alla dagar. De sitta där i raden — små som dockor — men så betydelsefulla för den kinesiska folktron — »men deras gudar äro silver och guld verk av människohänder — — —»

I slutet av augusti är den värsta hettan över, och vi resa då åter ned till våra stationer. Men detta är just tiden för höstregnen, vilka ofta göra vägarna ofarbara. Hur många gånger har jag inte på dessa resor önskat att vi under somrarna skulle kunna stanna på vår station. Men hettan omöjliggör detta särskilt då man har barn. Svalkan däruppe bland bergen gör det nu i stället möjligt för oss att kunna arbeta med våra olika uppgifter: somliga slutföra räkenskaperna, läsa språket, andra göra husbesök eller taga itu med den brevskrivning, som under vinterminaderna tyvärr måste bliva försummad.

Även denna gång voro vägarna vi hade att fara i bedrövligt skick. Första dagen reste vi endast till Juicheng. Under natten där inträffade åter ett häftigt regn, och vi måste sova med paraply, där taket läckte värst.

Nästa dag skulle vi resa över berget, och efter flera missöden nådde vi slutligen dess topp. Men då gick solen ned. Där uppe ligger ett litet tempel, i vilket ett värdshus är inrymt. En taoistpräst lät oss låna sitt rum över natten. Rökelsekar och d:o stickor bar han ut, men på väggarna funnos hemska bilder av avgudar. Taoistprästen var mycket vänlig, men han såg mycket belåten ut, då han nästa morgon från »kangen» fick sopa bort det insektspulver vi strödde ut för att få sova i fred!

Det är underbart, hur Gud håller sin hand över oss på resorna. Den väg vi nu hade att färdas nedför berget skulle vi aldrig kunnat färdas kvällen förut om vi fortsatt då. I alla händelser hade det blivit ohyggligt svårt i nattens mörker. Vid ett tillfälle måste fröken Gustavsson och vår Solveig kasta sig ur vid en brant. I nästa ögonblick hade den främre mulan kastat av sig mulbåren. Strax därefter blevo Solveig och jag häftigt kastade mot bergväggen av en packmula, som gick förbi.

Vi nådde dock lyckligt Chiehhsien, där Tjäders gamle kock tog emot oss med härlig kall persikosoppa. Vi passade också på att här dricka så mycket som möjligt av det härliga vattnet. Obeskrivligt skönt för oss, som ju alltid måste koka vattnet av fara för smitta.

Ett möte med bergsguden.

Redan innan vi hunnit in i staden mötte vi en brokig skara, som under musik buro bergets gud i en bärstol mot staden. Skaran var företrädd av fem män, som hade järnpinnar instuckna genom kinderna. Det är gammal sed, att folket så söker inför gudarna sona något av sin synd. Många av dessa, som låta »sticka sig» mottaga såsom ersättning en penningsumma av olika storlek varierande från ett värde av tio öre till två kronor. Somliga göra det frivilligt som ett välbehagligt offer inför gudarna. — Några kvinnor hade stannat kvar för att se på de »utländska barnen» och då processionen försvunnit fingo vi tala med dem om honom, »som

är försoningen för våra synder men icke allenast för våra utan ock för hela världens».

Nu skulle vi snart vara hemma i Yuncheng igen. Ack, så skönt! Men vägarna liknade mera sjöar än landsvägar och vid ett par tillfällen föll en mula omkull och höll på att drunkna i vattnet. Långsamt gick det, men till slut voro vi äntligen vid porten till vårt hem. Idel glada ansikten mötte oss, och min mans elever, som också samlats, sprungo av och an ivriga med att hjälpa till och underlätta med inbärandet av sakerna.

Med varmt tack för all förbön och kärlek.

Eder i arbetet tillgivna

Carola Bergling.

REDOVISNINGAR

för medel influtna till "Svenska Missionen i Kina" under dec. 1933.

Allmänna missionsmedel.

1460. »Till Herrens verk». Hebr. 13: 15 105: —
1461. G. & A., Sunneränga, Ps. 56: 13 10: —
1462. K—k, Ö. 30: —
1463. Onämnd, Hammerdal 100: —
1465. B. o. K. L., Sthlm 25: —
1466. Bottnaryds västra mfg 25: —
1467. D. M., Sthlm 5: —
1468. E. J., Boden, till Joh. Aspbergs underh. 100: —
1469. Testamentsmedel efter avl. Axel Larsson, Bankekind 1,000: —
1470. Koll. i Håsjö skola 20/11, vid M. Ringbergs besök 7: —
1471. D:o i Västbygdens syfören. 30/11 25: —
1472. A. W., Skillingaryd 3: 02
1475. S. S., Sthlm 100: —
1476. Utfyllnad av årets nettoinkomst vid syföreningarnas försäljning i Sthlm till likhet med fjolårets 1,462: 23
1477. Tenhultskretsen av Rogbergu Kristl. Ungd.-fören. 50: —
1478. Tofteryds Mfg 150: —
1481. »Tack» 10: —
1482. »Ett strå». Ps. 96. 10: —
1483. E. P., Mölnbo 20: —
1484. C. J. C., Karstorp 20: —
1485. Karstorps Mfg 60: —
1486. Sparås Mfg 30: —
1487. I. E., Gbg 5: —
1488. Östra o. Västra syfören. i Jkpg 50: —
1489. Koll. vid M. Ringbergs besök, gm O. M., Orrviken 15: —
1490. Kaffeservering vid d:o, gm d:o 20: —
1491. Sparbössetömning vid d:o, gm d:o 15: —
1492. A. G. N., Örebro 7: 75
1493. Sörböle-Sunnanåvänner, till Maja Lundmarks underh. vid Aug. Bergs besök 100: —
1495. Testamentsmedel efter avl. fru C. Löwenhielm, Örebro 50: —
1496. Onämnd 50: —
1497. I. H., Sthlm 50: —
1498. Efterskörd till försäljningen 6: —
1499. A. O., Norderön 100: —
1500. Syföreningsmedel fr. Etelhem, gm N. G. 80: —
1501. A. K., Ekenässjön, »julgåva» 44: 25
1502. D:o prov å H. S. Ö. 12: 31
1503. Hamrånge Kv. Fören. 25: —
1504. E. A., Norrköping 25: —
1505. »Måndagssyfören.» i Norrköping, gm d:o 30: —
1506. T. B., Ovesholm 50: —
1507. V. P., Norrköping, missionsbössan 15: —
1508. Testamentsmedel efter avl. överläraren Erik Eriksson, Falun 4,000: —
1511. K. F. U. M:s Uppsvenska distr. till Morris Berglings underh. 600: —
1512. G. o. A. M., Visby 20: —
1513. K. F. U. K., Kristianstad, till Ida Söderbergs underh. 450: —
1514. Skullevyds Mfg 50: —
1515. Ryggestorps syfören. 65: —
1516. 1/3-del av koll. vid Adventsmötet i Skellefteå stads församl. 200: —
1518. Kristdala Mfg o. Stensö Arbetsförening 450: 25
1520. Ryds syfören. 50: —
1521. Kinagruppen i Gbgs K. F. U. K. 100: —
1522. Onämnd 25: —
1523. M. S., Örebro 10: —
1524. A. T., Äppelviken 7: 75
1525. M. L., Bornholm 12: 92
1527. Koll. i Grycksbo kyrka 3/12 50: —
1528. D:o på K. F. U. M., Falun, 4/12 62: —
1529. Resebidrag från Grycksbo 39: 69
1530. Östbygdens syfören. hos H. B., Håsjö 50: —
1531. Ansjö syfören., Kälarne 20: —
1532. O. L., Skövde 10: —
1533. Insaml. vid symöte hos A. K., Häggenås 13: 55
1534. G. S., Hörle 20: —
1535. A. N., Malmö 50: —
1537. »Lilla syfören.», gm M. H., Magra 155: —
1538. E. W., Björköby 10: —
1539. Björkö missionsförsaml. 30: —
1540. H. J., Gbg 10: —
1541. Sykretsen i Lobonäs 25: —
1542. Mölnlycke Mfg 15: —
1543. Fören. Enighet, Tranås 100: —
1544. »Tackoffer» 25: —
1545. C. Th. E., Kumla 1: 60
1546. Åkers Mfg 25: —
1548. K. F. U. M:s Malmöförening till Martin Berglings underh. 300: —
1549. K. F. U. M., Landskrona, resebidrag o. koll.-medel vid M. Lindéns besök 24: 25
1550. H. N., Norrtälje 10: —
1551. Efterskörd till försäljning gm T. S. 2: —
1552. J. B., Sthlm 40: —
1553. Hackvas syfören. 40: —
1554. P. A. B., Ursviken 10: —
1555. O. M., Orrviken, »missionspengar» —: 60
1557. E. B., Sthlm 3: —
1558. R. G. 5: —
1559. L. U., en liten julgåva till S. M. K. 100: —
1560. L. M. F.-gruppen i Skellefteå, till E. Sjöströms utresa 50: —
1561. Onämnd, sparbössa 15: —
1562. H. J., Skövde 5: 75
1563. E. E., Sävsjö 23: —
1566. »Matt. 14: 19, 20» 10: —

1567. E. o. J. R. 25: —
1568. Säby syfören. 40: —
1569. Kyrkl. missionskretsen i V. Ryd, Rydsnäs 50: —
1570. F. P., Björklinge 6: 25
1571. A. Å., Sthlm 10: —
1572. A. J., Köping 1,000: —
1573. »Joh:s Hedengrens minne» 26: —
1574. B. J., Husaby, »julgåva» 25: —
1575. O. J., Norrköping 25: —
1576. Håsjö Kyrkliga Ungdomsgrupper, medel vid missionsauktion 9/12 till Thyra Lindgrens underh. 150: —
1577. Ingarps Mfgs Ungdom. t. J. Hultqvists d:o 10: —
1578a. C. U., Ekolsund 10: —
1579. Överfört från Pensionsfonden enl. Komm.-beslut 3,450: —
1580. »Underbar i råd, Väldig Gud, Evig Fader, Fridsfurste». Es. 9: 6 1,000: —
1581. Össby krets av Risinge Mfg 50: —
1582. E. S., Björköby 40: —
1583. Erstorps Mfg 15: —
1584. »Hanna Blomqvists minne», gm G. S., St. Mellby 46: 98
1585. Mo syfören. 18: 95
1586. Koll. i Florhed 16/12 6: 05
1587. F. L., Innervik, gm S. N., Skellefteå 10: —
1588. S—a N—d, till E. Sjöströms utresa gm d:o 50: —
1589. L. Ö., Innervik, till d:o gm d:o 5: —
1590. M. Ö., d:o till d:o gm d:o 50: —
1591. »En länk» 20: —
1592. B. F. 50: —
1593. H. B., Nockeby 50: —
1594. »Ett löfte» 50: —
1595. »Av Herrens tionde» 15: —
1596. De ungas försäljning, gm M. L., Värna 50: —
1597. I. o. A. K., gm A. G., Kristianstad 50: —
1598. B. P., gm d:o 5: —
1599. »En vän till Herren» 20: —
1600. »En kinaväns sparbössa» 35: —
1601. Koll. i Dvärsätt 18/11 5: —
1602. D:o i Lit 20/11 20: —
1603. D:o o. sparb. i Norderön 23/11 19: 30
1604. D:o i Hallen 27/11 11: —
1605. D:o i Marby 28/11 10: 25
1606. D:o i Ragunda 1/12 8: 75
1607. D:o i Häggenås 2/12 10: —
1608. D:o i Marieby 4/12 13: —
1609. D:o i Görvik 6/12 22: —
1610. Resebidrag i Hammerdal 6/12 10: —
1611. Koll. i Strömsund 7—8/12 20: 38
1612. D:o i Risbäck 9—10/12 13: 41
1613. D:o i Dorotea 10/12 10: —
1614. D:o i d:o 11/12 8: —
1615. D:o i Brunflo 19: 54
1616. D:o i Östersunds K. F. U. M. 27: 50
1617. D:o i Bergvik 15/12 10: —
1618. Erstorps Ungdomsfören. 200: —
1619. »En liten kinalänk» 10: —
1620. A. H., Stensjön, till J. Hultqvists heruresa 50: —
1621. E. N—n 10: —
1622. gm K. F. U. M., Lund, resebidrag 20: —, koll. 14: —. 34: —
1623. D:o, Malmö, d:o 20: —, d:o 21: 44 41: 44
1624. Hännaryds Arbetsfören. 50: —
1625. St. Åby Östra Syfören. 70: —
1626. Stengöl—Spjutsbygds syfören., »symötestioöringar» 11: 75
1627. J. V. F., Kramfors 5: —
1628. S. F., gm d:o 5: —
1629. »Sparbössepengar» gm H. H., Malmö 155: —
1637. S. J., Örebro 500: —
1638. Efterskörd till försäljningen 10: —
1639. G. K., Björkby 20: —
1640. »L» 4: —
1641. H. J., Katrineholm 50: —
1642. »Herrens medel» 100: —
1643. A. F., Huskvarna 80: —
1644. M. R., Växjö 40: —
1646. M. C., Edderyd 10: —
1647. P. J., d:o 5: —
1648. L. J., d:o 5: —
1649. M. J., d:o 15: —
1650. E. J., d:o, en blomma årsdagen på Pappas grav 4: —
1651. A. J., Sälleryd 5: —
1652. E. J., d:o 10: —
1653. A. J., d:o 4: —
1654. J. J., d:o 3: —
1655. M. o. J. L., Fjäderhult 4: —
1656. J. P., Björköby 50: —
1657. H., sparbössemedel, gm A. B., Skellefteå 12: 80
1658. »Ett löfte at Herren», Medle, gm d:o 12: —
1659. M. K., till Maja Lundmarks underh. gm d:o 8: —
1660. Luk. 1: 78 300: —
1661. En sparbössa 78: 85
1662. S. o. B., »tackoffer» 25: —
1663. K. F. U. M:s mellersta distr. 1/3 av M. Ringbergs underh. 250: —
1664. Adelöfs Syfören. 100: —
1666. D. U. F., i Lockne, skördefest 20: —
1667. »En nådesyster», gm Ovikens Kristl. Ungd.-fören. 50: —
1668. Boras—Sjömarkens kinakrets 195: —
1669. K. S., Huskvarna 50: —
1670. V., gm d:o 10: —
1671. A. F., gm d:o 1: 25
1672. E. O., gm d:o 5: —
1673. L. J. G., »en blomma på Almas grav» gm d:o 10: —
1674. Överskottpengar på H. S. Ö., gm d:o 4: 47
1675. A. D., gm d:o 15: —
1676. A. M., Malmö 25: —
1677. »En liten julklapp till Jesusbarnet» 5: —
1678. A. B. A. W., Skillingaryd 20: —
1679. Brobacka Mfg 50: —
1680. Söndagsskolan i Brobacka 10: 57
1681. O. E. N., Piteå 22: 75
1682. »Ett löfte» 10: —
1683. »En länk» 6: —
1684. K. E. o. S. — E. I. 76: 05
1685. En nypa mjöl, Skellefteå, gm A. B. 20: —
1686. Vänner i Lidhult 10: —
1687. En sparbössa 13: 76
1688. Fil. 4: 4 105: 50
1689. Koll. o. resebidrag fr. Södra distr. av Sveriges K. F. U. M., Malmö 242: 25
1690. Bönekretsen, sparb.-medel, gm G. T., Norrköping 39: 05
1692. S. S., Sthlm 20: —
1693. Onämnd 15: —
1695. G. P., Skoghall 17: 75
1696. Från Mora 23: —
1697. J. J., Hädinge 10: —
1699. L. D., Huskvarna 2: 85
1700. G. L., Offerkuvert, gm H. B., Hova 27: —
1701. Vännen C. J., gm d:o 3: —
1702. A. Th., Sparb.-medel gm d:o 5: —
1703. »Tackoffer» 20: —
1704. Julhälsningen fr. en kinalänk 10: —
1705. K. F. U. M:s Uppsvenska distr., till Morris Berglings underh. 300: —
1706. K—k, Ö. 10: —
1707. »O. G.» 35: 50
1708. B. F., Alsen 10: —
1709. Kinakretsen, Gbg, till Carl-Gustaf Nordborgs underh. 116: 44
1710. H. J., Jkpg 2: 75
1711. »L» 50: —
1712. Del av makarna Alexanderssons testamente jämte ränta 2,590: 63
1713. »Till Herrens verk». Ps. 103: 2 200: —
1714. Bankeryds Kr. Friförsaml. 50: —

1715. A. O., Osby 10: —
1716. M. o. E. J:son, Ödeshög 100: —
1717. K. N., Gbg 50: —
1718. »Tack för bön som Du besvarat, tack för vad jag icke fått under detta gångna år». E. O., Grbg 20: —
1719. »Ingeborgs vänner, sparb.-medel, gm A. E., Katrineholm 30: —
1720. H. J., Mariedam 5: 50

Kr. 25,290: 10

S. M. K:s Pensionsfond.

1479. A. S., Falköping 2: 65
1547. »Fars minne, dödsdagen 29/1» B. G., Kaflås 5: —
1578b. Gåva till Pensionsfonden, Värdepapper 4,000: —. Kontant 7,338: 22 11,338: 22
1645. C. W. C., Sjötorp 50: —

Kr. 11,395: 87

Särskilda ändamål.

1459. A. G., Malmö, till evang. Siao-hsi-kao o. Li-chen-teh underh. 250: —
1461. Sparb.-medel fr. Kristinebergs söndagsskola, till V. Borgling, att anv. i verks. 36: 70
1473. D. P., Tingserud, till I. Ackzell, att anv. efter gottf. 12: —
1471. E. P., Ljungby, till d:os barn- o. kvinnoarbete 375: —
1480. N. E., till N. Styrelins, att anv. i verks. efter gottf., gm J. F. E., Edane 52: 45
1494. K. F. U. M:s missionskrets, Gthg, för K. F. U. M:s arbete i Kina 100: —
1509. Redbergslids syförening., till lärare- o. evang. underh. i Mienchih 250: —
1510. D:o till barnh. i Sinan 50: —
1517. A. G., Saltsjöbaden, för arb. i Mienchih 50: —
1519. I. A. M., Sthlm, till deras 3 evang. underh. 300: —
1526. S. T., Nockeby, till bibelkv. underh. i Yungtsi 50: —
1536. »Brävhovda snödroppe», till de hungr. kineserna 10: —
1556. S. A. A., Figeholm, julgåva, till Maria Pettersson, att anv. efter gottf. 20: —
1564. H. Z., julgåva, till Maria Pettersons barnh., gm E. E., Sävsjö 5: —
1565. Provision på »julstjärnan» till d:o, gm d:o 12: 60
1630. A. D., Kristdala, till bibelkv. fru Iang underhåll hos I. Ackzell 150: —
1631. Ida o. Alma, söndagstioöringar till I. Ackzell o. fru Iang till traktatsspridning, gm d:o 10: 40
1632. A. D., Kristdala, till I. Ackzell, att anv. efter gottf. 10: —
1633. S. J., Örebro, till Chao Ching-changs underh. 250: —
1634. D:o, till en skolgosses d:o 100: —
1635. D:o, till Gatukapell i Hancheng 100: —
1636. »Mormors minne», till verks. i Puchow, gm J. A. V. P., Mönsterås 35: —
1665. Sunne Kristl. Ungd.-fören., för en skolgosses underh. i H. Tjäders skola 50: —
1691. Böneringens sparb., Duvbo, till Hanna Wang, att anv. efter gottf. gm A. G. 36: —
1694. A. G:s 10-öres insaml. i Duvbo, till Martin Berglind för d:o 48: —
1698. Yngl.-fören. Libanon, Gbg, till unge mäns arb. i Hoyang 100: —

Kr. 2,463: 15

*

Allmänna Missionsmedel	**25,290: 10**
S. M. K:s Pensionsfond	**11,395: 87**
Särskilda ändamål	**2,463: 15**
Summa under dec. mån. 1933:	**Kr. 39,149: 12**

Med varmt tack till varje givare!

»Sådan är vår Gud alltid och evinnerligen.» Ps. 48: 15.

REDOVISNING

över influtna gåvor till Missionshemmet i Duvbo

oktober—december 1933.

In natura: Fröken E. B—w, Stockholm, ett täcke; fröken E. K—se, Drottningholm, sex par lakan, en madrass; herr och fru Th. S—n, Duvbo, äpplen; fröknarna A. och L. B—n, Runneryd, äpplen; vänner i Hjärkanstorp, äpplen; fru S—n, Stockholm, kaffe; Väruanovän, en fårkropp; fru M. Ö—nd, Stocksund, äpplen; fru E. W—n, Djursholm, äpplen; fru H. L—rk, Stockholm, en gris, en halv kalv; Nye Ungdomsförening, en julost; Ulriksdalskretsen, gm fröken Anna Karlsson, en julost; fröken D—n, Längsjöby, två tjädrar; fru K. H—st, Stensjön, två julostar; fröken E. K—e, Drottningholm, gotter till julbordet; direktör och fru H. H—tz, Djursholm, äpplen, apelsiner, kaffe, risgryn, nötter, konfekt; fru K. W—n, Lidingön, marzipantårta; herr och fru G. N—n, Duvbo, tårta; fru A—n, Lilltomta, Duvbo, tårta.

Kontant: H. K—ng, Lund, 10: —; Ur Hemmets sparbössa 35: 50; fröken L. S—n, Stockholm, till julbordet, 25: —; fru L. T., Storängen, till julbordet, 20: —; fröken F. P—n, Björklinge, till julgran m. m., 10: —; E. J—n, Sala, 10: —; fröken E. A—n, Vetlanda, till julfägnad, 25: —; fröken A. D—m, Kristdala, 10: —; fröken H. L—m, Vetlanda, till julbordet, 25: —; herr K. S—st, Huskvarna, 10: —; fru M. O—st, Huskvarna, 10: —; fröken A. H—n, Kortebo, 50: —.

Radiofonden: Gruudplåt till en högtalare: Fru E. P. 2: —.

Med varmt tack till varje givare!

»Lova Herren, min själ, och förgät icke vad gott han har gjort dig!» Ps. 103: 2.

August och *Augusta Berg.*

Skriven till missionärerna!

Bedjen för missionärerna!

Visa tidningen för edra vänner och bekanta och uppmana dem att prenumerera å densamma!

PRENUMERATIONSANMÄLAN.

MISSIONSTIDNINGEN SINIMS LAND

anmäler härmed sin 39:e årgång.

Missionstidningen Sinims Land, organ för Svenska Missionen i Kina, utkommer vill Gud även under år 1934 enligt samma plan som under föregående år. Ansvarig utgivare är missionsföreståndare Erik Folke, varjämte missionssekreterare Martin Lindén m. fl. medverka vid tidningens redigering.

Missionstidningen Sinims Land utkommer under årets lopp med 20 nummer samt innehåller uppbyggelseartiklar, bibelstudier, brev från Kina, meddelanden från hemarbetet, uppsatser särskilt avsedda för barn och ungdom samt missionsnotiser från när och fjärran m. m.

Då nu årsskiftet närmar sig, ville red. till envar av tidningens vänner rikta en innerlig vädjan om hjälp med anskaffandet av nya prenumeranter. Tidningen behöver så väl det ökade ekonomiska stöd, som varje ny prenumerant tillför den. Men dessutom kan och bör en ännu högre synpunkt anläggas på arbetet med att samla prenumeranter. Denna kan uttryckas så: ju fler nya prenumeranter, desto fler vänner till missionen och förebedjare för densamma. Och ju fler förebedjare desto större segrar i hela det arbete, för vilket Missionstidningen Sinims Land vill vara ett organ. Må då tidningens vänner med ny frimodighet gripa sig an med arbetet för att samla prenumeranter och må de bedja Herren mana fram och giva den många nya verksamma vänner. Till prenumerantsamlarna såväl som till andra, vilka visat kärleksfullt intresse för tidningen, ber red. att få uttala ett vördsamt och hjärtligt tack.

Vidare bedja vi också få anbefalla Sinims Lands redaktion åt vännernas hågkomst i förbön. Red. känner djupt behovet av Guds nådefulla bistånd och välsignelse, och denna gives, det veta vi, såsom svar på bön.

Tidningen kostar: helt år kr. 2: 25, 3 kvartal kr. 1: 75, halvår kr. 1: 25, 1 kvartal kr. 0: 90. Sänd till utlandet kostar tidningen kr. 2: 75 pr år.

Prenumeration kan verkställas både på postkontoren och på Sv. Missionens i Kina Exp., Drottninggatan 55, Stockholm. Enligt nuvarande bestämmelser för postbefordringsavgifter blir det emellertid för Missionen fördelaktigare om prenumeration verkställes å vår exp., varför vi särskilt anbefalla detta tillvägagångssätt. I så fall sändes tidningen, om så önskas även i enstaka exemplar, såsom utgivarekorsband till de olika prenumeranterna.

Prenumerantsamlare, som verkställa prenumeration å närmaste postkontor, erhålla mot insändande till exp. av postens kvittenser kr. 2: 25 för varje 6-tal ex., men då intet friexemplar.

När 5 ex. eller därutöver rekvireras från exp., erhålles vart 6:te ex. gratis.

Provexemplar erhållas gratis från expeditionen. *Redaktionen.*

Expedition: **Drottninggatan 55.** Telegramadress: **"Sinim", Stockholm.**
Telefon: **10 44 59. 10 54 73.** Postgirokonto n:r **502 15.**

INNEHÅLL:

Vårt förgångna och vår framtid. — »De må tacka Herren.» — Vid årsskiftet. — Från Red. och Exp. — Från de utresande. — Från vårt norra Shensidistrikt. — Från missionärerna. — Redovisning. — Prenumerationsanmälan.

Stockholm 1934, Svenska Tryckeriaktiebolaget.

N:r 2 ÅRG. 39. 25 JAN. 1934. PREN.-PRIS 2:25

ANSVARIG UTGIVARE: E. FOLKE.

»LJUSET LYSER I MÖRKRET.»*

2 Kor. 4: 3—6.

»Om vårt evangelium nu verkligen är bortskymt» — så börjar vår text. I själva verket sysselsätter sig Paulus i hela detta kapitel med en fråga, som tydligen orsakade honom stort bekymmer — liksom den utan tvivel har bekymrat mer än en av oss: Gud har tänt sitt ljus för människorna, såsom det heter i inledningen till Johannes evangelium: »Det sanna ljuset, det som lyser över alla människor skulle nu komma i världen» (Joh. 1: 9). Och strax därefter (v. 11): »Han kom till sitt eget, men hans egna togo icke emot honom.»

Betlehemsstjärnan lyste, men det var icke israeliterna i allmänhet, icke de skriftlärde, vilka ju bort bäst veta besked, icke konung Herodes, som följde dess vägledning, utan främlingarna från fjärran. Ja, Herodes gjorde allt vad han kunde för att släcka det ljus som tänts i Betlehem. »Ljuset lyser i mörkret, och mörkret har icke fått makt med det» (Joh. 1: 5).

Hur kommer det sig att människorna, som famla i mörker och som äro i så stort behov av ljuset, dock icke allmänt följa det utan till och med söka att omintetgöra det?

Den frågan var det som bekymrade Paulus och nästan kom honom att förlora modet såsom han själv säger i den första versen av det kapitel varur vår text är hämtad: »Då vi nu genom den barmhärtighet, som vederfarits oss, hava detta ämbete, så fälla vi icke modet.» Han har sålunda frestats att förlora modet. Men när han ändå

* Predikan av d:r *Karl Frics* vid Svenska Missionens i Kina missions- och offerhögtid i Betesdakyrkan, Stockholm, Trettondagen, den 6 jan., 1934.

icke gör det, varpå grundar han då sin frimodighet? Därpå svarar han själv:

1. Guds barmhärtighet som omfattar alla, även de genstäviga.

2. Den särskilda kallelse som Gud i sin barmhärtighet givit honom.

I förbigående berör han en möjlighet som kanske också framställt sig som en frestelse för honom: att förvanska evangeliet, att slå av något på dess krav eller begränsa det i dess tillämpning, så att det skulle bli mera smakligt för sådana, som avvisat det i dess fulltoniga form.

Det finns många även i vår tid som försöka att gå den vägen.

Men Paulus övervinner den frestelsen såväl som den som gällde modlösheten. Och liksom han i förra fallet litade på Guds allomfattande barmhärtighet, så litar han här på det mänskliga samvetets allmängiltighet.

Då jag under en vistelse i Amerika 1906 skulle besöka K. F. U. M. i Cleveland sades det mig: »De där människorna gör allting efter principer», och då jag i sällskap med en av sekreterarna var på väg till ett fabriksmöte — ett sådant som hölls en dag i veckan under middagsrasten i en stor fabrik, där c:a 600 arbetare samlades kring hans orgel, då han spelade, sjöng och talade för dem — sade han mycket riktigt: »I det här arbetet följer vi den principen att förutsätta, att i varje människas samvete eller hjärta finnes en liten röst som svarar 'ja', då sanningen framställes. Den rösten förnimmes därinne, även om läpparna säga något annat.»

Det ligger i detta betraktelsesätt en väldig uppmuntran och tillika en väldig uppfordran till personlig påverkan. Den kände evangelisten Moody plägade säga: »Om en vinnes genom predikan, vinnes 20 genom enskilt samtal.»

Men kvar står det förbryllande faktum, att många avvisa evangelium. »Om vårt evangelium nu verkligen är bortskymt av ett täckelse, så finnes detta täckelse hos dem som gå förlorade, ty de otrognas sinnen har denna tidsålders gud så förblindat, att de icke se det sken som utgår från evangelium om Kristi, Guds egen avbilds, härlighet.»

Detta ord påminner om ett annat i Jesu samtal med Nikodemus. »Detta är domen, att när ljuset hade kommit i världen, människorna dock älskade mörkret mer än ljuset, eftersom deras gärningar voro onda» (Joh. 3: 19).

Där påvisas den egentliga grunden. Människorna v i l j a icke komma fram i ljuset, — huru mycket än samvetet manar och det inre behovet driver. Härav all den sönderslitenhet och »nervositet» som kännetecknar tiden.

Men om än detta är den djupaste grunden, så kan det hända, att det också finnes en annan och att den ligger hos oss själva såsom bärare av ljuset.

Paulus snuddar vid denna grund, då han säger: »Vi predika ju icke oss själva, utan Kristus Jesus såsom Herre och oss såsom tjänare åt eder för Jesu skull.» Ja, så borde det vara, men är det verkligen så? Händer det icke att ofta nog i vår predikan »jaget» får ett otillbörligt stort rum, eller att den predikan som människorna lyssna till mer än till våra ord: våra gär-

ningars och vår umgängelses vittnesbörd, jaget gör sig brett, så brett, att det skymmer bort Jesu härlighet?

Vid ett årsskifte sådant som det vi just upplevat är det mer än annars på sin plats att vi underkasta oss en ingående granskning.

Jag minns en gripande bild, som vid en Södertäljekonferens tecknades av en Herrens tjänare. Han stod mitt uppe i en livlig andlig verksamhet. Allt syntes vittna om andekraft, men då han satt i sitt rum, vilande i halvslummer, syntes en ängel komma fram till honom och be att få se på hans nit för att undersöka det. Han tyckte sig överräcka det som ett stycke metall. Ängeln lade det i en smältdegel och upptecknade resultatet av analysen, som han sedan räckte pastorn. Denne förfärades, då han läste på papperet:

egenrättfärdighet	10 %	
äregirighet	23 %	
kärlek till lön	19 %	
partisinne	15 %	
stolthet över begåvning	14 %	
maktlystnad	12 %	
kärlek till Gud	4 %	= rent
kärlek till människorna	3 %	= nit

Analysen av ditt nit är kanske en annan, men det är gott och nyttigt att vi stanna i självbesinning och självrannsakan inför frågan om huruvida verkligen Kristi härlighet framstrålar från oss eller om vi förvanska eller förmörka den, så att människorna genom oss avhållas från att nå fram till ljuset.

»Gud är den som låtit ljus gå upp i våra hjärtan för att kunskapen om Guds härlighet, som strålar fram i Kristi ansikte, skall kunna sprida sitt sken.»

Det är vår uppgift som kristna att i vår närmaste omgivning sprida Guds härlighets sken, det är vår uppgift som missionsvänner att intill världens yttersta ändar — och alldeles särskilt vad oss beträffar till Kinas myllrande millioner — sprida Guds härlighets sken, uppenbarat i Jesus Kristus. Denna uppgift ha vi fått av Guds barmhärtighet, den barmhärtighet, som innebär syndaförlåtelsens nåd och kraftmeddelelse i mån av behov. Give han oss av denna sin nåd och barmhärtighet för varje dag i detta nya år som just ingått! Denna Guds stora barmhärtighet ha vi ju fått röna under det gångna året var för sig och — såsom vi snart skola få höra — ej minst som mission. Detta är oss en borgen för att den skall räcka till att fylla alla våra behov även under det nya året.

Missionstidningen Sinims Land.

Hänvisande till prenumerationsanmälan i förra numret av Missionstidningen Sinims Land vilja vi än en gång vid början av detta nya år vädja till våra vänner att hjälpa oss få så många prenumeranter som möjligt. Vi våga tro, att vår tidning har en uppgift och ett budskap. Och ju flera prenumeranter desto större möjlighet blir det för oss att utföra uppgiften och få budskapet framfört.

Provexemplar sändas på begäran gratis och portofritt från Svenska Missionens i Kina Exp., Drottninggatan 55, Stockholm.

Till alla, som prenumererat, och särskilt till alla som arbetat för att sprida Mis-

sionstidningen Sinims Land, riktas härmed vårt varma och vördsamma tack.

Ändrad adress.

Fru *Gerda Carlén* har numera flyttat från Skövde och är bosatt på vårt missionshem. Hennes adress är alltså nu: Missionshemmet, Duvbo, *Sundbyberg.*

Familjenytt.

Från missionärsparet *Ingrid och Johannes Aspberg* har ingått meddelande om att de den 2 sistlidne dec. fingo en son, *David Ingemar.* Vi begagna tillfället att uttala vår varmaste lyckönskan.

Bönemötena för S. M. K.

Med undantag för tisdagen den 6 febr., då »månadsmöte» (se nedan) hålles på K. F. U. M., anordnas under den närmaste framtiden *varje tisdag* kl. 7 e. m. bönemöte för S. M. K. *i Betesdakyrkan,* Floragatan 8, *Stockholm.*

På S. M. K:s Exp., Drottninggatan 55, hålles bönestunder *kl. 2 e. m. fredagarna den 2 och 16 febr.*

Varmt välkomna!

Kinalänkarna i Stockholm

samlas till möte *på S. M. K:s Exp.,* Drottninggatan 55, *onsdagen den 31 jan. kl. 7 e. m.* Obs. dagen! Varmt välkomna!

»Månadsmöte.»

I stället för det vanliga tisdagsbönemötet i Betesdakyrkan anordnas *tisdagen den 6 febr. kl. 7 e. m.* ett möte med något fylligare program än de vanliga bönemötena, s. k. månadsmöte, *på K. F. U. M.,* Birger Jarlsgatan 35 (ingång från Snickaregatan), Stockholm. Efter egentliga mötet anordnas servering mot vanlig avgift. Varmt välkomna!

Visa tidningen för edra vänner och bekanta och uppmana dem att prenumerera å densamma!

Kvinnornas internationella bönedag för missionen

firas detta år den 16 febr. Även i år har en inbjudan till deltagande i denna bönedag nått Svenska Missionsrådets Kvinnokommitté, och vi vilja låta den gå vidare till de svenska kvinnor, som stå med i arbetet för missionen.

Tiden är allvarsam för all mission, det behövs mycken bön och mycken offervilja för Guds rikes sak. Den internationella bönedagen har redan tidigare även i vårt land samlat kristna kvinnor till bön för missionen. Kanske skulle i år, också på platser där man förut ej deltagit i denna bönedag, missionsmöten kunna anordnas, antingen av de enskilda sammanslutningarna var för sig eller av alla gemensamt. I Stockholm samlas så gott som alla missionssällskap denna dag till gemensam högtid. Formen är dock ej det viktigaste, huvudsaken är att Gud får lägga missionens sak på våra hjärtan så att vi bära den i allvarlig bön inför missionens Herre, det må sedan ske gemensamt eller i den ensamma kammaren.

Det motto, som i år givits för bönedagen är *frid* och *fred:* frid i hjärtana, fred i landet, frid över Guds kyrka, fred mellan folken.

»Fridens Herre själv give eder sin frid alltid och på allt sätt.»

Svenska Missionsrådets Kvinnokommitté.

Två högtidsstunder.

För Svenska Missionens i Kina vänner i Stockholm har under den senast förflutna tiden tillfälle givits att deltaga i två möten, vilka nog av dem, som voro med, med skäl kunna räknas som verkliga högtidsstunder.

Utrymmet tillåter ej ett utförligt referat, men vi kunna ej låta bli att ge ett kort omnämnande.

Den första högtidsstunden var avskedssamkvämet för fröken Estrid Sjöström i

K. F. U. M:s Norrlandssal den 29 sistl. dec. Norrlandssalen, som tagit form av en gammaldags »storstuga», med de dukade borden och de brinnande ljusen gav högtidsstämning, och det som vi då fingo höra av doktor *Karl Fries*, missionsföreståndare *Erik Folke* och fröken *Estrid Sjöström* m. fl. gav förblivande intryck av högtid inför Guds ansikte.

Verklig högtid var det ock Trettondagen i Betesdakyrkan, då doktor *Karl Fries*, fröken *Lisa Blom* samt missionär *August Berg* talade och doktor *Frans Blom* sjöng solo.

Predikan av doktor Fries införes såsom uppbyggelseartikel i dagens nummer av vår tidning. Missionär Bergs föredrag måste av utrymmesskäl överstå till nästa nummer, och om fröken Bloms föredrag kan för utrymmets skull ej nu sägas mera än att det var ett vittnesbörd om sanningen av Ps. 40:6: »Stora äro de under du har gjort, Herre, min Gud.»

Vi tacka Gud för dessa högtidsstunder, tacka Gud och fatta mod.

---

†

Louise Schön.

Åter har evighetens port öppnats, och Herren har kallat in i sin sabbatsvila en av våra dyrbara vänner och medarbetare: fröken *Louise Schön*. Aftonen den 8 jan. kom hembudet. Herrens tjänarinna insomnade ljuvligt och stilla. Länge hade hon kämpat med svaghet och sjukdomslidande, buret med stort tålamod.

Fröken Schön hörde till de stilla i landet. Troget, hängivet och uthålligt tjänade hon sin Herre, och många äro förvisso de, som genom henne fått tröst och hjälp. Från hennes väsen utstrålade Kristi kärlek med en sällsynt klarhet och kraft. Hon bröt ofta alabasterflaskan. Väldoften spreds, men hon själv syntes omedveten därom.

Fröken Schöns söndagsskola var till stor välsignelse, särskilt på söder i Stockholm,

och hennes hjärta ömmade för alla nödlidande. »Hon öppnade sin hand för den betryckte», och ofta hördes hennes namn nämnas med kärlek och vördnad.

Mycket tidigt började fröken Schön taga verksam del i vår mission. Då vår kvinnokommitté 1902 bildades, ingick hon tillika med sin syster som aktiv medlem i denna och har alltsedan kvarstått däri som en trogen och värderad medarbetare. Med varmaste intresse har hon tagit del i allt som rört missionen. Även för syföreningen inlade hon stora förtjänster. Rikliga bidrag kommo från henne till försäljningarna, och själv tjänade hon troget vid borden. Med särskild kärlek och omtanke har hon omfattat missionärerna personligen samt deras barn och har på många sätt låtit dem få känna sitt trofasta stöd. Så länge hennes krafter medgåvo saknades hon mycket sällan vid S. M. K:s högtider och sammankomster. Även sedan hon genom sjukdom hindrats att närvara, har hon med levande intresse följt verksamheten såväl hemma som ute. Under alla växlande förhållanden, ljusa som mörka, har hon kämpat för och med oss i bön.

Vi hembära tacksägelse till Gud för denna hans tjänarinna och hennes offergärning. Vad hon sått i tro och kärlek skall förvisso bära rika frukter. Välsignelse över hennes minne.

Erik Folke.

Harald Gillgren 60 år.

Musikdirektören *Harald Gillgren* fyller den 6 nästkommande februari 60 år.

År 1922 inträdde musikdirektör Harald Gillgren i Kommittén för Svenska Missionen i Kina såsom rådgivande ledamot (suppleant), och redan vid början av år 1923 invaldes han även i Kommitténs för Svenska Missionen i Kina Arbetsutskott. I dessa uppgifter kvarstår han alltjämt och tillhör alltså den närmaste kretsen av S. M. K. i hemlandet.

Insatsen i Kommitténs arbete är emellertid ej direktör Gillgrens enda insats i S. M. K:s arbete. Hans varma intresse och kärlek till missionen har på många andra sätt tagit sig uttryck. Särskilt må därvid nämnas musikdirektör Gillgrens trogna insats såsom organist vid av S. M. K. anordnade möten samt personligt visat kärleksfullt intresse för missionärerna och deras barn såväl som för övriga inom Missionen. Villighet att tjäna är något utmärkande för honom.

På hans högtidsdag hava vi alltså rik anledning att tänka på honom med tacksamhet och att tacka Gud för vad han givit och alltfort giver oss genom denne sin tjänare. Med denna tacksägelse vilja vi ock låta följa bön om Guds rika välsignelse över direktör Gillgren på högtidsdagen och för varje ny dag. Till vår vän ville vi ock uttala ett varmt och uppriktigt tack såväl som vår allra innerligaste lyckönskan.

M. L.

FRÅN MISSIONÄRERNA

Ett bybesök.

Av *Maja Lundmark.*

(Utdrag ur privatbrev.)

Jag lämnade Pingyangfu sjukhus den 12 oktober efter sex veckors vistelse där för sömnlöshet. Sedan dess har jag haft en härlig sömn och kunde med frimodighet resa tillbaka till Hoyang.

Roligt var det att i Yuncheng på hemvägen få träffa kamraterna. Det gladde mig särskilt att se det utmärkta system, efter vilket de »6» arbeta. Stora framsteg göra de ock, och det är ju helt naturligt med så mycken och utmärkt hjälp. Den tid och kraft de äldre missionärerna ge i syfte att hjälpa de yngre blir i framtiden hela missionens vinst. Må det bli ett böneämne, att samma möjligheter till regelbundet och systematiskt studium må beredas dem, som nu komma ut.

Det var första gången jag reste utan utländskt sällskap över floden, men icke förty var det den bästa resa jag varit med om. Roligt var det att komma hem och träffa kamraterna och kineserna. 7½ månad hade förflutit sedan Martin och Birgit Bergling lämnade oss i Hoyang, och mycket hade hänt under tiden. Mycket av både nöd och nåd för vilket allt vi nu tillsammans kunde tacka. Vår ständiga bön har varit och är, att Gud ville fostra oss och göra oss brukbara i tjänsten, havande intet i oss själva men allt i honom. Skulle vi annat än tacka, när bönesvaren komma i form av trångmål och nöd.

Folket har fått rik skörd, och man slipper se och höra den hemska hungersnöden.

Från en by 35 li härifrån fingo vi inbjudan att komma på besök under några dagar, då teater skulle hållas i byn. Hos

byns enda kristna familj skulle vi bo. Det var 2 bibelkvinnor, den enas lille 4-årige son och jag. Ett litet kangrum ställdes till vårt förfogande, och emedan golvet var täckt av nyskördad bomull, sågo vi oss undrande omkring; hur skulle 4 personer rymmas här? Men på vår begäran sopades golvet, och jag kunde slå upp min tältsäng där, och de övriga 3 fingo plats på kangen. Men här fanns ej plats för folksamling, varför vi inbjödos till ett annat hem med rymliga rum. I den familjen fanns en kristen kvinna. Hur ensam stod hon ej ibland skaran av hedniska släktingar, som tillhörde familjen! Vad betyder ej en sådan ensam kvinnas liv och vandel i ett sådant hem. Även om hennes ställning är förtryckt, även om hon hon inte kan predika, så kan hennes kärlek, hennes tålamod i förföljelse och lidande, hennes bön och förbön för sin familj inte annat än påverka dem. Hur mycken hjälp av våra förebedjare där hemma behöva ej de ensamma kristna härute. Deras kamp är ej lätt. Det nedärvda hämndbegäret, benägenheten till lögn och förtal, häftighet m. m. uppryckes ej med roten på en gång. Oftast är deras kunskap i Bibelns sanningar så begränsad. De handla väl kanske ofta emot bättre vetande, men i den mån de få undervisning, i den mån Guds Ande få upplysa deras hjärtan, så att de komma i den rätta barnagemenskapen, i samma mån få de ock nåd och kraft att bliva vittnen. Vi hava exempel på huru en sådan trogen själ fått hela sin familj med. Deras uppgift är inte ringa.

Vi behövde endast gå förbi teaterplatsen för att draga skarorna med oss. De hade ju ej sett en utlänning, många av dem. Så blev det att ögonblickligen taga tillfället i akt och så ut den levande säden. Det tog flera timmar, innan vi kunde förmå massan att lämna oss i fred, så att vi kunde få äta middag. Vi hade rest tidigt på morgonen och voro både hungriga och trötta.

Men snart komma de igen. Och under de dagar vi stannade där, hade vi folk från morgon till kväll, även inne i det lilla kangrummet samlades de. Vad som mest tilldrog sig hedningarnas uppmärksamhet var den lille fyraåringens sång. Han var iklädd långa byxor och lång vadderad rock samt en stor mössa med skärm. Den ena väckelse- och inbjudningssången efter den andra sjöng han med klar, vacker röst. Hela dagarna stod han till reds för att vara oss behjälplig med sin sång. I synnerhet barnen älskade att lära hans sånger och kommo igen gång på gång för att lära mer. Jag kunde ej undgå att tänka på ordet i Jesaia 11:6: »Ett litet barn skall leda dem.» Hur mycket förbön behöva ej de infödda medarbetarnas barn, som med rätt fostran kunna bli små fyrbåkar i mörkret.

Den kristna familj, som inbjudit oss, hade det ej heller lätt. Vankelmodiga voro de och svaga i tron. När det påyrkades, att de skulle deltaga i bespisandet av teaterspelarna, vågade de ej vägra utan togo del däri i likhet med hedningarna. På några ställen har det hänt, att de kristna fått lida förföljelse för att de vägrat betala teaterskatt. Kanske hade de hört härom, ty de voro fyllda av fruktan. Det gjorde oss så ont om dem, ty vi veta, att »räddhåga medför pina, och den, som rädes, är icke fullkomnad i kärleken». 1 Joh. 4:18. Vi samlade dem och talade över Apostlag. 4 om lärjungarnas frimodighet i tider av nöd och förföljelse. Räddhåga och människofruktan äro endast bevis på att vi ej varit med Jesus. Vi följa honom på avstånd endast. »Ty, när de sågo lärjungarnas frimodighet, kände de igen dem, att de hade varit med Jesus», v. 3. Det var hemligheten till kraft i vittnesbördet och frimodighet i vandeln. Ja, de erkände dessa, att felet låg hos dem själva, och de tackade Gud, som hade sänt sina tjänare till deras hem för att hjälpa dem med råd och i bön. Måtte ej vårt besök ha varit förgäves! Ja, de behöva hjälp de kristna och dagligen ihågkommande i förbön.

›Betala din skuld.»

Av *Margaret Linder.*

Pucheng, den 12:e nov. 1933.

(Utdrag ur privatbrev.)

»Jag står i skuld.» Rom. 1: 14.

»— tomma kärl, icke för få — — gjut i alla dessa kärl — — Gå och sälj oljan och betala din skuld.» 2 Kon. 4: 1—7.

På onsdagskvällarna på Yutaoho brukade vi få höra om Guds verk på olika platser i Kina. En sådan kväll påmindes vi om de ovanstående verserna. Vi kunna ju alldeles omöjligt betala den stora skulden, när vi inte äga något alls. Först när Herren själv får komma in i våra liv och fylla oss med sin Helige Andes kraft, kunna vi tänka på att betala någon skuld.

Gång på gång ha dessa ord och tankar kommit till mig. Tänker jag på skulden — ja, då blir den så förkrossande stor. Och resurserna? De finnas ju i riklighet — så länge det finns »tomma kärl» att förvara dem i. Min innerliga bön är att Herren kunde hos mig finna de »tomma kärlen», redo att bli fyllda.

I första hand har jag naturligtvis tänkt på skulden till alla som »vandra i mörkret» och »bo i dödsskuggans land». Men så har också en annan sida av skulden gjort sig allt mer och mer gällande — i synnerhet sedan konferensen i våras, och den är till vännerna därhemma. Hur jag än försöker försvara mig så — står dock skulden kvar. Nu ville jag försöka avbörda mig något av den.

O, vad det har varit roligt få vara tillsammans med våra medarbetare (kvinnorna, männen får jag ju inte mycket tillfälle att lära känna)! Bönestunderna tillsammans med dem ha varit underbara. Vad jag känner mig förödmjukad i mitt inre, när jag hör en del av dem bedja! Gång efter annan får man höra: »Herre, jag kan inte bedja.» — och man vet att de mena, vad de säga. Men då skulle jag ha velat säga: »Jo, det kan du, det är jag som inte kan.» Vilken nöd för själens frälsning! Men så har Herren också kunnat välsigna deras vittnesbörd. I morse, då vi voro samlade till en bönestund och de framlade sina tacksägelse- och böneämnen, var det så roligt höra någon tacka för den inbördes kärlek och det goda samarbete, som rådde bland dem. Ja, det är i sanning ett stort tacksägelseämne. En annan jublade över att hon just under dessa sista dagar fått se sin ena dotter frälst. Hon har varit ett »bönebarn» under många år.

Våra två yngre kolportörers rapporter ha också varit mycket uppmuntrande. Medan de varit ute och sålt böcker, ha de även försökt att hjälpa församlingsmedlemmarna och sökare på olika håll. Herren beskyddade dem på ett underbart sätt, medan de voro i Huachow-trakten. Vid den tiden var det rysligt med rövare där, vilka plundrade än här än där. Flera människor blevo skjutna, en del ute på vägarna (t. o. m. nära stora landsvägen), en del i sina hem, andra blevo bortförda. Men detta hade våra bröder ingen aning om, förrän de kommit därifrån. »Du skall icke behöva frukta nattens fasor, icke pilen, som flyger om dagen o. s. v.»

(Forts.)

Expedition: **Drottninggatan 55.** Telegramadress: **"Sinim", Stockholm.**
Telefon: **10 44 59. 10 54 73.** Postgirokonto nr **502 15.**

INNEHÅLL:

»Ljuset lyser i mörkret.» — Från Red. och Exp. — Kvinnornas Internationella bönedag för missionen. — Två högtidsstunder. — Louise Schön. — Harald Gillgren 60 år. — Från missionärerna.

Stockholm 1934, Svenska Tryckeriaktiebolaget.

N:r 3. ÅRG. 39. 10 FEBR. 1934. PREN.-PRIS 2:25

MISSIONSTIDNINGEN
SINIMS LAND
ORGAN FÖR SVENSKA MISSIONEN I KINA

ANSVARIG UTGIVARE: E. FOLKE.

LJUS OCH MÖRKER.*

Jes. 60: 1—6.

Trettondedagen är den stora hednavärldens löftesrika högtidsdag. Profetens ord, som vi här lyssnat till, äro glädjande och andas de ljusaste förhoppningar. Dagen har gått upp för världen, ljus och liv ha kommit — frälsningens dag för alla.

»Stå upp», heter det. Vad äro vi? Intet ljus, men mörker, mörka som natten. Men ändock säger Herren: »Stå upp! Ditt ljus kommer, Herrens härlighet går upp över dig.»

Det finnes olika ljus i världen. Vetenskapen kastar sitt ljus över mångt och mycket, som förut var mörker. Men det finnes likväl endast En, som kan säga: »Jag är världens ljus, jag vill vara ditt eviga ljus. Följ mig, och du skall ej behöva vandra i mörkret.» Vi ha därför under den nu tillländagångna jultiden så ofta sjungit med varandra: »han kommer till vår frälsning sänd, och nådens sol, av honom tänd, skall sig ej mera dölja».

Då vi på Bibelns första blad läsa, att »mörker var på djupet», så är detta en träffande bild av den rådande okunnigheten, villfarelsen, synden, nöden och brottet, som råder i världen. Hednavärlden befinner sig ännu till stor del i detta mörker (Rom. 1: 18—32). Evangelium ställer i utsikt, att själva mörkret slutligen skall bringas till förtvivlan. Evangelium är ljus, det lämpar sig för alla, det erbjuder den felande nåd och förlåtelse, det är världsomfamnande, genomträngande.

Vad har icke genom evangelium åstadkommits i vårt eget land, och vad mäktar det icke, detta evangelium,

* Föredrag av missionär *August Berg* vid Svenska Missionens i Kina missions- och offerhögtid i Betesdakyrkan, Stockholm, Trettondagen, den 6 jan., 1934.

som är »Guds kraft», åstadkomma? »Lyft upp dina ögon», säger nu profeten, »se, se, se.» »Alla komma de församlade till dig, dina söner skola komma fjärran ifrån och dina döttrar skola bäras på armen.» Detta erinrar om korsets dragningskraft. »När jag blivit upphöjd från jorden, skall jag draga alla till mig», säger Jesus.

Vår Frälsare har befallt oss att göra alla folk till hans lärjungar. Vilken nåd att få deltaga i detta arbete!

Låtom oss nu »lyfta upp våra ögon och beskåda fälten». Vi skola då finna, att därute råder det en strid mellan ljus och mörker. Men vi skola ock finna, att »fälten vitna till skörd», att »mörkret icke har någon makt med ljuset».

En av Kinas provinser, Kiangsi, har särskilt varit hemsökt av kommunismen. I denna provins få vi dock bevittna underbara ting, och allt genom korsets predikan. Väckelser ha uppstått på flera ställen, människor ha blivit födda på nytt och inför såväl Gud som människor bekänt sina synder. Avgudarna ha kastats ut och familjealtare byggts i deras ställe. Skolor, som förut varit stängda, ha åter kunnat öppnas. Antalet studerande i kristliga högskolor har ökats från 4,700 under läsåret 1930—31 till 5,630 under läsåret 1923—33 och av dessa äro nära 50 % kristna. Alliansmöten hållas, och det berättas, att den bekante Chiang Kai-shih, högste befälhavaren över den kinesiska armén, i staden Wuhu, provinsen Anhwei, själv lett sådana, då sju olika missioner voro representerade.

Det är underbart att bevittna, hurusom i detta Kina, där så mycken nöd råder, det dock pågår ett nydaningens verk på alla områden. Nya vägar anläggas för motortrafik, gator breddas, stadsmurar raseras, elektrisk belysning inledes, saluhallar öppnas, offentliga parker anläggas, ja, i en del städer inleder man t. o. m. vattenledning.

Lyft ock upp dina ögon och se vad Gud gör på vårt eget fält! Trots den oro som är rådande i så många andra delar i landet, har det förunnats oss att under en lång tid njuta arbetsro. Man kan säga, att vi få bo i ett land, som kan förliknas vid Egyptiernas Gosen. I likhet med andra missioner få vi ock göra erfarenheter av hurusom Guds Ande rör vid människornas hjärtan. Tältverksamhet i stor utsträckning bedrives i de tre provinserna Honan, Shensi och Shansi. Stora skaror av villiga lyssnare infinna sig dagligen och icke så få ha genom denna verksamhet blivit nya skapelser i Kristus och genom dopet förenats med församlingen.

För allt detta vilja vi i ödmjukhet tacka Gud. Vårt stora behov är att kunna få ett tillräckligt antal medhjälpare, som kunna deltaga i att undervisa de nykristna. Man befarar ju annars, att mycket av den goda säden icke skall bära frukt och giva dels hundrafalt, dels sextiofalt, dels trettiofalt.

Det är en glädje att höra talas om hurusom offervilligheten går hand i hand med livet och bekännelsen. Så t. ex. skriver vår missionär Martin Bergling i ett privatbrev följande: »I söndags hade vi skördefest och tack-

sägelsefest för första gången. Meningen var icke att penningar utan endast naturagåvor skulle offras. Dock funnos ju åtskilliga, som icke hade något sådant, utan i stället gåvo penningar. På så vis insamlades en summa av 20 dollars och 6,000 kash.

När jag kom in i kapellet till förmiddagsgudstjänsten var det både rörande och lustigt att se vad som hade hopsamlats. Var och en hade offrat vad de kunnat. Alla flickorna hade sytt olika saker, såsom skor, barnmössor, penningpåsar, vantar, griffellappar m. m. Där stodo flera stora säckar med vete, hirs och bönor. Där fanns en höna, 4 ägg, fyra paket bakelser, tio stora kålhuvuden, massor av dadlar, bröd, mjöl, valnötter, dill, jordnötter, persimoner, rödpeppar, strumpor, handdukar, näsdukar, böcker, brevpapper, kuvert och mycket annat. Allt som allt blev inkomsten mellan 30 och 40 dollars, för vilka medel församlingen ämnar bidraga till underhåll av en tredje lärare i skolan.»

Ja, det rör på sig därute i Kina. Då ljuset kommer in, drives mörkret ut, och något nytt kommer in i familjen och i samhället. Känner du icke vid tanken på detta även att ditt bröst vidgas och att ditt hjärta bävar av helig fröjd och glädje?

Hava vi så mottagit Jesusljuset i våra hjärtan, så må vi se till att vi även reflektera detsamma. »Den Gud som sade: 'Ljus skall lysa fram ur mörkret', han är den som har låtit ljus gå upp i våra hjärtan, för att kunskapen om Guds härlighet, som strålar fram i Kristi ansikte, skall kunna sprida sitt sken» (2 Kor. 4: 6).

Något om Kina.

En kortfattad översikt.

I.

Kinas land och folk.

Kinesiska riket omfattar ett ytinnehåll av 4,278,352 engelska kvadratmil (omkring 11 milj. kvkm.) och har ett invånareantal av närmare 475,000,000, enligt de siffror, som år 1932 meddelades av kinesiska inrikesdepartementet. Ytinnehållet är med andra ord en och en halv gånger Amerikas Förenta Staters, under det att invånareantalet är fyra gånger så stort. Australiens ytinnehåll är $^2/_3$ av Kinas, men Kinas folkmängd är 20 gånger större.

Befolkningstätheten är mycket olika; den varierar från omkring 900 pr varje engelsk kvadratmil (347 per kvkm.) i Kiangsuprovinsen till 59 per kvadratmil (22 per kvkm.) i provinsen Kansu. Även den sistnämnda siffran är emellertid avsevärt mycket högre än medeltalet för Amerikas Förenta Stater. Där bo nämligen i medeltal 41,3 personer på varje kvadratmil (15 per kvkm.).

Andra jämförelser kunna ock göras. Provinsen Kansu i Kina, som enligt ovanstående uppgift har »endast» 59 invånare i medeltal per kvadratmil, har nästan alldeles samma ytinnehåll som Norge, under det att invånareantalet i Norge är 2,800,000 och i Kansu 7,400,000. Portugal har samma ytinnehåll som provinsen Chekiang i Kina, men folkmängden är i denna provins fyra gånger så stor som i Portugal.

Åttio procent av befolkningen äro sysselsatta med jordbruk. Troligt är att omkring 75 procent av männen och 90 procent av kvinnorna sakna kunskap att läsa och skriva.

*

Ovanstående sifferuppgifter gälla kinesiska republiken i sin helhet, alltså inberäknat de vidsträckta s. k. lydländerna: Mongoliet, kinesiska Turkestan och Tibet. I inre Mongoliet har Kinas överhöghet blivit en verklighet, men i yttre Mongoliet

finnes numera en Sovjetrepublik, som är i förbund med Ryssland. Detta område med omkring 250,000 invånare är stängt för evangelii förkunnare. Kinesiska Turkestan är däremot ännu öppet. Detta område, som är ungefär fyra gånger så stort som de Brittiska öarna, har mellan 2 och 3 miljoner invånare, en mycket blandad befolkning med turkar, mongoler, kazakkirgiser och kineser. Tibet är jordens högsta bergområde, mer än halva området ligger mer än 15,000 fot över havet. Om Kinas överhöghet i fortsättningen kan göra sig gällande i den nordöstra delen, komma de tillfällen, som nu givas för evangelii predikan, att mycket utökas.

*

Kinas huvudstad är numera Nanking, där centralregeringen har sitt säte. Den arbetar genom kommittéer, som lyda under nationella partiets exekutiva kommitté. Många av ledarna äro mycket framstående, skickliga och energiska samt ledas säkerligen av ett ärligt uppsåt. I somliga provinser har emellertid sovjetstyrelser upprättats, vilka råda över vidsträckta områden. Andra mera avlägsna provinser lyda endast till namnet under centralregeringen och styras i verkligheten av högre militärer, som rekrytera stora arméer, vilka avlönas genom orimligt stora, betungande skatter. Kommunism, inbördeskrig, rövare och opium kunna kanske sägas vara Kinas nutida fyra största olyckor.

*

Kinas studerande ungdom torde i stor utsträckning kunna sägas hava vetenskapen till sin gud, och ett materialistiskt betraktelsesätt är »på modet» bland de bildade kineserna. Vidskepelse har emellertid alltjämt ett kraftigt grepp över folket i allmänhet.

Antalet protestantiska kristna uppgår till i det närmaste en halv miljon. Av 1,900 domsagor äro omkring 300 ännu helt oberörda av den kristna kyrkans inflytande och ytterligare 200 äro praktiskt taget oevangeliserade. Behovet av evangelii sändebud är alltså oerhört stort, men antalet missionärer har sedan 1926 minskats med omkring 2,000.

Det är sant att »arbetarna äro få» men ock att »skörden är mycken». *»Tillfälle till helig tjänst»* kan skrivas såsom en sammanfattning av läget i Kina. Om icke kommunismen får övertaget (och det förbjude Gud) kunna män och kvinnor, sända av Gud, överallt få tillfälle frambära sitt budskap och få erfara, att »evangelium är en Guds kraft till frälsning för var och en som tror».

(Efter »Facts about China» av F. H. Fritt övers. av M. L.)

FRÅN REDAKTION OCH EXPEDITION

Missionstidningen Sinims Land.

Vid denna tid på året ha vi under närmast föregående år brukat att utan begäran utsända provexemplar av vår missionstidning till personer, vilkas adresser vi ha på expeditionen. På grund av ändrade bestämmelser för utsändande av utgivarekorsband kunna vi ej i år handla på detta sätt. Vi vore emellertid mycket tacksamma, om de av våra vänner, som kunna sprida provexemplar, sände oss ett meddelande härom. Vi sända då sådana gratis och portofritt.

Vi bedja ock att nu få uttala ett varmt tack för förbön och hjälp med anskaffandet av prenumeranter. Må vi såväl som vår tidning alltfort få vara inneslutna i missionsvännernas kärleksfulla intresse och förbön.

Kommittén för Svenska Missionen i Kina.

Den sjätte dennes hade Kommittén för Svenska Missionen i Kina sitt första ordinarie sammanträde på det nya året.

Vid därunder förrättat val återvaldes alla de ledamöter som voro i tur att avgå. Kommittén består sålunda av samma ledamöter som föregående år, nämligen ordinarie ledamöter: Doktor Karl Fries,

Soltäppan, Storängen, ordf.; missionsföreståndare E. Folke, Sigurdsvägen 44, Nockeby, v. ordf.; rektor Joh. Rinman, Karlavägen 86, Stockholm; direktör H. Hallencreutz, Saltmätaregatan 8, Stockholm, kassaförvaltare; grosshandlare Sven Johnson, Örebro; apotekare K. Nilenius, Apoteket Delfinen, Göteborg; fröken Anna Gauffin, K. F. U. K., Kristianstad; kyrkoherde G. Arbman, Järpen; disponent Gust. Törnqvist, Norrköping; tandläkare J. von Malmborg, Engelbrektsgatan 13, Stockholm; fröken Selma Nyblad, Skellefteå, samt missionär August Berg, Missionshemmet, Duvbo, Sundbyberg.

Suppleanter äro: Doktor Knut Bergh, Tranås; musikdirektör H. Gillgren, S:t Eriksgatan 63, Stockholm; komminister Joh. Lindberg, Arbetaregatan 21, Stockholm; disponent V. Wisborg, Jacob Nilsgatan 24, Malmö; fru Ester Fredberg, Alingsås; och marinintendenten O. von Malmborg, Saltmätaregatan 8, Stockholm.

Kommitténs *Arbetsutskott* består av följande ordinarie ledamöter: Doktor Karl Fries, missionsföreståndare E. Folke, rektor Joh. Rinman, direktör H. Hallencreutz samt missionär August Berg.

Suppleanter äro: Musikdirektör H. Gillgren samt komminister Johannes Lindberg.

Bönemötena för S. M. K.

Vi bedja härmed få påminna om bönestunderna för S. M. K., vilka, såsom vi förut meddelat, hållas dels *varje tisdag mellan kl 7—8 e. m. i Kinarummet, Betesdakyrkan, Floragatan 8, Stockholm,* och dels *varannan fredag kl. 2 e. m. på Svenska Missionens i Kina Exp., Drottninggatan 55, Stockholm.* De närmaste fredagarna, som det sistnämnda mötet hålles, bliva v. G. den 16 februari och den 2 mars. Välkomna!

Kinalänken

samlas till möte på vår exp. *torsdagen den 22 febr. kl. 7 e. m.* Välkomna!

Missionsverksamhet under sjuttio år.

Treltondedagsafton firades i Vetlanda en högtid, som påminner om en verksamhet för Guds rikes befrämjande, vilken burit rika frukter ej blott i den närmaste omgivningen utan även på fjärran belägna orter. Det är alltså av allmänt intresse att erinra därom, och ej minst vi inom Svenska Missionen i Kina hava anledning att med glädje och tacksamhet tänka på detta arbete. Det var *Östra Härads Missionsförening,* som då firade sin sjuttioårshögtid.

Det berättas om en väl känd och mycket uppskattad ledare inom den andliga verksamheten i särskilt Jönköpings län, att han en gång vid ett möte just i Östra Härad föreslog, att ett tackoffer skulle upptagas vid mötet, ett tackoffer, som skulle vara en tacksamhetsgärd för förmånen att vara född och ha fått leva i detta härad, där evangelii ljus under så lång tid fått lysa med ett klart och tydligt ljus. Tackoffret uppgick den gången, så berättas det, till en stor summa, och säkert hade deltagarna i sagda möte anledning vara tacksamma. Det visas även av innehållet i den minnesskrift, som utgivits med anledning av sjuttioårshögtiden.

Östra Härads Missionsförenings ålder synes f. ö. vara mera än sjuttio år, fastän åren före 1864 ej kunna bevisas genom nu tillgängliga protokoll, varför sjuttioårshögtiden firats först i år. Många anse dock, att missionsföreningen började sin verksamhet redan år 1860, då dess förste predikant, Sam. A. Johansson (sedermera pastor i Betlehemskyrkan i Göteborg) anställdes. Det året var ock i en annan bemärkelse ett märkesår för den andliga verksamheten i häradet, ty det året predikade pastor P. A. Ahlberg i Vetlanda kyrka, och följden av hans besök blev bl. a., att han ej långt från Vetlanda upprättade en skola för ett sjuttiotal elever, av vilka flera sedan fortsatte sina studier och blevo kända prästmän, skollärare, missionärer eller predikanter, Pastor Ahl-

berg såväl som »Ahlbergs elever» (den benämningen kan man ännu ibland få höra) deltogo med helig iver i den andliga verksamheten. Så spreds ljuset i häradet, och så blev det från början av denna verksamhet en härd, varifrån ljus och värme i andlig bemärkelse spreds i vida kretsar.

Mycket av intresse vore ytterligare att hämta ur den intressanta minnesskriften, men utrymmet medgiver det icke. Vi ha emellertid rik anledning att tacka Gud för vad denna förening genom sina sändebud, såväl präster som predikanter, fått utföra i Guds rike. Ej mindre än nittiotre namn på sådana medarbetare nämnas i minnesskriften, och många av dem ha efter att en tid hava haft sin verksamhet i denna förening gått in i andra uppgifter i verksamhet för Guds rike. Missionsföreningen har såsom sådan ej direkt arbetat på yttre missionens arbetsfält, men dess verksamhet har varit ett underlag för missionsarbetet bland icke kristna folk. Till missionsföreningen anslutna kretsar ha också visat varmt missionsintresse, bl. a. även för Svenska Missionen i Kina, och Östra Härads Missionsförening har, särskilt under första tiden, tjänat såsom förmedlare av missionsbidrag. I nära gemenskap med denna förening arbetar också Östra Härads Kristliga Ungdomsförbund, som står S. M. K. synnerligen nära och som därför härnedan får ett särskilt omnämnande. Må Gud alltfort rikligen välsigna sina vänner i dessa trakter och göra dem till stor och rik välsignelse!

M. L.

*

Östra Härads Kristliga Ungdomsförbund och Svenska Missionen i Kina.

Svenska Missionen i Kina är, som bekant, en fristående mission, som icke bakom sig äger några vare sig församlingar eller föreningar, vars moraliska plikt det skulle vara att understödja densamma. Detta utesluter dock icke, att den räknar som sina frivilliga understödjare

»Farbror Rudin» ringer samman.

ett stort antal vänner och icke så få sammanslutningar landet runt, som tagit det som sin uppgift och förmån, att genom förbön och gåvor, med S. M. K. som kanal, utbreda Guds evangelium i Kina. Bland dem intager Östra Härads Ungdomsförbund en icke obetydlig plats.

Östra Härad i Jönköpings län omfattar jämte Vetlanda stad, Vetlanda landskommun och sjutton socknar. Östra Härad hör till dessa »benådade bygder», där den heliga elden brunnit sedan lång tid tillbaka. Man måste gå så långt tillbaka i tiden som till konventikelplakatets dagar för att få se huru lågan först tändes. Som bekant torde vara upphävdes konventikelplakatet den 26 oktober 1858. Män, sådana som baron Wilh. Rappe i Trollebo, kronofogde Thunberg i Slättåkra, kyrkoherde Petersson i Barkeryd, lämnade djupa spår efter sig genom sin verksamhet. Prosten Jonas Sandell (fader till L. S.), kyrkoherde Svalander i Bringetofta, lektor Elmblad, doktor Melander, pastor P. A. Ahlberg, doktor Fjellstedt, Oscar Ahnfelt, många många andra att

förtiga, lysa som stjärnor på fästet, och deras namn har gått ned till eftervärlden.

Kraftiga andliga väckelser utbröto här och var under årens lopp. Behovet av en fastare sammanslutning gjorde sig allt mer och mer förnimbar och så bildades hösten 1859 Vetlanda Traktatsällskap, som sedan antog namnet Östra Härads Missionsförening. Ett led i utvecklingen av verksamheten är Östra Härads Kristliga Ungdomsförbund, som kom till stånd år 1896. Man kände behovet av att något gjordes för de många troende ungdomarna, för att tillvarataga dem och leda dem på rätt väg. Förbundets verksamhet består uti att genom evangelister verka i hemtrakten och att understödja missionärer i hednaländerna. Dessa båda verksamhetsgrenar gå hand i hand. Den inre missionen är s. a. s. grunden, på vilken huset, den yttre, bygges.

Förbundet räknar f. n. 25 biträdesföreningar med omkring 725 medlemmar och har till ordförande sekreterare Emil Samuelsson, Nye. Det senaste räkenskapsåret hade kassan en omslutning av 9,500 kronor. Av dessa åtgingo 7,000 kronor till underhåll av missionärerna och 1,600 till evangelistverksamheten. Förbundet lämnar årliga bidrag till fyra missonärer inom S. M. K., nämligen Carl och Ethel Blom, Martin Lindén och Judith Hultqvist. Inom Svenska Alliansmissionen åtnjuta tre av dess missionärer bidrag till sitt underhåll. Ett i sanning vackert och efterföljansvärt exempel!

Vilka äro då medlemmarna i dessa föreningar? Till allra största delen utgöras de av söner och döttrar till lantbrukare. De utgöra kärnan av vårt svenska folk, som växer upp i svenska bondehem. Lantbruket är deras sysselsättning, Gudsfruktan deras vishet och verksamhet för Herren deras glädje. De ha sina »vinterting», sina sommarmöten och frikostigt giva de av vad de äga till Guds verk. Den, som i likhet med undertecknad, haft förmånen att upprepade gånger genomresa distriktet, räknar detta som en av livets många högtidsstunder, som aldrig kunna förgätas.

Anledningen till dessa rader är att Östra Härads Missionsförening nyligen firat sitt 70-årsjubileum. Ungdomsförbundet är med detsamma så nära förenat, att ett tillfälle till att för en större läsekrets få göra detsamma känt icke borde gå förlorat.

*

För mitt inre öga ser jag när jag vill gamle »farbror Rudin», nu hemma hos Herren, stå på trappan till matsalen vid Holsbybrunn och ringa med den stora mässingsklockan samman till gudstjänsterna. Vi tacka Gud för Ungdomsförbundets stora insats i Guds verk. Långt bort i Kina höres ljudet av sammanringningen! Vile alltfort Guds rikaste välsignelse över alla dess medlemmar!

August Berg.

FRÅN MISSIONÄRERNA

»Betala din skuld.»

Av *Margaret Linder.*

Pucheng, den 12:e nov. 1933.

(Utdrag ur privatbrev.)

(Forts. fr. föreg. n:r.)

För en vecka sedan hade vi vårt stormöte här i Pucheng. Vi tacka Gud att vi fingo ha det i lugn och ro. Vi hade även den stor glädjen att få som gäster Birgit och Martin Bergling, som vi inte hade sett sedan vid konferensen i fjol. Att det blev särskilt roligt för mig få Birgit hit kunna Ni nog lätt förstå. Martin talade ett par gånger, ja även Birgit medverkade vid ett bönemöte för kvinnorna.

Före stormötet hade tältet varit uppslaget i en by ungefär 60 li här ifrån. Nu kommo en hel del därifrån, gåendes. Inte ens kvinnorna tyckte det var för långt att gå, trots att många av dem hade små fötter. De talade om, att nästan alla familjer där hade blivit troende. En annan kvinnlig deltagare hade gått ända från Huachow (6 sv. mil).

Trots att det var flera, som inte kunde komma på grund av skörden, voro vi ändå inte så få samlade till högtid. Vilken glädje lyste det inte ur mångas ansikten! Glädjen över en god skörd var verkligen stor. En sådan skörd ha folket härborta inte haft på många år.

Jag önskar Ni hade kunnat vara med på vittnesbördsmötet, då de nydöpta avlade sina vittnesbörd. Nästan var och en av de sju kvinnorna och åtta männen kunde berätta om Herrens särskilda ingripande såsom svar på bön. Den förste »talaren» var en gammal man på 82 år. Som liten hade han blivit bortrövad utav muhammedaner och förd till Kansu. Senare lyckades han dock att rymma. Men ända från den tiden tillbad han aldrig någon annan än den ende sanne Guden. Först för något mer än ett år sedan fick han höra evangelium — frälsning genom Herren Jesus Kristus.

Förutom en f. d. muhammedan döptes också en f. d. buddhist. Den, som var medel till att denne blev »intresserad», var en mycket enkel församlingsmedlem, som just inte kunde säga något om sin tro, men som oförtrutet bjöd buddisten att komma på möten. — Flera hade blivit botade från sjukdomar och utslag m. m. såsom direkt svar på bön.

Under högtiden avskildes diakonen Ma Teh-chi till äldste. Vi hoppas, att han skall kunna ägna största delen av sin tid att besöka de troende i hela distriktet. Gud göre honom till stor välsignelse!

Med innerligaste hälsningar.

Margaret Linder.

Gud verkar — förbereder sitt rike.

Yuncheng, Sha, China, i nov. 1933.

Våra kära Vänner!

Det stundar nu åter till jul, och vi ville nå så många som möjligt av våra personliga och vår missions vänner med en julhälsning. Tidens oro bör ej få hindra oss, Guds folk, att fira fridens högtid. Vi finna ro i medvetandet, att Gud verkar intill nu och förbereder sitt rikes kommande i fulländning.

På det arbetsfält, som har blivit oss ombetrott härute, ha vi även detta snart tilländagångna år fått se en glädjande utveckling. Församlingen har tillväxt genom de många som döptes vid vårens och höstens stormöten — inalles 55. Vår nitiske, begåvade och verkligt andligt sinnade pastor Kao är outtröttligt verksam i fostrandet av församlingen till andlig fördjupning och till verksamhet för utomståendes vinnande för Kristus. En svaghet här liksom i allmänhet, där kineserna bära ansvaret för församlingsvården, är slapphet i församlingstukten. Församlingens plikt att utvecklas till självständighet betonades starkt av äldsten Wang vid öppnandet av höstens stormöte. Han uppmanade kraftigt till självunderhåll, självstyrelse och självutbredande.

Just i dagarna förlora vi emellertid en av de mest insiktsfulla och andligen mest framkomna av våra församlingsmedlemmar, dr Liu, som vi förr nämnt om i Sinims Land. Han var ordförande i församlingsrådet och ledde söndagligen en stor bibelklass samt var ett oförskräckt vittne för sin Herre och Mästare i kretsar, som stå kritiska eller föraktfulla gentemot kristendomen. Dr Lius hustru, en begåvad och varmhjärtad kvinna, f. d. elev och senare lärarinna i vårt kvinnliga seminarium, framträdde vid vår senaste lärarkurs under en diskussion som en fördomsfri och renhjärtad representant för de kristna hemmens och barnuppfostrans reformering i sedligt avseende. Dr Liu har blivit anställd vid ett av regeringen nyligen upprättat lantbruksinstitut i provinsen Shensi för nordvästra Kina, med vilket institut är förenat ett sjukhus för eleverna och medellösa personer.

Den unge seminarieläraren Chang, som ägnade en del av sin tid åt vårt ungdomsarbete — bl. a. förestod han vårt hospits för (kristna) skolynglingar i stadens högre skolor — fann det i längden svårt att som kristen kvarstå i sitt arbete bland de intriger och oegentligheter, som förekommo i skolorna. Då det ej var möjligt för oss att tillnärmelsevis giva honom en sådan lön, som han varit van vid, kunde vi

ej anställa honom helt i vårt ungdomsarbete. Han verkar nu som lärare i en inhemsk evangelistskola i Shanghai. De ynglingar i vårt hospits, vilka i våras avslutade sin skolgång här i Yuncheng och därmed lämnade oss, hade alla blivit avgjorda kristna. Må de alla, var de än få sin plats i livet, bliva bevarade i sin tro. För närvarande bo i hospitset trenne ynglingar från kristna hem, vilka i höst börjat i en mellanskola i staden. Vårt hopp är att kunna ge dem en fristad undan icke-kristna kamraters frestelser och hån och bereda dem ro att samvetsgrant sköta sina studier. Vi ville likaledes hjälpa dem igenom övergångsålderns svårigheter och kamp och föra dem fram till en levande tro på Kristus. Senaste lördagskvällen hade vi inbjudit dessa ynglingar till vårt hem till té och samtal.

Hr Changs efterträdare i hospitset blev en kristen lärare Tu, som många år tjänstgjort såsom övningsskollärare vid härvarande folkskoleseminarium. Han synes emellertid vara alltför starkt förankrad i gammaldags kinesiskt tänkesätt för att kunna förstå vår tids tänkande och kämpande ungdom. Vi ha nu lyckats att från och med nyåret vid hospitset och ungdomsarbetet fästa en för åtskilliga år sedan från vårt folkskoleseminarium utexaminerad lovande ung lärare, som senast undervisat våra i fjol nykomna sex missionärer i kinesiska språket och som visat sig vara en allvarlig kristen personlighet.

Tältverksamheten visar sig fortfarande som en synnerligen lämplig och fruktbringande arbetsform. De flesta av de 56 personer, som i år intagits i församlingen, ha vunnits genom tältverksamheten. Redan i aug., så snart den svåraste sommarhettan givit med sig, drogo våra evangelister och bibelkvinnor åstad för att slå upp tältet i en by ungefär 2 sv. mil nordost om Yuncheng. Här var emellertid folket mindre mottagligt, än vad fallet varit på de platser, där tältet varit uppslaget de senaste åren, och man måste särskilt kämpa i bön för var och en, som skulle vinnas. Sedan tältet efter stormötet i Yuncheng den 20—22 okt. flyttat till annan plats, samlas dock i nämnda by omkr. 15 personer söndagligen till gudstjänst. I den by, där tältet nu är uppslaget, bor en familj, vars medlemmar sedan många år äro varma kristna. Deras goda vandel har synbarligen berett jordmånen för Guds ords säde, ty redan ha ganska många bekänt sig vilja tro på Kristus. Folk samlas varje afton i stort antal — även från kringliggande byar kommer man — för att lyssna till tältpredikanternas förkunnelse. Alla tre evangelisterna äro goda och trogna arbetare, som nitälska för själars frälsning. Våra båda bibelkvinnor, fru Hai, som förut verkat i Pucheng, och fru Ho, som förut tjänstgjort i en byskola i Honan, äro vi också mycket tacksamma för.

Själavården på landsbygden har under de senaste åren utövats av evang. Hsiao, som outtröttligt vandrar omkring från by till by, där kristna finnas, lärande, undervisande, förmanande och uppmuntrande. Då sjukdom eller förföljelser och trakasserier från hedningarnas sida kommer på, skyndar han till hjälp. Han beder för de sjuka och, ehuru av naturen tillbakadragen, träder han i förtröstan på Gud frimodigt fram till försvar för de kristnas frihet att dyrka sin Gud.

Söndagsskolan har till för ett par år sedan haft ganska ringa utbredning på vårt fält. Sedan söndagsskolsaken för omkring tre år sedan fördes fram på vår missionärskonferens och på allmänna synodalmötet, har den emellertid omfattats med allt större intresse av den infödda församlingen. Som söndagsskolsekreterare har under senaste året tjänstgjort en av våra f. d. folkskollärare hr Wen. Hans arbete är mycket uppskattat i församlingarna, och en livlig söndagsskolverksamhet har uppstått på flera platser som frukten av hans arbete. Hr Wen är dock ganska klen fysiskt och torde finna det svårt att i längden kunna fortsätta med sitt ganska krävande arbete. Även en annan av våra förra folkskollärare, nuvarande äldsten i Loyang, hr Li Chen-teh, har som sin uppgift att ägna en del av sin tid

åt söndagsskolverksamheten på vårt Honanfält. Han är en av vår missions främsta medhjälpare och en för söndagsskolverksamheten synnerligen lämplig kraft.

Vårt arbete för söndagsskolan i Yuncheng består huvudsakligen i bibelklasser på söndagarna för skolungdom och mera försigkomna kristna samt textutredning för söndagsskollärare en kväll i veckan. Möjligheterna för söndagsskolans utveckling både här och på andra platser äro stora. Med flera arbetare och mera undervisningsmateriel skulle mycket kunna vinnas.

I församlingens gosskola är barnantalet alltjämt så stort, att lärarkrafterna äro otillräckliga. Gud har hittills nådefullt bevarat oss såväl som eleverna i våra skolor från en hotande difteriepidemi, som kom oss så nära, att den angrep två gossar i folkskolan och pastor Kaos familj.

En god anda är märkbar bland eleverna. Lärarna arbeta på det hela taget troget.

Lärarkursen instundande vinter kommer att utsträckas till tre veckor och blir således en vecka längre än föregående års kurser. Denna gång ämna vi koncentrera oss på att hjälpa sådana lärare, som sakna eller endast ha ringa pedagogisk utbildning. Förutom bibelstudium kommer undervisning att lämnas i psykologi och pedagogik, metodik och skoladministration. Förberedelsen för kursen kommer att kräva rätt mycken tid. Vi hoppas, att vår missions vän pastor Frits Pettersons vistelse i Kina och hans resor i landet skola föra honom denna vägen vid tiden för lärarkursen, så att vi kunna få ett besök då.

Det vore mycket att skriva även om andra arbetsuppgifter, som anförtrotts åt oss båda eller endera av oss, bl. a. omsorgen om Chiehhsien station och församling, som kommit på vår lott, sedan missionär och fru Tjäder reste hem. Trots att vi redan förut hade mera arbete, än vi kunde hinna med, hoppas vi dock »genom Eder förbön och Jesu Kristi Andes hjälp» kunna göra någon insats även där. Vi vilja deltaga i arbetet där såväl som här både direkt och genom att söka fostra våra infödda medarbetare och församlingen som ett helt till allt djupare ansvarskänsla inför sin Herre och till frimodig strävan i förtröstan på honom, som »har rikedomar att giva alla dem, som åkalla honom».

Då vi se på allt arbete, som Gud i sin nåd lagt framför oss, där varje uppgift till synes kräver vår tid och våra krafter helt eller till stor del, kräver visdom, andekraft och ett helgat liv, då vi därtill tänka på de rika möjligheterna på alla håll och främst på Guds stora frälsarekärlek till detta folk, då blir det en inre vånda över all egen brist, då längtar man, att, stödd av vänners varma förböner, kunna bliva »en Guds människa, till allt gott verk skicklig».

Edra tillgivna

Elsie o. Carl Johan Bergquist.

Den goda jorden.

Med omvändelse menas ju, att en själ uttages från mörkrets rike och försättes i Guds rike. Detta sker därigenom, att Guds ord, som är det levande sädet, faller i den »goda jorden» och där bär frukt. Gud vare tack att sådant ständigt äger rum, trots att mörkrets makter äro i verksamhet för att förhindra fruktbärandet.

Nedanstående små skildringar äro hämtade från olika missionsstationer i olika provinser i Kina, men de bära alla vittnesbörd om att ordet icke återkommer fåfängt, och de mana oss alla till frimodighet och uthållighet i Herrens verk.

Så skriver en missionär från provinsen Kweichow: »Denna station öppnades för sex månader tillbaka. Tre kvinnor hava, som svar på bön och utan att använda medicin, brutit med sitt opiumbegär och fröjdas nu i sin Frälsare. Två av dem försumma inget tillfälle till att för andra vittna om honom, och bland våra många sökare är det flera, som genom dem för första gången ha hört evangelium. Vi ha anledning tro, att flera av dessa äro födda

på nytt och deras förändrade liv är ett vittnesbörd för andra och ett glädjeämne för oss.»

Flera synas få hembud strax efter sin omvändelse. Fem spelare blevo omvända under möten, som höllos av den kinesiska pastorn i Yunkang, provinsen Chekiang. Inom fjorton dagar dog en av dem, bedjande och sjungande in i det sista.

Från staden Taikang i provinsen Honan skrives: »Det har varit en stor källa till glädje att bevittna Guds Andes verk hos enskilda under det tilländalupna året. En muhammedansk kvinna, släkting till diakonen Chang, f. d. muhammedan, har mer eller mindre kommit i beröring med kristendomen under flera år. Tidigt på våren kom hon till Taikang och deltog i vår bibelskola. Guds Ande upplyste hennes hjärta, gjorde sanningen levande och gav henne verklig glädje och frid. Det var en inspiration bara att se henne! Huru upprördes icke hennes hjärta, då hon hörde talas om Guds Sons lidande för hennes skull! Icke många månader efter denna erfarenhet blev hon häftigt sjuk i kolera och dog efter endast några timmars sjukdom. Huru underbart att Gud frälste henne just i tid!

Från provinsen Yunnan skriver en missionär: »I över tjugu år hade en kvinna varit en ivrig vegetarian och slösat bort mycket av sina ägodelar på tillbedjan av avgudar. Förlidet år hörde hon evangelium och bröt sitt vegetarianska löfte. Hon har lärt utantill många sånger, de tio budorden och flera bibelverser. Hennes döttrar, som till att börja med förföljde henne, äro nu vänligt stämda, då de se en sådan förändring till det bättre i hennes karaktär.

Från provinsen Shansi skrives: »För någon tid sedan bestämde en ung man, boende 20 km. från missionsstationen, sig för att följa Kristus. Under en längre tid har han varit mycket ivrig uti att samla folk med sig för att lyssna till evangelium. Varje söndag har han sin butik stängd, och ehuru han icke sitter inne med så stor kunskap i Guds ord meddelar han dock vad han vet åt andra, som den dagen komma till honom för att höra. Genom hans vittnesbörd ha flera kommit till oss för att lyssna till evangelium. Det var med stor glädje som vi för en tid sedan genom dopet upptogo honom uti församlingen.

Från samma provins skriver en annan missionär: »Två unga officerare ha nyligen beslutat sig för att följa Herren och ha anhållit att få bliva döpta. En utav dem måste dock lämna platsen innan dopförrättningen kunde äga rum. Han förflyttades till provinsen Honan, och vi ha sedermera haft brev från honom, i vilket han omtalar, att han där blivit döpt. Den andra officeren är fortfarande här, men för vissa orsakers skull dröjde församlingen med att bevilja hans dop. Den dag dopförrättning skulle äga rum, infann han sig och bad bevekande att även han måtte få bliva döpt. Hans namn tillkännagavs därför, under det att han stod i »giv akt»-ställning bredvid dopgraven. Strax efter dopet genomgick han en svår sjukdom och måste opereras. Genom Guds nåd sparades hans liv.

Från den avlägsna provinsen Kweichow skrives följande: »Herr Ku var förr en stor spelare, men hans allvar och förändrade liv har under de senaste tvenne åren varit allmänna samtalsämnet i hans lilla hemby. Till yrket är han apotekare. Som ung man spelade han bort sin faders förmögenhet, och nu är han ett levande bevis på evangeliums förmåga att omskapa en människa. Hans hustru blev så uppretad över att han söndagligen bevistade gudstjänsterna, att hon hotade med att riva ned kapellet. Trots alla förbannelser och hotelser han varit utsatt för, fortfar han dock att regelbundet bevista gudstjänsterna och att frikostigt giva till Guds verk. Omkring två månader före hans dop besökte bibelkvinnan hans hem och frågade då hans hustru, om hon icke ville bedja tillsammans med henne och påföljande måndag bevista bibelklassen. Härpå svarade hon: »Än skall jag väl icke dö, men jag skall besöka utlän-

ningarna nästa vecka, och sen få vi väl se.» — Hennes man köpte åt henne en sångbok, och hon beslöt sig för att komma och se oss och bevista bibelklassen.

Det dröjde ej många dagar förrän hon blev riktigt intresserad av det hon hörde. Särskilt tycktes Kristi lidande i Getsemane gripa henne, och hon bad bibelkvinnan lära henne att bedja. Vid bibelklassens slut var hon den första som yttrade sig vid mötet för dem, som ville besluta sig för att följa Herren. Under tre månaders tid besökte hon regelbundet gudstjänsterna. Nu fröjdas vi tillsammans! En hednisk kvinna, boende fyra mil från fru Ku's hem, frågade oss en dag, då vi voro ute på en evangelisationsresa: »Känner Ni herr Ku? Jag hade i går besök av min bror, som bor i samma by som han, och han berättade, att han nu helt och hållet upphört med att spela, och att han t. o. m. icke ser på då andra spela. Under de två år han varit en kristen har han sparat ihop 200 dollar. Min bror säger, att även han vill bliva en kristen, och då kan han befrias från sin spelpassion.»

Från provinsen Hunan skrives det: »Helt nära en av våra utstationer bor en rövarehövding, som har utgjort en skräck för hela samhället. Han och hans män ha tillfogat mycken förödelse och flera gånger ha stadens militär förgäves sökt att gripa honom. Under de senaste månaderna ha han och hans män ofta besökt våra gudstjänster. En söndag, efter gudstjänsten, steg han upp i predikstolen och tillkännagav sitt beslut att vilja bliva en kristen. Vid en stor fest, där icke en enda kristen var närvarande, steg han upp och sade, att han ville bedja Gud välsigna maten. I närvaro av alla bad han därpå en kort bön. Han har skrivit flera brev till oss, i vilka han ber om upplysning, även om en Bibel och andra böcker. Allt detta har han erhållit. I sitt sista brev säger han, att han blivit upptagen i den reguljära armén, och att han skulle förflyttas till ett annat distrikt. Vi följa honom med våra böner.

Arbetarna i staden Lishui, provinsen Chekiang, voro mycket bekymrade över att icke mindre än tjugo kvinnor, hustrur till kristna män, icke visade det ringaste intresse i evangelium. Nu äntligen har deras böner för dem besvarats. En kvinna blev omvänd under en allvarlig sjukdom, två under en av våra konferenser, en annan, som under trettio år besökt gudstjänsterna, genom Andens stilla inflytande. En annan kvinna, som under en gudstjänst lyssnade till talet om den dyrbara pärlan, gick hem och, utan något annat öga än Guds vilande på sig, tog hon ner alla sina avgudabilder, sitt radband och mycket annat, som använts vid hennes hedniska gudstjänst, och brände upp det. I sanning var det glädje inför Guds änglar över denna syndare som omvände sig och bättrade sig!

Vi skulle kunna fylla många sidor med att omtala händelser liknande de vi nu hava nedtecknat, men detta må vara nog för att visa att arbetet i Herren icke är fåfängt. All äran tillkommer honom!

A. B.

Från språkskolan i Yangchow.

(Utdrag ur privatbrev.)

Yangchow den 20 december 1933.

Nu ha vi varit mer än 14 dagar här på språkskolan och börja bli så smått förtrogna med vanorna och ordningen i huset. Vi blevo så varmt välkomnade av Mrs. Macfarlane. Resan hit gick mycket bra, trots att vi fingo pröva på att en resa i Sverige och en i Kina är inte alldeles samma sak. Kina Inlandsmissionen ställde om reseskort åt oss upp till Chinkiang, där vi övernattade. Från Shanghai till Ch. for vi 3:dje klass och den var inte alls oäven. Det värsta under den var alla de försäljare, som ideligen passerade mellan bänkarna, medförande matvaror av allehanda sort och allhanda lukt. Jag har hört så många säga, att den kinesiska

maten skall vara så god, så jag får väl antaga, att felet inte låg hos matvarorna utan hos mina luktorgan — men »läckerheterna» retade just inte aptiten.

I Chinkiang möttes vi av Mr. Best, som följande dag eskorterade oss hit till Yangchow. Denna gång skulle vi fara med färja och det till på köpet *första* klass. Jag tyckte i mitt stilla sinne, när jag först hörde det, att det var slöseri, — men när jag såg 3:dje klass — och sedan 1:sta — ändrade jag helt tanke. Vi stuvades in i den 2½×3 meter stora »kupén», tillsammans med sängkläderskynten, klädespersedlar och lite av varje. Det dröjde en god stund innan Mr. Best efter mycket parlamenterande och många gester fick dem att ta bort byltena, så vi kunde slå oss ned på träbritsarna. Vi trodde först, att han och kineserna voro ovänner, det hördes så på rösterna, men Mr. Best lugnade oss med, att det inte var så farligt som det lät. Så började färjan sitt skakande uppför floden — och om några timmar voro vi framme. Och nu först tyckte vi, att vi riktigt kommit till Kina. Yangchow är en lustig stad. Vi hörde häromkvällen, att den är mer än 2,500 år gammal — inte att undra på då, att husen i all sin primitivitet se ut som små fästningar, och att gatorna äro smala, o, så smala och krokiga.

De flesta av de andra eleverna här kom redan i början på oktober och hade hunnit genom 7—8 lektioner, när vi kommo — så vi åka ju litet på efterkälken. Vi fyra och tre tyskor bilda en grupp. Det är ju inte mycket vi hunnit få i oss än, och det mesta vi ha att säga är nog alltsomoftast »puh tong!» (»förstår ej»). Men intressant är det och med Guds hjälp hoppas vi, att också vi steg för steg må kunna »intaga landet». Framför mig står ett bibelkort, som jag fick som ett »välkommen till Kina», på det står: »God is able» — och den morgon, då »Saarbrücken» stävade upp mot Shanghai, fick jag ungefär samma löfte: »Gud är mäktig — och han vill. Gud give oss nåd att stå på hans löftens klippegrund.»

Foto Maja Lundmark.

Från Språkskolan, Yangchow.

Mrs. Macfarlane går var söndagseftermiddag ut på bybesök för att så ut Ordets säde. Andra söndagen vi voro bär fingo Astrid Löfgren och jag följa med henne — och förra söndagen Margit Eriksson och Rut Johansson. Vi fingo lära oss en rad ur en traktat: »Jesus fräls mig» — den skulle vi försöka läsa med och lära barnen, under det att Mrs. Macfarlane predikade för de äldre. Åhörare var det ingen brist på, barnen flockades omkring oss, nyfikna på oss och nyfikna på vad vi hade att säga. De undrade, de tittade, de pekade, de frågade — strömmar av ord — men vi kunde ju inte förstå dem, och intet kunde vi säga dem heller mer än den lilla bönen, och det är nog mest troligt, att också den var fel, vad uttalet be-

träffar. — Det var barn, som samlades kring oss, barn till åren, men o, vad uttrycket i många av ansiktena var fjärran från det vi varit vana att se hos barnen hemma. När de pekade på tecknen, skakade på huvudena och de mörka barnaögonen blickade undrande upp i våra, o, hur önskade vi icke, att vi kunnat säga dem något om Jesus, Frälsaren, den store Barnavännen.

Nu ringa snart klockorna i Sverige ut julens helga fridsbudskap — de enda klockor vi höra äro de från det buddhistiska nunneklostret här strax intill. De klämta ofta, ofta, ibland hela kvällarna och nätterna igenom. Ibland dova, långsamma klämtningar — ibland följer det ena slaget på det andra i rasande fart, liksom ville ringarna väcka upp ur sömnen den gud de tillbe. Det gör ens hjärta så beklämt att lyssna på dem, det är, som om varje slag bure inom sig de orden: »Ack, hur länge än dröjer dagen att gry, kommer ej frälsningens timma.»

Hanna Lundberg.

Foto Maja Lundmark.

Från Språkskolan, Yangchow.

REDOVISNINGAR

för medel influtna till "Svenska Missionen i Kina" under jan. 1934.

Allmänna missionsmedel.

1.	Sparb.-tömning för S. M. K. i Medalby, gm P. A. J.	75: —
4.	E. E., Sigtuna, ur sparb.	14: 50
5.	B. P., Kusmark	32: —
6.	A. J., Alingsås, ur sparb.	10: —
7.	E. B., d:o, gm d:o	10: —
8.	Sv. Lärares Mfg, till Morris Berglings underh.	800: —
9.	H. I., Älgarås	5: 75
10.	A. B., Sthlm	3: 25
11.	Missionsink. fr. F—s	100: —
12.	»Nåd utöver nåd»	50: —
13.	Dagskassan den 2/1, 1934, Helgad åt Herren	300: —
14.	E. G., Grönskåra, sparb.-medel	15: —
15.	M. J., d:o, gm d:o	5: —
16.	L. M. F., till Frida Prytz o. Maria Nylins underh.	900: —
17.	G. K., Björköby	20: —
18.	L. o. G. W., Rögle	10: —
19.	S. B., tackoffer, gm d:o	5: —
20.	J. B., Sthlm	10: —
21.	O. F., Vittsjö	10: —
22.	Rösa Mfg	10: —
23.	A. J., Tärnsjö	5: —
24.	Vänner i Hovby gm T. O., Lidköping	15: —
25.	E. T., Sthlm. »ett offer»	3: 75
26.	E. W., Djursholm	200: —
27.	B. o. K. L.	25: —
28.	G. T., Norrköping	7: 30
29.	Kinavänner i Örviken, gm H. O.	15: —
31.	M. H., Birsfelden	20: 60
32.	K. F. U. K., Klippan, till Hanna Lundbergs underh.	165: —
33.	E. J., Boden, till Joh. Aspbergs d:o	100: —
34.	Mamrelunds Mfg	50: —
35.	»Vår kinabössa», B. o. R. S., Åstorp	13: —
36.	S:t Göranskretsens sparb.-tömn. 6/1	216: 10
37.	Sparb.-medel 261: 73, Offergåvor 612: 81, i Betesdakyrkan, Sthlm, Trettondagen	874: 54
40.	A. L., Sthlm, sparb.-medel	14: 40
41.	E. S., Kumla, överkurs å obligationer	15: —
42.	E. C., Österkorsberga	10: —
43.	J. J., Rottne, »julgåva»	25: —
44.	»En länk»	50: —
45.	B. J., Klippan, till Hanna Lundbergs underh.	11: 22

46. S. O. J., Jkpg 10: —
47. California kom., till Nils Styrelius underh. 239: 39
49. O. B., Västerås, prov. å Sinims Land 2: 25
50. Insaml. vid symöte i Komministergården 8/1, gm M. M., Häggenås 17: 68
51. Koll. i Nylands missionsbus, trettondagen 1934, gm G. A., Järpen 27: —
52. F. G. D., Lundsbrunn, »ett löfte åt Herren» 50: —
53. Ekenässjöns Missionsförsamling 25: —
54. Kinakretsens sparb.-tömning, Glemmingebro, gm J. N. 80: 05
55. D. M., Sthlm, i st. för blommor vid L. Schöns bår 10: —
56. M. Ö., Stocksund 50: —
57. Del av missionskoll. vid Nässjö-konferensens avslutningsmöte 67: 24
58. »Herren känner de sina» 25: —
59. J. E. R., Sthlm 7: 75
60. Björköby Mfs., sparb.-medel 30: —
61. H. S., Vireda 10: —
62. Korsvägens Mfg 15: —
63. I. T. B., Offerkuvert, gm A. J., Alingsås 10: —
65. »Sparbössa» 12: —
66. K. o. B. F., Storängen, i st. för blommor vid L. Schöns bår 10: —
67. Ch. o. L. T., d:o, för d:o 15: —
68. T. L., Sthlm, för d:o 5: —
69. Malmbäcks Mfg, Malmbäck 25: —
70. Koll. trettondagen, gm M. L., Södertälje 10: —
71. Onämnd, »ett löfte till Herren» 5: —
72. E. R., i st. för blommor vid L. Schöns bår 3: —
73. G. L., Sthlm 5: —
74. Ps. 68: 20 20: —
75. »En nypa mjöl» fr. Bergsholmen, gm A. B., Skellefteå 3: —
76. »Till min väns minne», gm d:o 50: —
77. Kinavänner i Åsaka 30: —
78. E. R., Eskilstuna 2: 75
81. E. A., Sparbössa, gm J. G., Vadstena 16: —
82. K. D., Växjö, rab. å H. S. Ö. 11: 25
83. »Kinabössan» gm d:o 21: 50
84. H. J., Skövde 12: —
85. E. K., Drottningholm, 1 Sam. 7: 12 25: —
89. Daggryningen i K. M. A., till Birgit Berglings underh. 900: —
90. K. F. U. K:s Centralfören., o. K. M. A., till Astrid Löfgrens d:o 900: —
91. P. A. N., o. A. H., Örviken, sparb.-medel, gm S. N., Skellefteå 7: 45
92. Valleberga syfören. 40: —
93. Hassle mfs., offerkoll. 27: 26
94. Elina o. Ivar 25: —
95. D:o »på silverbröllopsdagen den 13/1» 25: —
96. A. B., Skellefteå 10: —
97. »En länk» 10: —
98. Sparb.-medel fr. Skövde, gm O. L. 80: —
99. S. B., Skövde 5: —
100. Gåva i sparbössan 5: —
101. A. o. H. L., Sthlm 2,000: —
102. A. A., G—bo 2: 75
103. »En sparbössa» 57: 68
104. E. S. H., »sparbössa» 8: 65
105. S. K., Vetlanda 10: —
106. E., Gbg 5: —
108. Efterskörd till försäljningen 6: —
109. J. N., Kläckeberga 20: —
110. E. o. S., Hovmantorp, gm J. S., Karlskrona 100: —
111. Ekets Ungdomsfören. 20: —
112. Tabors Mfg, Sandsoryd 40: —
113. »Solglimtarna», Eket, till H. Linders underh. 50: —
114. Sparbössemedel från Husaby Mfg 50: —
115. 1/3 av behållningen av skördefest i Skärvsta, gm F. B., Sollefteå 56: —
116. E. o. C., gm d:o 10: —
117. M. L., Jämtl. Sikås, sparb.-medel 2: 75
118. Onämnd, till Elna Lenells underh. 10: —
119. N. A. A., Brunflo 10: —
120. För papper 10: —
121. Koll. i Immanuelskyrkan, Borås, 6/9 1933 70: 70
123. »En länk» 10: —
124. Onämnd 10: —
125. A. o. A. H., sparb.-medel 17: 50
126. D:o, fyllnad 2: 50
127. »Herrens tionde», gm A. H., Karlskrona 100: —
128. Vid predikan i Missionshuset, gm d:o 10: —
129. Ur en bössa av O. F., gm E. F., Herrljunga 14: —
130. S. N., gm d:o 5: —
131. R. M., i st. för blommor på C. F—s grav, gm d:o 10: —
132. G. o. T. S., d:o, gm d:o 10: —
133. Ett sista offer från C. F., gm d:o 10: —
135. Efterskörd från Sparbössetömningen, Trettondagen, gm J. L., Sthlm 23: —
136. »Från min missionsträdgård» 11: 15
138. »Elins sparbössa» gm A. L., Hemse 5: —
139. Testamentsgåva, gm I. D., Nora 50: —
140. Sparbössemedel, gm d:o 67: 44
143. »Gunnar» 10: —
144. Hakebo Missionsförsaml. 25: —
145. Visby Femöresfören. till evangelisationsarbetare 27: 75
146. 2/3 av Mellersta K. F. U. M., distr., till Malte Ringbergs underh. 500: —
147. Sparbössetömning i Applaryd, gm H. A. 73: 53
148. A. L., Gränna 25: —
149. H. J—n, H—lt 50: —
150. I. K., H—lt, gm d:o 17: 09
151. Sparbössemedel, gm A. J., Köping 100: —
152. Offerkuvert, gm d:o 22: 50
153. L. U., Sthlm, i st. för blommor vid L. Schöns bår 10: —
154. A. o. A. H., Karlskrona, för d:o 10: —
155. »Anna» 10: —
156. M. P., Loka, gm E. A. R., Delsbo 5: —
157. Sjulsbergs syfören., gm M. P. 10: —
158. G. P., Jlofra, gm E. A. R., Delsbo 3: —
159. A. R., Ovanåker, gm d:o 10: —
160. E. A. o. K. R. 7: —
161. S. M. K:s missionärer ifrån Duvbo, i st. för blommor vid L. Schöns bår 23: —
163. »En liten länk» 10: —
164. M. o. N. C., Sthlm, sparbössa 36: 45
165. H. G., Börstig, »Fars dödsdag 29/1» 5: —
166. H. G., Gbg 5: —
172. »En länk» 40: —
173. B. o. K. L., Sthlm 25: —
174. »Ett litet tackoffer» till Astrid Löfgrens underh. 20: —
175. S. J., Lyrestad, till »O. Carléns ljusa minne» 10: —
176. »Må Herren välsigna S. M. K., Ps. 126: 5, 6», S. A., Storvik 12: —

Kr. 11,211: 42

S. M. K:s Pensionsfond.

137. »Den 29/1» 5: —

Kr. 5: —

Särskilda ändamål.

2. Bo o. Britta, till Barnh. i Sinan 10: —
3. F. M., Mörby, till Hugo Linder för evang. 50: —
30. »Födelsedagsgåva», till V. Bergling att anv. efter gottf. 5: —
38. G. B., Glasgow, till evang. underh. del av 1935-årsbidrag 115: 20
39. Söndagsskolan, Falun, till Schao Silings underh. 60: —

48. H. W., Brea, till evang. underh. hos N. Styrelius, gm O. P., Kingsburg 94: 25
64. Ölands Gräsgårds missionssyföreu. till Wang Djy-tjöngs underh. 75: —
79. Söndagsskolbarnen i Åsaka, till barnh. i Sinan 5: —
80. B. o. P. B., Håberget, »nyårshälsning» till I. Ackzell att anv. efter gottfinnande 10: —
86. K. D., Växjö, till en skolgosses underhåll 150: —
87. E. R. o. S. L., till de nödl. gm d:o 13: —
88. G. H., Luleå, till evang. underh. Li Ch'ing- hsin, Shanchow 200: —
107. E. L., Piteå, till Hanna Wangs verks. 50: —
122. Jönköpings Kristl. Ynglingafören., till Hugo Linder, att anv. efter gottfinnande 182: —
134. Barnsyfören., Åsaka, till »Dyrbar Liljas» underh. gm E. G. 30: —
141. H. L., Husqvarna, till Hanna Lundberg, att anv. efter gottf. 5: —
142. E. K., Åsaka, till Ingeborg Ackzell, att anv. efter gottf. 5: —
162. Vena söndagsskola till flickan Lingsiens underh., gm H. K., Vena 30: —
167. A. W., Gbg, till Hugo Linder, för »hjälp till bilring» 50: —
168. D:o, till Carl Bergquist, att anv. efter gottf. 10: —
169. D:o, till Morris Bergling, för d:o 10: —
170. M. o. K. O., Mariestad, födelsedagsblommor till Elsa o. Nath. Engbäck, d:o 55: —
171. A. K., Figeholm, till Maria Pettersson, för d:o, gm B. W. 15: —

Kr. 1,229: 45

*

Allmänna Missionsmedel	11,211: 42
S. M. K:s Pensionsfond	5: —
Särskilda ändamål	1,229: 45
Summa under jan. mån. 1934:	Kr. 12,445: 87

Med varmt tack till varje givare!

»På dina murar, Jerusalem, har jag ställt väktare, varken dag eller natt få de någonsin tystna. I som skolen ropa till Herren, given eder ingen ro.» Jes. 62: 6.

Visa tidningen för edra vänner och bekanta och uppmana dem att prenumerera å densamma!

Finnes himlen vid din gata?

På ett barnmöte frågade talaren: »Barn, kunnen I säga mig, var himlen är?» Ögonblickligen reste sig en gosse från stadens värsta fattigkvarter och sade högt: »Jag vet; jag vet!» Nåväl, min lille gosse, var är då himlen?» frågade den något förvånade talaren. »Himlen är vid vår gata, ända sedan mamma lärde att känna Jesus», var svaret. Den lille gossen var säkert mycket nära sanningen. Hjärtat och hemmet blir fullt av lycka, då Jesus flyttar ditin.

Missionstidningen

SINIMS LAND

utkommer 1934 i sin 39:de årgång.

Organ för Svenska Missionen i Kina, ansvarig utgivare: *Erik Folke*. Redigerad under medverkan av *Martin Lindén* m. fl. Utkommer med 20 nummer om året, samt innehåller uppbyggelseartiklar, bibelstudier, brev fr. Kina, uppsatser för ungdom samt missionsnotiser från när och fjärran, m. m., m. m.

Tidningen kostar: helt år kr. 2: 25, 3 kvartal kr. 1: 75, halvår kr. 1: 25, 1 kvartal kr. 0: 90.

Sänd till utlandet kostar tidningen kr. 2: 75 pr år.

Prenumerantsamlare, som verkställa prenumeration å närmaste postkontor, erhålla, mot insändande till exp. av postens kvittenser, kr. 2: 25 för varje 6-tal ex. men då intet friexemplar.

När 5 ex. eller därutöver rekvireras från exp., erhålles vart 6:te ex. gratis.

Provexemplar erhållas gratis från expeditionen. *Redaktionen.*

Expedition: **Drottninggatan 55.** Telegramadress: **"Sinim", Stockholm.**
Telefon: **10 44 59. 10 54 73.** Postgirokonto n:r **502 15.**

INNEHÅLL:

Ljus och mörker. — Något om Kina. — Från Red. och Exp. — Missionsverksamhet under 70 år. — Från missionärerna. — Den goda jorden. — Ungdomens avdelning. — Redovisning.

Stockholm 1934. Svenska Tryckeriaktiebolaget.

N:r 4 ÅRG. 39. 25 FEBR. 1934. PREN.-PRIS 2:25

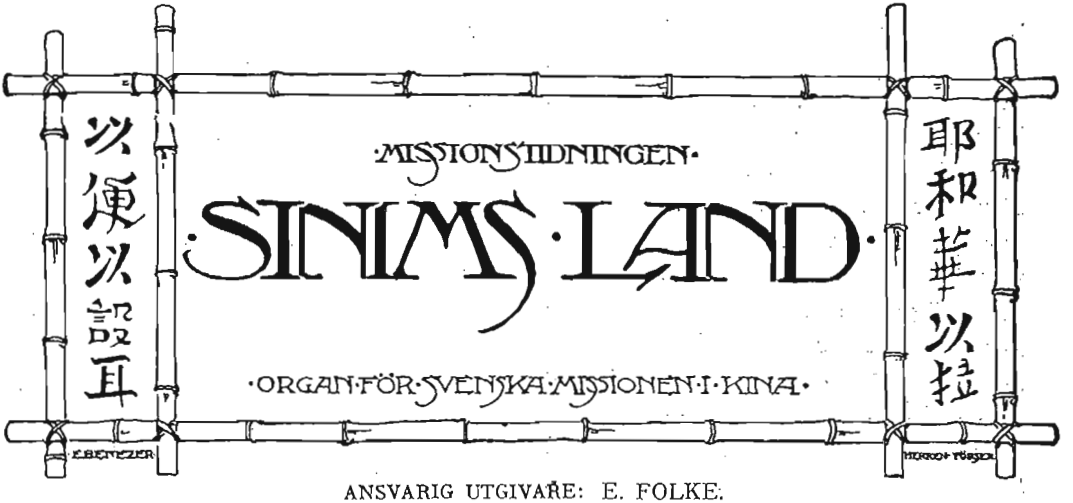

ANSVARIG UTGIVARE: E. FOLKE.

KOM IHÅG!

För några dagar sedan kom jag att stanna inför, att uttrycket: »Kom ihåg» på ganska många ställen förekommer i vår Bibel. Man skulle nog kunna få en givande bibelstund om man stannade inför vad Bibeln manar oss att komma ihåg, men det bleve för vittomfattande för oss nu. Låt oss därför här begränsa oss till något, som särskilt gäller oss missionsvänner, och om vilket Guds ord manar: »Kom ihåg!»

Ligger det ej då nära till hands att börja med Ef. 2: 11—13. Det är ju ett ord, som borde kunna göra alla kristna till missionsvänner och som också borde kunna fylla alla missionsvänner med ny iver; förnya deras fröjd i Herren, som är deras starkhet, såväl som påminna dem om dem, vilka ännu vandra fjärran. Och då fröjden så förnyades såväl som känslan av andras behov av vad vi fått, ja, då skulle vi väl fyllas av ny iver. Må vi därför komma ihåg och hjälpa varandra att komma ihåg, vilken nåd det är, att vi slippa vara främmande för löftets förbund, slippa vara utan hopp och utan Gud, att vi, som förut voro fjärran, kommit nära i och genom Kristi blod. »Kommen ihåg att I på den tiden, då när I voren utan Kristus, voren utestängda från medborgarskap i Israel.»

För missionsvänner gäller också i särskild mening uppmaningen i Joh. 15: 20: »Kommen ihåg det ord som jag sade till Eder: 'Tjänaren är icke förmer än sin herre'.» Det är Jesus, som där manar: Kommen ihåg! Och han är missionens Herre, vi, som äro missionsvänner, äro hans tjänare. Därför gäller det ordet oss missionsvänner: Kom ihåg: Tjänaren är icke förmer än sin herre. Om vägen, som Herren Jesus hade att vandra för att kunna bliva missionens Herre, påminnas vi nu under fastlagstiden. Det var en självutgivandets, en lidandets väg. Han ut-

blottade sig själv. Han ödmjukade sig och blev lydig intill döden, ja, intill döden på korset. Det var vår Herres väg. Vi missionsvänner äro hans tjänare. Kom ihåg: Tjänaren är icke förmer än sin herre. Tjänaren har ej fått löfte att vandra en annan väg än hans Herre vandrade. Missionens väg är: »Genom lidande till seger.» Är det vår väg? Minnas vi, vad Jesus manar oss att komma ihåg: Tjänaren är icke förmer än sin Herre?

Inför det nyss nämnda ordet äro vi kanske färdiga att rygga tillbaka. Det kännes nästan som om vi ej skulle våga vara missionsvänner. Men då möter oss ett annat: Kom ihåg! Det är Apg. 20: 31, 35. I vers 31 säger Paulus: Kommen ihåg huru jag vandrat i Jesu efterföljd och i v. 35, att han därigenom visat, att man bör komma ihåg Herren Jesu ord: »Saligare är att giva än att taga». Att vandra i missionens Herres fotspår, det är att giva. Det är att offra sig själv, att giva ut sig själv, och det är ju just detta, som för oss ter sig så avskräckande. Men detta är i själva verket i stället en förmån, något saligt, huru underligt det än låter. Det böra vi alltså komma ihåg och hjälpa varandra att komma ihåg: Saligare är att giva än att taga.

För missionsvännerna bli i deras uppgift behoven mången gång så stora. De andliga behoven äro väl mycket större än de lekamliga, men för vår tro bli de lekamliga behoven ofta en svår prövning. Det är som om det för oss härhemma åtminstone ofta vore lättare att tro Gud om att fylla de andliga behoven än att tro honom om att fylla de lekamliga. Förhållandet blir kanske ibland omvänt för missionärerna på fältet, där den andliga striden förnimmes så fruktansvärt. Men låtom oss nu såsom en skara missionsvänner inom Svenska Missionen i Kina stanna inför vad vi skola komma ihåg, då nöden för det dagliga brödet blir stor. Vi ha då t. ex. i Mark. 8: 19, 20 ett lämpligt ord: »Kommen I icke ihåg huru många korgar fulla av stycken I samladen upp, när jag bröt de fem bröden åt de fem tusen?» — Är det ej som Herren ville säga: Kom ihåg, huru jag gav Er så rikligt, att det blev många korgar av överblivna stycken. Kom ihåg, att jag vid föregående tillfällen ej blott hjälpt nätt och jämt utan rikligt, och att jag är densamme. »Varför talen I om att I icke haven bröd med eder?» Kom ihåg korgarna av överblivna stycken! Det är ett ord även för oss nu.

Och så till sist blott ännu ett ord, en sammanfattning av alla: »Kom ihåg». I vår förra bibelöversättning stod det i 2 Tim. 2: 8: »Kom ihåg Jesus Kristus.» Nu i senaste översättningen står det: »Tänk på Jesus Kristus», och meningen blir ju densamma enligt båda översättningarna. Allt vad vi här sagt sammanfattas i detta korta ord: Kom ihåg Jesus Kristus. Vad vi såsom missionsvänner åtnjuta hava vi vunnit genom honom. Han är missionens Herre, som går före på lidandesvägen och gör den till en salighetsväg. Han bjuder först: »Kommen hit och äten» och ger sedan sitt uppdrag till helig tjänst, »när de hade ätit» (Joh. 21: 12, 15). Han har omsorg om oss. Kom ihåg Jesus Kristus!

M. L.

Månadsmötet den 6 febr.

Såsom förut meddelats var »månadsmöte» av Svenska Missionen i Kina anordnat i Stockholm den 6 innevarande februari. Missionsföreståndare *Erik Folke* och fru *Gerda Carlén* voro annonserade såsom talare, men till allas vår stora ledsnad var missionsföreståndare Folke av sjukdom förhindrad närvara. Missionssekreterare *Martin Lindén* och fru *Ester Fredberg* blevo i stället anmodade att förutom fru Carlén tala före serveringen, varjämte apotekare *Karl Nilenius* avslutade med aftonbön.

Missionssekreterare Lindéns inledningsanförande var av ungefär samma innehåll som uppbyggelseartikeln i detta nummer av vår tidning. Efter honom talade fru Gerda Carlén om huru missionärerna i Kina frambära livets budskap och om huru, såsom en följd därav, den ene efter den andre får del av det eviga livets välsignelser. Då det nya livet tänts blir det emellertid en kamp för livet mot dödens makter, och den kampen skildrades också gripande och allvarligt.

Efter fru Carlén talade fru Ester Fredberg, och hennes anförande blev en medryckande maning till att träda in i kampen mot ondskans andemakter. Hon utgick från orden i Hes. 22:30: »Jag söker bland dem efter någon som skulle kunna uppföra en mur och träda fram i gapet inför mig till försvar för landet», och de närvarande kunde nog ej undgå att känna, att detta var ord, som gällde oss alla. Herren sökte även då efter sådana personer. Månne han fann någon eller några?

Vid aftonbön läste apotekare Nilenius Jer. 33:2, 3 och betonade sats efter sats det underbart trösterika innehållet i dessa bibelverser. Det var påminnelser, som vi behövde få mottaga, och som därför med kraft kom till våra hjärtan och sinnen.

Säkert gingo deltagarna hem från mötet fulla av tacksamhet för vad Gud under det genom sina tjänare givit. Även denna gång hade vi ju till vår glädje och uppmuntran fått erfara, att Gud har rikedomar att giva åt alla som åkalla honom.

Missionstidningen Sinims Land.

Vid denna tid på året ha vi under närmast föregående år brukat att utan begäran utsända provexemplar av vår missionstidning till personer, vilkas adresser vi ha på expeditionen. På grund av ändrade bestämmelser för utsändande av utgivarekorsband kunna vi ej i år handla på detta sätt. Vi vore emellertid mycket tacksamma, om de av våra vänner, som kunna sprida provexemplar, sände oss ett meddelande härom. Vi sända då sådana gratis och portofritt.

Vi bedja ock att nu få uttala ett varmt tack för förbön och hjälp med anskaffandet av prenumeranter. Må vi såväl som vår tidning alltfort få vara inneslutna i missionsvännernas kärleksfulla intresse och förbön.

Bönemötena för S. M. K.

Vi bedja härmed få påminna om bönestunderna för S. M. K., vilka, såsom vi förut meddelat, hållas dels *varje tisdag mellan kl. 7—8 e. m. i Kinarummet, Betesdakyrkan, Floragatan 8, Stockholm,* och dels *varannan fredag kl. 2 e. m. på Svenska Missionens i Kina Exp., Drottninggatan 55, Stockholm.* De närmaste fredagarna, som det sistnämnda mötet hålles, bliva v. G. den 2 och den 16 mars. Välkomna!

Kinalänken

Kinalänkarna i Stockholm äro *torsdagen den 8 mars kl. 7 e. m.* inbjudna till *Fröken Signe Schubert,* Hantverkaregatan 18—20, Stockholm. Välkomna!

Den 14 mars.

Med den 14 mars äro för oss inom Svenska Missionen i Kina många minnen förknippade. Det första och största minnet är ju, att vår missionsföreståndare på den dagen år 1887 för första gången landsteg i Kina. Men detta stora minne har

givit anledning till att den 14 mars valts såsom S. M. K:s årliga böne- och offerdag, och därigenom ha många andra minnen förknippats med denna dag, och den har för oss blivit en högtidsdag. Denna dag närmar sig nu, och vi ville påminna därom. I nästa nummer av Missionstidningen Sinims Land införas de böne- och tacksägelseämnen, som vi särskilt önska få angiva för den dagen.

Då vi redan nu påminna om denna dag sker det med en varm förhoppning om att våra vänner med anledning av dagen må komma ihåg S. M. K. och i bön med tacksägelse bära oss och vårt arbete fram inför nådatronen.

På grund av mellankommande förhinder bliver det oss ej möjligt att i Stockholm anordna något offentligt möte på själva bönedagen. *Ett sådant kommer i stället att anordnas på K. F. U. M., Birger Jarlsgatan 35* (ingång från Snickaregatan), *onsdagen den 21 mars kl. 7 e. m.* Program för detta möte kommer att meddelas i nästa nummer av denna tidning.

Ämnen för bön och tacksägelse,

upplysningar om Svenska Missionen i Kina till vägledning i förbön, även innehållande missionärernas adresser, hava utkommit i ny upplaga. Vårt fält har enligt denna vägledning till förbön uppdelats i sex geografiska områden, så att det, då hemarbetet får en dag, blir ett område för var och en av veckans dagar.

Dessa upplysningar, ibland kallade »bönelistorna», erhållas på begäran kostnadsfritt från S. M. K:s Exp., Drottninggatan 55, 3 tr., *Stockholm.*

S. M. K:s Bibel- och Ungdomsveckor.

Under sommaren innevarande år planerar Svenska Missionen i Kina att anordna två Bibel- och Ungdomsveckor. Närmare underrättelser komma att inflyta i kommande nummer av Missionstidningen Sinims Land, men redan nu ville vi meddela tid och plats.

Den första veckan hålles v. Gud på *Mauritzberg*, Östergötland, den 24—30 juli, och den andra i *Skellefteå* den 7—13 augusti.

Må dessa »veckor» bli ihågkomna i förbön av våra vänner och må vi också få hjälp ifråga om att bekantgöra dem. Ett varmt välkommen ville vi också rikta till vänner, som kunna deltaga i dem.

Något om Kina.

En kortfattad översikt.

II.

Den protestantiska kyrkan i Kina.

År 1832, tjugufem år efter det den förste protestantiske missionären, Robert Morrison, landsteg i Kanton, funnos endast tio kinesiska kristna. Ett hundra år senare var antalet nattvardsberättigade församlingsmedlemmar omkring 450,000. Under de senaste tjugufem åren har antalet mer än fördubblats.

Kinas kristna ha haft att genomgå särskilt två synnerligen allvarliga sållningstider. Den första var vid tiden för boxaruppproret år 1900, då 221 missionärer och missionärsbarn samt omkring 2,000 kristna kineser fingo lida martyrdöden. Den andra sållningstiden följde på den främlingsfientliga agitationen åren 1925—1928. Ej mindre än 80 % av alla protestantiska missionärer måste då lämna sitt arbete och resa till någon av kuststäderna, och de kristna kineserna voro utsatta för en riktig storm av vanrykte och smädelse, dels på grund av att de stått i förbindelse med utlänningarna och dels på grund av att många kinesiska revolutionärer voro (och äro) övertygade om, att kristendomen såväl som all annan religion har förlorat sitt värde och numera är ett verkligt hinder för framåtskridandet. — Kinas kristna kyrka har gått igenom båda dessa fruktansvärda prov. Den har genom proven renats, och har sålunda blivit så mycket starkare och bättre skickad att nu besvara kommunismens utmaning.

Vid en konferens, som hölls i Shanghai 1922, och i vilken en mängd kristna ki-

neser från olika delar av landet deltogo, beslöts att bilda Kinesiska Nationens Kristna Råd (National Christian Council of China). Ett övervägande stort antal av de kinesiska kristna församlingarna anslöto sig till detta råd, och omkring 290,000 kristna kineser stå ännu i gemenskap därmed. En stor del av dessa ha sedan ingått i en ännu närmare förening med varandra i en organisation, som kallar sig Kristi Kyrka i Kina (Church of Christ in China) och som består av grupper från olika samfundsriktningar med en gemensam ordförande (moderator).

Det finnes emellertid åtskilliga kristna församlingar, vilka ej ansett sig kunna stå kvar i förbindelse med Kinesiska Nationens Kristna Råd, emedan man menat, att det ej angivit tillräckligt bestämda gränser ifråga om läran, och att det lagt för stor vikt vid institutioner och samhälleligt arbete jämfört med rent evangelisatorisk verksamhet. Till denna grupp höra de församlingar, som stå i gemenskap med Kina Inlandsmissionen. Många av församlingarna i denna grupp hava förenat sig i Förbundet av Kristna Församlingar (The League of Christian Churches). Detta förbund vill emellertid ej på något sätt vara en medtävlare till andra organisationer, utan önskar endast bereda tillfälle för kristna församlingar, med gemensam övertygelse i fråga om den kristna trons grundläggande sanningar, att åtnjuta gemenskap med varandra.

I Kina arbetar ej mindre än 169 missionsorganisationer, och en av de senaste förteckningarna på protestantiska missionärer i Kina upptar 5,773 namn. Alla dessa ha givetvis såsom mål, att den kristna kyrkan i Kina skall bliva fullt inhemsk, d. v. s. självstyrande, självunderhållande och självutbredande. Förhållandena ha emellertid gjort, att detta är ett ideal eller mål, mot vilket alla sträva, mera än en grund, på vilken arbetet vilar. Händelser under den senaste tiden hava emellertid mycket bidragit till att påskynda utvecklingen i riktning mot ovannämnda mål. Församlingarnas självstyrelse är praktiskt taget förverkligad under det att förverkligandet av självunderhållsprincipen hindrats av kinesiska folkets oerhörda fattigdom, i sin tur beroende på tunga skattebördor, inbördes krig, rövareväsende, hungersnöd beroende på torka samt ägodelars förstöring genom översvämningar. — Ett särskilt glädjeämne är emellertid, att den kristna kyrkan i Kina blir allt mer och mer självutbredande. Den har inom sig en mängd församlingsmedlemmar, som genom ord och vandel bära vittnesbörd om Jesu Kristi kraft att frälsa, och dessa visa sig allt mer och mer redo att bära ansvar för sitt folks evangelisering. I olika provinser ha under senaste tiden kinesiska kristna ledare lett möten och därvid tydligt visat sig vara av Gud utrustade för sin gärning. Ett av de förnämsta resultaten av dessa möten har blivit, att särskilda föreningar, med uppgift att aktivt taga del i evangelisationsarbetet inom de olika församlingarna, bildats.

Kanske det mest uppmuntrande och påtagliga i de senaste årens utveckling inom den kristna kyrkan i Kina är just den välsignelse och framgång, som följt kristna kinesers arbete i och för Guds rike. De ha visat sig vara ledare med gåvor att vara både evangelister och lärare. Gud har utvalt och kallat dem, det är tydligt, och de ha varit redo att, på inbjudan av de olika församlingarna, resa från den ena provinsen till den andra. Frukten av deras verksamhet har varit, att utomstående blivit omvända från avgudarna till Gud, men ock att de kristna kineserna fått en djupare känsla och övertygelse om synd samt en ny syn på Kristus och vad han vill vara för oss såväl som ett nytt medvetande om det trängande behovet av arbete för att sprida kunskapen om Herren Jesus och vad han gjort för vår frälsning.

(Efter »Facts about China» av F. H. Fri översättn. av M. L.)

Visa tidningen för edra vänner och bekanta och uppmana dem att prenumerera å densamma!

FRÅN MISSIONÄRERNA

Herren är trofast.

(Utdrag ur ett privatbrev.)

Yuncheng den 10 dec. 1933.

Arbetet är mycket uppmuntrande. Judith Hultqvist skrev nyligen om en kurs för troende kvinnor med ett 40-tal deltagare. En kurs för forskare följde på denna kurs. I tältet, som är uppslaget i Yungloh, ha de det gott — många komma och lyssna uppmärksamt. Olga och jag voro där för en tid sedan — tältet fullt av folk på söndagens förmiddagsmöte, såväl som på kvällarna. Systrarna Judith Hultqvist och Ebba Widén voro också där då, ett par veckor. De ha haft det mycket uppmuntrande även på andra platser i Juichengdistriktet, särskilt i Me-ti-kai. Huru skulle ej Fredrika Hallin ha glatts åt en sådan underrättelse. Kanske vet hon om det och gläds där hon är, hos Herren — vem vet?

Vårt Puchowtält har tre månader varit uppslaget i Chaotsuen, på Shansisidan vid övergångsstället till Tungkwan. Tältet var väl fyllt med uppmärksamma lyssnare, och några togo steget ut för att följa Herren. Nu ha vi flyttat tältet fem li (= 2.5 km.) nordost till en stor by, där vi tänka hålla på till jul. Mycket folk kommer. Bedjen om växt och mognad för det Levande utsädet. Så ha vi haft söndagsskolekurser på flera ställen i distriktet till mycken uppmuntran för de troende, som nu gå till verket i söndagsskolorna med stor iver.

Goss- och flickskolans elever gå om söndagseftermiddagarna ut på landet, med planscher, flaggor och traktater — samla folk och vittna. Lärare och lärarinnorna deltaga med sann glädje. Ja, välsigne Herren allt det utsådda Ordet. Vi tacka Herren för synnerligen god arbetsro denna höst och vinter, för hälsa och krafter för oss och medarbetarna. Olga har just avslutat en bibelkurs på två veckor för kvinnor. Det var ej så många deltagare, men anden var god, och Olga är tacksam och glad för kursen.

Det var fullt hus i kapellet här i Yuncheng i dag på söndagsgudstjänsten. Nattvardsmötet, som följde på mötet, leddes av missionär Hugo Linder. Just nu kommer Ethel och Carl Blom tillbaka från fängelset, där de haft nattvardsmöte med troende fångar, själar, som vunnits genom deras trogna predikande och lärande där. — Vi tacka Herren, som hört och besvarat sina barns bönerop och åter fyllt ett års budget-behov för sina arbetare och för arbetet. Herren är trofast, ärat vare hans namn! *Nils Styrelius.*

Tack!

Loyang den 3 jan. 1934.

Kära missonsvänner! Nåd och frid!

Tanken kom till mig: »Skriv till Missionstidningen Sinims Land och be dem ta in ett tack från dig för julgåvor, goda brev och lyckönskningar och gåvor till 60-årsdagen!» Kära vänner, det blir inte så personligt som jag skulle önska, men då vi ha tiden så upptagen, vad annat är att göra?

Icke så få kvinnor äro med på bibelkursen och Hanna Wang har kommit den långa vägen för att hjälpa oss. Rövare mötte hon, men de skadade henne inte. Bara sökte skrämma henne medan de plockade till sig en del ur hennes kappsäck. Men det var ju julen, som jag skulle skriva om. Vi hade det gott samman, de som voro med på ottan. Det hade kommit flera om inte gatorna varit fridlysta, ty en hög ämbetsman väntades. För att alla barnen skulle få se cypressen tänd hade vi julfest på barnhemmet, och alla tvåhundrafemtiosju fingo var och en en liten present, påminnande dem om den största av alla gåvor, som kom från ljusens Fader, han som sade: »Varde ljus» och det vart ljus. Daggryningens gåvor och Ljusglimtens gåvor gladde månget barnahjärta detta år. Även våra engelska vänner hade sänt oss ett stort paket, att dela ut bland barnen.

Ordet »De som bo vid jordens ändar häpna då för dina tecken; morgonens och aftonens portar uppfyller du med jubel» hade sin bokstavliga uppfyllelse. Glädjen var stor!

År 1934 har redan gjort sitt inträde med ny nåd och nya tillfällen. Må vi rätt bruka dem!

Eder tacksamma
Maria Pettersson.

Jul i Kina.

Yungtsi, Sha (Puchowfu) den 3 jan. 1934.

Ty du gläder mig, Herre, med dina gärningar. Ps. 92: 5.

Kära vänner!

Jul- och nyårsdagar ha kommit och gått. Hur hasta ej dagarna förbi; den ena veckan efter den andra. Månader och år rulla bort och komma ej åter. Med vårt jordeliv är det också så. Då vi blicka fram några år i tiden, synas de så avlägsna, men då åren gått förbi, undra vi över att de gått så fort. Man kan knappt fatta att julen är över och att år 1933 är slut. Vart har det tagit vägen? Har det runnit bort i sanden? Eller har det lämnat efter sig något fast, bestående, något av evighetsvärde? Något som skall möta oss där på andra sidan? — Herre, Du vet det. Ha vi gjort något för dig, något för att vinna medborgare för ditt rike, så veta vi, att det är ett verk som icke kan varda om intet.

Nu litet om vår jul här; Nils hade varit i Yuncheng på sammanträde och skulle ha Åke Haglund med sig hit hem. Jag hade haft brått med att göra det litet trevligt och iordning for dem till de skulle komma. För första gången skulle vi ju få hälsa Åke Haglund välkommen hit till sitt nya hem. Den 19 dec. fram på e. m. kommo de med flygande fart å motorcykeln. Vi väntade dem inte förr än på kvällen, så det tog litet tid, innan skolbarnen, flickor och gossar, hunno samla sig på gosskolans lekplan, för att värdigt ta emot »nya pastorn». Åke och Nils fingo så snällt vänta på framgården tills de hunnit att ställa upp sig och börjat sjunga. Då fingo de komma in. De sjöngo en sång av pris och tack till Gud. Sedan hölls ett litet tal, och så fingo de då hälsa på varandra. Så var det min tur att hälsa Åke välkommen till oss och Puchow. Se'n bjöds det på välkomstkaffe. På söndagen, efter gudstjänstens slut, fick Åke gå fram i kapellet, och några skolbarn, anförda av läraren Li sjöngo en för tillfället författad välkomstsång, varefter Åke själv, på kinesiska, framförde en hälsning från Sverige samt ytterligare sade några ord, och det gick så bra. Så hälsade diakon Wang å församlingens vägnar Åke välkommen till Puchow och uttryckte sin och allas deras stora glädje över, att de nu hade både en äldre och en yngre pastor.

På lördagen firade vi vår julafton. På kvällen, innan vårt julfirande började, blevo vi inbjudna att tillsammans med skolbarnen vara med på en liten festligbet, som de själva med lärarnas hjälp ställt till med. Den var i gossarnas skolsal. De hade dekorerat så vackert med flaggor och papperslyktor i form av stora fiskar, som de själva hade gjort. Så gåvo de varandra presenter. De hade paket med nummer på, och så fingo de nummerlappar, och paketen delades ut efter dessa. Det var helt små och enkla saker, men det var så intressant att se, vad man lyckades få, så tyckte var och en.

Sång och tal följde varandra, och det var riktigt trevligt. Åke berättade också en berättelse, tolkad av Nils. Det var så gripande, och jag är säker på, att den slog an på barnen. Ja, det var en glad och lyckad afton.

Sedan gingo vi till vårt och firade svensk jul. Kaffe, sänt från Sverige av en omtänksam vän, hemkokta karameller, nötter m. m. utgjorde trakteringen. Julevangeliet och de härliga julpsalmer och sånger, vi ha på svenska, gjorde det så stämningsfullt. Och så kunde vi ta det med lugn, ty vi skulle ju ej upp i otta nästa morgon, ty det var ju bara julafton då. Så var det julhälsningar från när och fjärran, som skulle läsas, och julklappar, som skulle

öppnas. Klappar från våra kära där hemma. Dessa klappar i sina vita papper med röda band om, var det en fröjd och njutning bara att se på. De minde oss så om jular där hemma i älskad fosterbygd. En »gran» hade vi ock, en ovanligt vacker cypress. Ljus och andra saker på den hade kommit hemifrån, så ni se, att mycket svenskt blandade sig i vårt julfirande.

På söndagen var det möten som vanligt, men de flesta, ty många hade kommit från landet, stannade kvar för att kunna vara med på mötet på julafton och på julottan nästa morgon.

Solskensväder rådde, och det var ej alls kallt. Mötet på kvällen, såväl som julottan och gudstjänsten på f. m. voro väl besökta. Som alltid var budskapet om julens stora gåva lyftande, inspirerande, fyllande hjärtana med tacksam glädje. Med kraft och lust sjöngs den ena julsången efter den andra och barnaögon tindrade i kapp med ljusen i granen. Sedan framåt middagstiden gick var och en hem till sitt. Vi hade ätit frukost tillsammans, jag med kvinnorna och Åke och Nils med männen.

Nyårsaftonen hade vi en liten festlighet för folket på stationen och för goss- och flickskolorna, omkring femtio barn tillsammans i de båda skolorna. Barnen fingo påsar med gotter uti, och alla fingo några små presenter. Kl. 9 var det slut och då, efter att ha ätit kvällsmat, började vi tre vår nyårsvaka. Hur gott att få sluta det gamla året inför Herrens ansikte, och att likaså få börja det nya i hans namn.

Våra tankar och förböner ha ofta gått till eder, våra kära vänner där hemma, och vi tacka Gud för eder alla och eder trogna uthålliga kärlek till Herrens verk och till oss, hans ringa tjänare här ute. Herren välsigne det nya året för eder var och en! Välsigne han eder i fortsättningen, så att I kunnen giva till hans verk. Vi ha, Herren vare pris, hälsan och äro lyckliga här. Den första dennes började Nils en bibelkurs för män. Må Herren välsigna dem som kommit tillsammans för att studera Guds ord.

Med hjärtliga hälsningar från oss tre här

Eder i Herrens tjänst
Olga Styrelius.

Missionstidningen
SINIMS LAND
utkommer 1934 i sin 39:de årgång.

Organ för Svenska Missionen i Kina, ansvarig utgivare: *Erik Folke*. Redigerad under medverkan av *Martin Lindén* m. fl. Utkommer med 20 nummer om året, samt innehåller uppbyggelseartiklar, bibelstudier, brev fr. Kina, uppsatser för ungdom samt missionsnotiser från när och fjärran, m. m., m. m.

Tidningen kostar: helt år kr. 2: 25, 3 kvartal kr. 1: 75, halvår kr. 1: 25, 1 kvartal kr. 0: 90.

Sänd till utlandet kostar tidningen kr. 2: 75 pr år.

Prenumerantsamlare, som verkställa prenumeration å närmaste postkontor, erhålla, mot insändande till exp. av postens kvittenser, kr. 2: 25 för varje 6-tal ex. men då intet friexemplar.

När 5 ex. eller därutöver rekvireras från exp., erhålles vart 6:te ex. gratis.

Provexemplar erhållas gratis från expeditionen. *Redaktionen.*

Expedition: **Drottninggatan 55.** Telegramadress: **"Sinim", Stockholm.**
Telefon: **10 44 59. 10 54 73.** Postgirokonto n:r **502 15.**

INNEHÅLL:

Kom ihåg! — Månadsmötet den 6 febr. — Från Red. och Exp. — Något om Kina. — Från missionärerna.

Stockholm 1934, Svenska Tryckeriaktiebolaget.
84292

N:r 5. ÅRG. 39. 10 MARS 1934. PREN.-PRIS 2:25

MISSIONSTIDNINGEN

SINIMS LAND

ORGAN FÖR SVENSKA MISSIONEN I KINA

ANSVARIG UTGIVARE: E. FOLKE.

DÅ JESUS BAD.

Jesu böneliv gjorde ett mäktigt intryck på hans lärjungar. Ja, så mäktigt, att de kommo och bådo honom: Herre lär oss att bedja. Av Jesu böneumgänge med Gud förstodo de först huru fattiga och jordbundna de verkligen voro. Hans bön visade dem huru naturlig och närvarande Gud och den eviga världen voro för honom. De sågo, att det var hans verkliga värld. Vidare visade hans bön huru hans hjärta var med i gudsrikets kamp och strid. Intet var för obetydligt för honom. Den minsta sorg kunde gripa hans hjärta. Den minsta livsyttring från någon, som följde honom, fyllde hans själ med en undrande glädje, såsom då han såg den fattiga änkan lägga sin gåva i offerkistan. Han var själv livet, det eviga livet, och allt var liv för honom. Då han talade, kändes livets starka pulsslag, och då han bad var det som att stå vid himmelens port.

I en kristens liv finnes det väl ej heller något starkare och mera äkta livstecken än bön. Allt annat kan man lära sig, men bön är det ej lätt att inlära, ty det är endast livet självt, som kan skapa den.

*

Nu var den sista aftonen kommen. Getsemane och Golgata låg framför Jesus. Han visste, vad denna väg skulle innebära för honom. Den var för honom ingen överraskning. Han var förtrogen med det allt. Men innan han började själva vandringen på smärtornas väg, måste han bedja, och denna bön måste till sitt innehåll bliva en av Jesu både mäktigaste och härligaste böner.

Vad var det som fyllde hans själ i denna avskedsstund? Vi kunna säga att det var endast ett. Det var Guds rike.

Först talar han om Guds rike så som det skulle uppenbaras genom

hans offerdöd på korset. Hör dessa hans mäktiga ord: Fader, förhärliga din Son på det att din Son må förhärliga dig. — Jesus var kommen för att krossa satans makt. Han var kommen för att försona världens synd. Jesus visste, att denna gärning skulle lyckas. Han visste, att kampen skulle bliva hård, men han trodde på segern över satans makt. Och Gud vare tack: Det blev en strålande seger. Men vad hjälpte det att satans makt blev krossad, om världen fortsatte att vandra i sin blindhet. Vad hjälpte korsets nåd, om världen icke ville ta emot den. Då var det ju i alla fall förgäves alltsammans. Jag undrar, om icke Jesus i sin bön tänkte på denna dubbla seger — segern inåt i andevärlden och segern utåt i människovärlden. Är det ej som både han sin himmelske Fader, att han i sin gudomliga makt måtte leda det så, att korsets strålar måtte bryta igenom allt mörker av lögn och blindhet också på denna jord, så att världen måtte få se Guds frälsning, och hjärtana vända sig till frälsningens kors. Han hade ju sagt: När jag har blivit upphöjd ifrån jorden, skall jag draga alla till mig. Tänk på hur Jesu hjärta törstar efter att få bringa frälsning in i din själ.

*

Nu stå vi åter i fastetiden. Skola vi gå in i den med samma bön som Frälsaren? Fader förhärliga din Son! Utgör icke det alla sanna kristnas lidande, att världen har vänt sig bort från Jesu kors. Vi tacka för alla, som genom detta kors låtit draga sig till Gud. Men den stora massan är ännu utanför. Motståndet mot korsets predikan synes tilltaga med ohygglig kraft. Det är långfredagsstämning i världen, och vi spörja oss själva: Hur skall det gå? — Kristna bröder och systrar, ännu är det tid. Men kanske tiden är kort. Skola vi bedja om att Gud så må förhärliga Jesu kors för oss själva, att han får flytta kärleken till det och tron på det in i våra hjärtan, så att vi bli värdiga vittnen om hans kors för den värld som har vänt det ryggen. Jesus beder även i dag om att så må ske. Skola vi ej med honom gå in i samma bönekamp?

(Efter norskan.)

BÖNEDAGENS MANING.

Redan i förra numret av vår missionstidning erinrade vi om, att den 14 mars är Svenska Missionens i Kina årliga böne- och offerdag. Nu ville vi något utförligare påminna om denna dag och dess maning till oss.

Tankarna gå därvid tillbaka till den 14 mars 1887, då vår missionsförståndare, Erik Folke, första gången landsteg i Kina. Då var han så ensam, men han kom dit såsom svar på bön, och bönerna, som uppsänts för det arbete han då fick börja, ha blivit underbart besvarade. Ej mindre än 7.411 personer ha sedan dess genom dopet upptagits i de kristna församlingarna på S. M. K:s fält, där finnas nu 41 ordnade församlingar, 4.801 nattvardsberättiga-

de församlingsmedlemmar, 292 kinesiska medhjälpare och ett fyrtiotal missionärer. Missionsföreståndaren kunde väl knappast ana, att han skulle få se en sådan utveckling, men nu få vi tillsammans med honom fröjdas åt vad Gud har gjort och tacka därför. Bönedagen minner om rika tacksägelseämnen, och den manar därigenom först och främst till tacksägelse. »Lova Herren, min själ, och förgät icke vad gott han har gjort» (Ps. 103: 2).

Bönedagens maning till oss är ock en uppfordran till åkallan och bön. Herrens nådegärningar i det förflutna äro ju ägnade att giva oss frimodighet till ytterligare bön, och förhållanden av många olika slag visa, huru stort behovet av Guds ingripande är och därför också behovet av bön. Ännu återstår att intaga en stor del av landet. Arbetet har utvecklats, sändebuden ha blivit flera, och behoven ha därför blivit större. De ekonomiska behoven ha t. ex. ökats, och det under denna depressionstid. I denna tid synes också striden i andligt hänseende rasa om möjligt ännu häftigare än förr, och Herrens tjänare och tjänarinnor behöva vara beklädda med kraft och i övrigt utrustade för striden. I egen kraft vinnes ingen seger. Guds kraft fullkomnad i vår svaghet kan emellertid ge kraft till att rikligen övervinna. »Bedjen för oss, att Herrens ord må hava framgång och komma till ära» (2 Tess. 3: 1).

Slutligen har vår bönedag också kommit till oss med en maning till offer, den har blivit även en offerdag. — Ett år var t. ex. en ung man för första gången med på ett S. M. K:s 14-marsmöte. Han hörde det angivas såsom ett böneämne: Bön om flera personliga krafter, och han kände, att han ej kunde bedja den bönen utan att själv vara villig att gå. Det dröjde en stund, men innan bönemötet var slut bad han: »Herre, giv flera personliga krafter», och det var för honom såsom hade han sagt: Här är jag. Sänd mig. Gud hörde hans bön. Han blev sänd till Kina. — Skall kallelsen i år nå någon på samma sätt? Eller blir det en annan offergärning, som Herren kallar oss att träda in uti. Må vi vara lyhörda för hans röst. Herren behöver vänner, som höra, då han manar dem att helga sina medel för missionens sak, och som hörsamma denna maning. Och S. M. K. behöver ej minst just nu sådana vänner. Frambären »edra kroppar till ett levande, heligt och Gud välbehagligt offer» (Rom. 12: 1).

*

Såsom ämnen för tacksägelse och bön bedja vi få anbefalla följande:

Ämnen för tacksägelse:

Skaran av evangelii sändebud på vårt fält, både missionärer och kinesiska medarbetare i evangelium, samt våra hemarbetare och hemmavarande missionärer, även de, som på grund av hög ålder ej längre äro i aktiv tjänst.

De rika tillfällena till helig tjänst under relativt lugna förhållanden, som givits på vårt fält, och att missionärerna fått hälsa och krafter för sina maktpåliggande uppgifter såväl som

erforderliga medel för arbetets bedrivande.

Lättnaden i den lekamliga nöden bland kineserna, de kristna kinesernas offervillighet och livaktigheten i församlingarna samt den innerliga gemenskapen mellan de infödda kristna och missionärerna.

Missionsvännernas offertjänst och glada offervillighet, både då det gäller frambärandet av medel för fyllandet av S. M. K:s ekonomiska behov och då det gäller att själv stå till förfogande för den heliga tjänsten.

Böneämnen:

Den andliga livaktigheten, att den må fortsätta och alltfort utvecklas i sund riktning, och att man i de olika verksamhetsgrenarna må få nåd och kraft att bära frukt till Guds namns förhärligande och människors frälsning.

Den kinesiska församlingens sunda tillväxt ifråga om självstyrelse, självunderhåll och självutbredning; att arbetet må få utföras under lugna och fredliga förhållanden och att medel för underhåll av kinesiska medarbetare må inkomma.

Behovet av nya medarbetare i verksamheten såväl som i böne- och offergärningen; missionärerna, yngre och äldre, hemarbetarna samt de kinesiska medarbetarna.

Behovet av vårt dagliga bröd samt nåd till frimodighet, även under prövande förhållanden.

*

Må vi få nåds och böns Ande utgjuten över oss och så bliva i stånd att frambära dessa och andra böneämnen, som Guds helige Ande manar oss att bära fram, inför nådens tron. »Eftersom vi nu hava en fast tillförsikt att få gå in i det allraheligaste i och genom Jesu blod, — — — så låtom oss med uppriktiga hjärtan gå fram i full trosvisshet» (Hebr. 10: 19—22).

FRÅN REDAKTION OCH EXPEDITION

Den 14 mars.

Svenska Missionens i Kina årliga böne- och offerdag närmar sig med stora steg, och vi bedja att få påminna om den dagen samt att få hänvisa till artikeln med rubrik »Bönedagens maning», som börjar på sid. 50 i detta nummer av vår missionstidning. Må vår bönedag bliva ihågkommen av Missionens vänner och avsikten med den sålunda bli förverkligad. På grund av mellankommande förhinder bliver det oss ej möjligt att i Stockholm anordna något offentligt möte på själva bönedagen. *Ett sådant kommer i stället att anordnas på K. F. U. M., Birger Jarlsgatan 35* (ingång från Snickaregatan), *onsdagen den 21 mars kl. 7 e. m.*, då pastor *Olle Nystedt*, Stockholm, och missionsföreståndare *Erik Folke* komma att tala. Efter dessa två föredrag följer en bönestund och därpå samkväm med servering mot vanlig avgift. Ett varmt välkommen riktas till alla och envar!

Bönemötena för S. M. K.

Vi bedja härmed få påminna om bönestunderna för S. M. K., vilka, såsom vi förut meddelat, hållas dels *varje tisdag mellan kl. 7—8 e. m. i Kinarummet, Betesdakyrkan, Floragatan 8, Stockholm*, och dels *varannan fredag kl. 2 e. m. på Svenska Missionens i Kina Exp., Drottninggatan 55, Stockholm.* De närmaste fredagarna, som det sistnämnda mötet hålles, bliva v. G. den 16 mars och den 6 april

(alltså denna gång tre veckors mellanrum på grund av att Långfredagen infaller den 30 mars). Välkomna!

Kinalänken

Kinalänkarna i Stockholm äro *torsdagen den 22 mars kl. 7 e. m.* inbjudna till *Ingenjör och Fru Axel Welin,* Norr Mälarstrand 66, Stockholm. Välkomna!

Ämnen för bön med tacksägelse,

upplysningar om Svenska Missionen i Kina till vägledning i förbön, även innehållande missionärernas adresser, hava utkommit i ny upplaga. Vårt fält har enligt denna vägledning till förbön uppdelats i sex geografiska områden, så att det, då hemarbetet får en dag, blir ett område för var och en av veckans dagar.

Dessa upplysningar, ibland kallade »bönelistorna», erhållas på begäran kostnadsfritt från S. M. K:s Exp., Drottninggatan 55, 3 tr., *Stockholm.*

Ett tacksägelse- och böneämne.

Vi bedja att här få meddela såsom ett särskilt tacksägelse- och böneämne, att försäljningen av Bibeln i Kina under år 1933 varit av större omfattning än under föregående år. De tre stora Bibelsällskapen, som arbeta i Kina, Brittiska och utländska Bibelsällskapet, Amerikanska Bibelsällskapet och Skotska Bibelsällskapet, meddela, att de tillsammans sålt följande antal exemplar:

Bibeln	63,921 ex.
Nya Testamentet	78,371 ex.
Bibeldelar	9,260,255 ex.

Särskilt anmärkningsvärt är, att antalet sålda helbiblar är närmare 3,000 mera än det antal helbiblar, som såldes 1932. — Må vi tacka Gud för detta goda resultat av arbetet för att sprida Guds ord och bedja, att Ordet må falla i den goda jorden i så stor utsträckning som möjligt.

S. M. K:s Bibel- och Ungdomsveckor.

Under sommaren innevarande år planerar Svenska Missionen i Kina att anordna två Bibel- och Ungdomsveckor. Närmare underrättelser komma att inflyta i kommande nummer av Missionstidningen Sinims Land, men redan nu ville vi meddela tid och plats.

Den första veckan hålles v. Gud på *Mauritzberg,* Östergötland, den 24—30 juli, och den andra i *Skellefteå* den 7—13 augusti.

Må dessa »veckor» bli ihågkomna i förbön av våra vänner och må vi också få hjälp ifråga om att bekantgöra dem. Ett varmt välkommen ville vi också rikta till vänner, som kunna deltaga i dem.

DAGGRYNINGEN i Kungsholmen

anordnar

FÖRSÄLJNING

för sin verksamhet i Kina

lördagen den 17 mars kl. 10 f. m.—8 e. m. i Kyrksalen vid S:t Görans kyrka (Obs.! *Ej* kyrksalen, Arbetaregatan 21).

Kl. 6: Aftonunderhållning för barn med skioptikonbilder från Kina.

Sång av barnen m. m.

L. Welin. *Ingrid Magnusson.*
Mary von Malmborg. *Daga Matton.*

Något om Kina.

En kortfattad översikt.

III.

Arbetsmetoder i direkt evangelisationsarbete.

Våra nutida missionärer ha ej något annat budskap att frambära än det Hudson Taylor t. ex. hade att förkunna för 80 år sedan; ej något annat än det Paulus predikade på sin tid. Det gamla måttet att för alla bliva allt för att kunna bli till frälsning för några är också alltjämt utmärkande för Herrens sändebud, men detta innebär ju icke, att arbetsmetoderna nu äro absolut lika arbetsmetoderna under missionsarbetets tidigare skeden.

Det ideal, som alla missionärer i Kina uppställa och sträva efter att förverkliga,

är givetvis, med tanke på evangelisationsarbetet, att kineserna själva mer och mer skola träda in i denna uppgift. Detta ideal håller också nu på att förverkligas. De arbetsmetoder, som härnedan angivas, användas antingen av de kinesiska kristna utan missionärernas bistånd eller av de kinesiska kristna i samarbete med missionärer. — Ännu återstå stora områden, där de andliga tegarna måste odlas, och där såningsarbetet såsom förr ännu måste utföras. Och dock torde man kunna säga, att missionärerna nu, mer än förr, få erfara sanningen av Herren Jesu ord: »Jag har sänt eder att skörda». De gå ej blott ut för att predika evangelium; de kunna i större utsträckning än förr var fallet vänta att få inhösta frukt av sitt arbete.

Tältverksamhet är en arbetsmetod, i vilken man erfarit stor uppmuntran och framgång. En grupp tältarbetare, enbart kineser eller kineser och utlänningar, slå upp sitt tält i eller i närheten av någon köping eller större by. På förmiddagarna samlas tältarbetarna till bön och bibelstudier; omedelbart efter middagen gå de ut för att besöka och samtala med folket samt inbjuda till kvällens möte. Ofta hålles också ett särskilt möte för barn före mötet för allmänheten. Tältarbetarna ge mycket av sin tid till privata samtal, och i den mån arbetet fortskrider, blir det alltmer och mer personligt arbete för att vinna själar. Tältet och tältarbetarna stanna kvar åtminstone någon månad, ibland längre tid än en månad. Ofta flyttas ej tältet från platsen förr än några vunnits, vilka komma överens om att samlas till gudstjänst på söndagarna. Sålunda har en liten församling bildats på platsen, och tältverksamheten kan flyttas till en annan plats. Vi kunna förstå, att det då för de nyomvända blir en prövnings- och sållningstid, och att det är nödvändigt att alltfort vårda dem. De nyomvända behöva få besök, och det får ej dröja för länge innan besöket göres. De såväl som de, vilka ännu stå frågande inför omvändelsen, behöva vägledning och undervisning i det som hör Guds rike till.

En annan metod, särskilt avsedd att befordra planmässighet i arbetet, är den, att män och kvinnor i de olika församlingarna bilda *grupper av frivilliga arbetare* eller *föreningar, med uppgift att aktivt taga del i evangelisationsarbetet.* Vid lämpliga årstider organisera dessa föreningar särskilda väckelsemöten eller mötesserier. De anordna möten i tält eller i kapell och andra möteslokaler; de medverka vid gatupredikan i sin hemstad eller på marknader o. s. v. och utföra sålunda utan att vara avlönade ett värdefullt arbete. I dessa föreningar hålla missionärerna sig i allmänhet i bakgrunden och ge sålunda de kinesiska kristna ledarna tillfälle att göra upp och verkställa sina planer.

På vägar och stigar förkunnas också evangelium. Detta är ju ej något nytt, men kanske är det ändå något nytt i att man går ut i *grupper* för att på vägarna sprida evangelii budskap, grupper, som alltid äro i rörelse. Målet är ej att nödvändigt nå fram till någon viss plats till någon bestämd dag, ej heller att inom en given tid gå igenom ett visst område. Man går ut på vägar och stigar, man går sin väg sakta fram och söker att giva frälsningens budskap till alla, som man möter på vägen, och till alla i hemmen utmed vägen. På detta sätt når man skaror, som kanske aldrig hade berörts av ett arbete, vilket utförts efter en bestämd och i detalj utarbetad plan. Gruppen såsom sådan har också bibelstudier, och de som äro med i en sådan grupp få alltså hjälp till bättre bibelkunskap såväl som praktisk övning i andligt arbete, och tiden, som så användes, blir av ovärderlig betydelse för fördjupande av deras eget andliga liv.

Evangelium sprides också genom *tidningar och andra tryckalster.* Ehuru 80 % av befolkningen beräknas vara okunnig ifråga om konsten att läsa och skriva ha tidningarna ofta en stor läsekrets. Det finnes tidningar, vilka läsas över hela landet, såväl som provinstidningar och tidningar för ännu mindre områden än en provins utgör. Små grupper prenumerera ofta på ett gemensamt exemplar, och de

läskunniga i gruppen läsa högt för de icke läskunniga. I många av dessa tidningar införas på annonsavdelningen ett evangeliskt budskap och samtidigt angives en adress, till vilken man kan skriva för att få ytterligare upplysningar. Även genom denna »tidningsevangelism» ha själar blivit vunna för Gud, och det är troligt, att metoden kommer att användas mera i framtiden än den gjorts hittills.

På grund av opielastens utbredning är *evangelisationsarbete i samband med opieasylverksamhet* alltjämt av behovet påkallat. Patienterna i opieasylerna få då hjälp till att övervinna opiekravet, men de få samtidigt mottaga undervisning i Bibelns sanningar, och det betonas för dem, att avvänjning, som sker utan att Kristus får makt med hjärtat, troligen ej kommer att visa sig vara förblivande. Frälsningens väg klargöres för patienterna, och mången har genom denna arbetsmetod blivit vunnen för Gud.

(Efter »Facts about China» av F. H. Fri översättning av M. L.)

»Till Guds församlings uppbyggelse och till förkunnande av frälsningens nåd.»

Under det senaste året, eller kanske under de senaste åren, ha gåvorna för underhåll av evangelister och bibelkvinnor på vårt fält i Kina minskats i ganska stor utsträckning. Stora krav hava ställts på allmänna missionskassan och därför på missionsvännernas offervilja för att de behov, som skola fyllas ur denna, den allmänna kassan, skulle kunna fyllas. Herren har ock i nåd givit oss vad vi behövt för dessa behovs fyllande. Vi ha fått vad som behövts för missionärernas dagliga bröd och för deras arbete, och därför hava vi stor anledning att prisa Herren. Men gåvorna till medhjälparefonden hava som sagt minskats under det att behoven för underhåll av medhjälpare, i likhet med behoven, som skola fyllas ur allmänna kassan, säkerligen hava ökats. Åtskilliga underhållare hava kallats att bryta upp för att vara hos Herren, och andra ha av annan orsak nödgats minska eller indraga sina gåvor. Detta har förorsakat ett synnerligen allvarligt problem: Fälten hava vitnat till skörd, och behovet av skördemän, evangelister, har varit stort. Men varifrån har man kunnat vänta få medel till deras underhåll? Gåvorna från Sverige hava ju minskats, och de kinesiska kristnas bärkraft har varit, och är alltjämt, försvagad, särskilt genom de upprepade nödåren.

Vid senaste synodsammanträdet i Yuncheng, vid vilket ombud från de olika församlingarna på vårt fält voro närvarande, var denna fråga föremål för överläggning. Man beslöt då att utsända en skrivelse till alla de olika församlingarna på Svenska Missionens i Kina arbetsfält, och en avskrift av denna skrivelse har kommit oss tillhanda. Vi införa härnedan en översättning av den. Vi tro nämligen, att den skall vara av intresse för tidningens läsekrets, och vi ville så gärna, att den skulle giva anledning till förbön. Må vi bedja, att detta stora och synnerligen viktiga behov må bliva fyllt. Må församlingarna därute få nåd att göra vad Gud menar att de skola göra för att fylla behovet, och må Herren också, i den mån så är hans vilja, finna villiga underhållare härhemma i deras ställe, som ej längre kunna på detta sätt taga del i verket.

*

Alla bröder och systrar, som tillika med oss äro delaktiga i Guds nådeskallelse, tillönskas frid.

År efter år ila pilsnabbt förbi. Herrens tillkommelses dag närmar sig allt mer. De erfarenheter vi under de sista åren gjort i arbetet för evangeliets utbredande låta oss allt klarare se och förstå att fälten vitna till skörd. Joh. 4: 35. Skörden behöver bärgas men skördemännen äro få. Bedjen därför skördens Herre att han sänder ut arbetare till sin skörd. Matt. 9: 38. Vi böra i lydnad för vår Frälsares bud, som för oss var och en är det största budet, Matt. 28: 19, drivna av Guds kärlek, som vill att alla människor skola bliva

Ledare i församlingarna på S. M. K:s Honandistrikt samlade till presbyteriemöte.

frälsta, och i förlitan på honom, som giver oss kraft, med iver ingå i arbetet i Guds vingård och inbärga hans skörd. Detta är ju missionens viktigaste uppgift.

Med hjärtat fullt av tack till Herren för hans nåd besinna vi, huru vi alltifrån vår församlings begynnelse i hög grad fått mottaga hjälp och stöd från våra i Kristi kärlek nitälskande, självuppoffrande vänner i S. M. K. De hava i innerligt samförstånd stått oss bi i vår evangelisationsverksamhet. Och detta ha de gjort ej av tvång utan av kärlek till Herren med villighet och glädje. Därför böra vi, på samma gång vi frambära vårt tack till Herren, av fullaste hjärta tacka dem, att de för Herrens skull bevisat oss sådan kärlek.

Under senare år har världsutvecklingen likt flodvågen gått utför i ständig växling. Det ekonomiska läget inger allvarliga farhågor. I stor utsträckning förekomma landsolyckor; fruktan och ångest ha gripit människorna. Överallt spejar man förgäves för att finna någon utväg. Folket har råkat i svår nöd och i stort armod. Det kan ej vara annorlunda. Även kyrkan har fått stark känning av nöden. Våra vänner i Västern, som hittills av kärlek till Herren nitälskat för oss, finna vi nu omgivna av betryck och nöd, och många av dem kunna därför endast med stor svårighet kämpa sig själva igenom. De mäkta ej vidare sända oss samma understöd för underhåll av medhjälpare som förut. Detta beror ej på att de sakna god vilja. Nej. Men de sakna utvägar. I sina hjärtan ville de överflöda i givande, men förmågan räcker ej till. Vår synod har därför vid sitt senaste stora sammanträde (det 11:te) i Yuncheng ingående övervägt läget. Vi förstå, att Herren har sin goda avsikt med detta trångmål. Han vill föra oss ut ur vårt svaghets- och omyndighetstillstånd och lära oss att lita på vår Gud, som kan och förmår verka allt, bliva starka och självständiga, bära våra egna bördor och sörja för vår egen uppbyggelse och vår egen verksamhet i enlighet med apostelns ord i Gal. 6: 5: »Ty var och en har sin egen börda att bära», och handla så som församlingen i Filippi handlade mot Paulus (Fil. 4: 14, 17).

Besinnande detta kunna vi i vår kyrka ej annat än påtaga oss större ansvar och uppoffring och det är i det syftet vi sända Eder denna skrivelse. Våra ärade bröder i alla församlingar, vi nära det hoppet, att Gud skall vara ibland oss och väcka oss till att med större nit ägna oss åt detta goda verk. I förlitande på vår Gud vilja vi utan dröjsmål skrida till handling, klart och tydligt förklara det närvarande läget för våra trossyskon, att vi må för den glädje vi mottagit av Herren frambära oss åt honom till ett välbehagligt

offer. Så skall det bliva möjligt för varje vår församling att få de behövliga medlen för utrustande av evangelister, som sålunda kunna medverka till Guds församlings uppbyggelse och till förkunnande av frälsningens nåd. Därom må vi alla bedja så, att Herrens vilja må ske.

I den goda jorden.

(Forts. fr. ett föreg. nummer.)

Såendet av den ädla säden försiggår icke utan motstånd. Så t. ex. läsa vi om hurusom en familj vid namn Li, i provinsen Kiangsi, hade gripits av kristendomens sanningar. Det synliga redskapet var en evangelist från Shanghai, och i byn, där familjen Li bodde, hade åttio sökare samlats för att ytterligare studera Guds ord. Så hände det sig att i ett mycket ryktbart tempel avguden hade stulits, och man och man emellan sades det att det var medlemmarna av familjen Li, som hade förövat denna stöld. Några av de nya sökarna blevo mycket uppskrämda, eftersom de så väl kände till, vilka dåliga karaktärer de hade, som utgjorde deras motståndare. De troende anbefallde saken i bön åt Gud, och snart kom man underfund med vilka som voro tjuvarna. Det troddes, att avguden hade en guldklimp i sin hals, och att den var tillverkad av något slags mycket dyrbart trä. Detta var orsaken till att folk var angeläget om att stjäla densamma och sedan försälja den. De blevo emellertid missräknade, då de icke funno något guld, och då det befanns, att guden var tillverkad av vanligt trä. F. n. finnes endast omkring trettio kvar av de åttio sökarna, men vi hoppas att dessa, sedan de genomgått förföljelsens eld, skola visa sig vara så mycket mera stadfästade i sanningen.

*

Smeden Yangs död i tyfus var ett hårt slag för den lilla församlingen i en nyöppnad utstation, Meng-hwa, i provinsen Yunnan. Han avled samma dag som han skulle hava döpts. Detta gav anledning till de gamla vanliga historierna om att utlänningarna hade dödat honom för att gräva ut hans ögon och därav tillverka medicin. »Han trodde på utlänningarnas religion och detta dödade honom», så ljöd historien, som gick från man till man. Herr Yangs död hade stort inflytande på arbetet i Meng-hwa, och många som haltade emellan två meningar, gingo sin väg från oss med detsamma. Men några män och kvinnor hava dock stått fasta i sin tro, ehuru ingen av dem i sitt vittnesbörd om Andens inneboende, kommit så långt som den gamle smeden gjorde.

*

Från det avlägsna Kansu höra vi omtalas, att buddismen där synes genomgå en förnyelse. I varje stad har det bildats en buddistförsamling. Huvudkvarteret är i Shanghai. Ledarna arbeta i allmänhet bland de studerande, som de undervisa i sin religions djupare sanningar. Man har nu icke att räkna blott och bart med ett tillbedjande av avgudar, utan även med ett väl grundat filosofiskt system. Ingen utom en studerad man kan fatta deras böckers innehåll. Det synes som om de skulle tillvinna sig mycken uppmärksamhet och ganska stor tillslutning.

*

Opiets förbannelse.

Ett mycket påtagligt hinder för evangelii framgång är bruket av opium. Under det att förbudet att använda detsamma i trakter, som ligga nära regeringens område i Nanking, synes kunna kontrolleras, sträcker sig dock myndigheternas inflytande icke till mera avlägsna trakter. Så skrives från provinsen Kansu, att största delen av jorden var besådd med opium, och att folket hotade med att göra uppror ifall förbudet skulle genomföras detta år. På grund av stora uttaxeringar voro de tungt skuldsatta och behövde därför ett års rikligare inkomst för att kunna klara av en del av sina skulder. Även om man ger rum för överdrift, så är det dock tillräckligt tragiskt

att höra, att utav hundra familjer, nittionio skulle vara hemfallna åt opiebegäret. Och beklagligt nog, finnes det kristna församlingar, som icke äro fria från besmittelse. I ett distrikt finnes det kristna, som tillsammans med sina hedniska grannar, för vinnings skull, odla opium. Det behövs stor visdom och stor nåd för att rätt kunna veta huru man bör handla i denna komplicerade fråga. Platsregeringens män icke blott sanktionera och uppmuntra opiumodlingen; i somliga fall använda de maktspråk och hårda medel för att påverka dem, som icke vilja ställa sig fordringarna till efterrättelse. Kan man väl påträffa ett mera vemodigt erkännande än detta från provinsen Kweichow? »Församlingen här förefaller att vara mycket, mycket kall. En och annan gång händer det att vi genom vår portvakts nit få se ett nytt ansikte, men innan dagen är tillända har denne person lämnat oss med motvilja, då han funnit att opiumrökande församlingsmedlemmar icke skilja sig från honom själv.»

*

Behovet av en verklig väckelse gör sig alltfort gällande över allt. Det största hindret för en sådan är naturligtvis då de, som bekänna sig för att vara kristna, icke »vandra värdigt den kallelse de hava undfått». Med tacksamhet till Gud för besvarade böner i detta avseende, hoppas vi att i ett kommande nummer av vår tidning kunna omtala några glädjande fakta, som bevisa att ordet icke återkommer fåfängt. *Aug. Berg.*

FRÅN MISSIONÄRERNA

Julen i Ishih, Sha.

(Utdrag ur privatbrev.)

Julfirandet började egentligen dagen före julafton, då vi voro inbjudna till gosskolan på julfest. De hade gjort så väldigt trevligt, dekorerat med lyktor och ljus. Under det att vi gingo in, sjöngo gossarna den ena julsången efter den andra, och ni må tro, att de sjöngo med kraft.

Foto Maria Nylin.
Utanför Ishih kapell efter invigningen.

Läraren, som är kines, hälsade oss alla välkomna. Så talade Ville Bergling en stund, och efter hans tal bjödos vi alla på té. Medan det dracks, ville de ju också ha underhållning, och nu hade läraren tänkt ut något riktigt fint, åtminstone i hans egna ögon: Han bad, att jag skulle berätta något om julen i Sverige, men eftersom jag själv inte kunde nog mycket kinesiska, blev Elna Lenell utsedd att

tolka mig. Vad skulle jag göra? Jag hade intet annat val än att lyda. — En jultomte hade de också gjort i ordning. Ni må tro pojkarna voro förtjusta, när han kom in. Deras fest var inte slut förrän vid elvatiden på kvällen.

På julafton gjorde vi julfint hos oss själva och ute i skolan något litet. Till middagen samlades Dagny-Edla och Ville Bergling samt Elna Lenell och jag till dopp i grytan här hos oss. Vi hade ett festligt dukat julbord, minst lika fint som det kan bli därhemma i Sverige! Sedan gingo vi alla till Berglings igen; de hade fest för kineserna. Det var mycket roligt att vara med där och se deras glädje.

När den festen var överstökad, gingo vi åter hem till oss. Inte hade vi lutfisk till kvällen, men vi hade risgrynsgröt, korv och sylta och inte att förglömma en sillburk som jag för länge sedan fått från Sverige, men sparat för detta tillfälle. Efter maten gingo vi in och sjöngo julsånger och läste julevangeliet. Så hade vi en liten bönestund, då vi fingo bära fram alla våra vänner inför Gud. Sedan delade Ville Bergling ut julklapparna, jag tror vi alla voro lika förväntansfulla som barnen bruka vara.

Vid elvatiden på kvällen kommo några av skolflickorna och sjöngo för oss och överlämnade pappersblommor som present från dem och lärarinnorna. Den flicka som överlämnade presenten var klädd som tomte. Sent kommo vi i säng den kvällen och inte fingo vi sova mycket under natten, redan vid fyratiden kommo skolflickorna och sjöngo för oss igen. Den ena julsången avlöste den andra, och nog kände jag mig överväldigad av sådan kärlek.

Så gingo vi till julottan, som började klockan fem. Hela kapellet var festligt smyckat, det var riktig julottestämning. En av evangelisterna predikade, och skolbarnen sjöngo. När ljusen i granen skulle tändas fingo barnen läsa bibelspråk, och det tror jag att de tyckte om. Till högmässan kl. 11 hade samlats mycket folk och ju närmare det led mot slutet, ju mera folk kom det. Här är nämligen gammal sed, att de alla efter högmässan juldagen skola bjudas på något gott.

Samma dag på eftermiddagen skulle flickskolan ha sin julfest. Flickorna bruka ju annars alltid resa hem till jul, men i år var det en del orsaker som gjorde, att skolan inte skulle sluta förrän i mitten på jan. Hela eftermiddagen gick åt till förberedelser. Lärarinnorna svarade för programmet, endast en sak hade vi bestämt. Det var att »Tio små ljus» i förslaget till Daggryningens adventsfester skulle läsas. Elna Lenell översatte det. Så fort det blev så pass mörkt, att ljusen kunde tändas, började festen. När de tio flickorna kommo intågande blev det så tyst och stilla, jag tror ej att någon kunde undgå lärdomen i dessa verser, och flickorna läste det också mycket bra. Så sjöngo flickorna flera sånger till stor förtjusning för alla. De fingo också en »julklappspåse», och deras ögon strålade av förtjusning. I mitt tycke var hela festen mycket lyckad. Flickorna hade inte orkat äta något på hela dagen, så spännande tyckte de att det var. För många av dem var det ju ock en ny upplevelse, en hel del av dem hade aldrig firat jul förr. *Gudrun Boquist.*

Jul i Kina.

Av *Maja Lundmark.*

Julveckan är inne. Jag är på väg hem till Hoyangs missionsstation efter en 14 dagars resa på vårt fält. I lastbilen, som skall föra mig till Tali, fröken Ackzells station, tänker jag på att det stundar till jul. Men det finns ingenting som vittnar därom. Husen, murarna, fälten ligga där grå och dystra. Inkomna till staden hindras vi att komma fram av en hel rad oxkärror, som stå orörliga. Jag förstår genast sammanhanget. Det skall bli soldatombyte, och nu lägga soldaterna, för att få sina tillhörigheter förflyttade, beslag på alla oxkärror, som kommit från landet. Säkert ha de flesta av körkarlarna kommit till sta'n med sina produkter för att sedan återvända till sina hem med brödpengar. Gäller nu deras resa när-

Bokstäverna A, B och C på kartan utmärka de distrikt, som omnämnas i detta nummer av Missionstidningen Sinims Land.

A betecknar Ishih station, varifrån Gudrun Boquist skriver.
B » Tali, där fröknarna Ackzell och Gustavsson arbeta, omnämnt i fröken Lundmarks brev.
C » Hoyang, varifrån fröken Lundmark skriver.

maste järnvägsstation, då vet man aldrig, hur det går dem, ty där använda soldaterna samma knep, använda alla slags dragdjur och kärror skoningslöst och utan betalning, tills de äro sönderkörda.

Ja, detta är i sanning inga fredliga yttringar i julveckan.

Nästa dag reser jag i sällskap med en kristen officersfru i mulkärra. Vi ha sex svenska mil att tillryggalägga och ha uppgjort med körkarlen att hinna fram före mörkrets inbrott, men dagarna äro korta nu. Efter att ha kört en god stund i mörkret vid kanten av en djup ravin, äro vi så innerligt tacksamma att få avbryta denna vådliga färd och övernatta i ett nybyggt värdshus bland bergen. Innanför köket finns ett litet kangrum (kang = en av jord och sten murad upphöjning, vilken utgör kinesernas sitt- och sängplats). Som inga dörrar ännu finnas se vi oss undrande omkring efter något annat rum, särskilt med tanke på vargar så här mitt i vintern. Vi bli då erbjudna att ligga i grottstallet. Vi gå in i grottan. Först nu möter mig något, som påminner om julen. Stallet och krubban påminna om platsen, där världens Frälsare en gång föddes. Det blev riktig julstämning i mitt hjärta. Över oss välver sig detsamma stjärnbeströdda valv från vars fäste den stora stjärnan ledde de vise männen. Helst skulle jag ha velat sova ute på gården i kärran under det stjärnklara himlavalvet med stallet framför mig. Men det är ej passande för en kvinna att göra så.

Männen där inne i värdshuset, de visste nog ej om undret i stallet. Hade jag ej kommit till detta land för att likt stjärnan visa vägen till krubban? Säkert var det någon särskild mening med att vi i kväll kommit in här. Vi gingo in i köket och började berätta om julens under. Då sade en ung man: »Jag har ett exemplar av ett av evangelierna, och jag tycker det är så bra alltsammans.» Vi blevo förvånade att finna denna kännedom om Kristus här. Ett nytt bevis för betydelsen av spridning av bibeldelar och traktater. Vi frågade honom, om han också visste, hur han skulle kunna få del av allt det Kristus förvärvat åt oss. Nej, det visste han inte. Så fingo vi tala med honom om trons och bönens väg.

Vi lågo ej i stallet, men säkert är, att ett österländskt stall säger mer än ett västerländskt sådant isynnerhet i julveckan.

*

Efter hemkomsten fingo vi brått med att ordna för barnens julfester. Skolorna skulle avslutas före jul detta år, och barnens längtan stå till julfesterna. Barnen voro ej mindre än 120, av vilka en hel del voro hedningar, vilka aldrig firat julfest förut. Det gällde att hitta på julklappar i god tid till alla, ty här kan man ej köpa mycket. Men missionär och fru Bergling samt en ny manlig kamrat hade just kommit hem från vårt fälts huvudstation, där de kunnat skaffa skrivböcker, pennor, skrivpapper samt leksaker för de små. De hade fått köra hela natten för att hinna fram till avslutningsdagen. Och väl var, att de gjorde det, ty det skulle eljest ha blivit en sådan besvikelse för barnen.

I en väldig fart lades gåvorna in i vitt kinespapper och efter kinesisk sed klistrades ett rött pappersband på. Nötter och annat gott skulle vi ock ha, men först måste påsar göras. »Husmodern», »Svenska Journalen» och andra illustrerade tidningar, som väl tillvaratagits under året, kommo nu väl till pass. Ofta ha påsarna lika stort värde som innehållet, och nästan alltid finner man bildurklipp uppklistrade på väggarna, och lässidorna använda till fönster. Någon hade sänt oss papper och kort till konfekt, och sådana hade vi tidigare gjort massor av. Nu dekorerades kapellet. En gran (cypress) i mitten, som barnen själva fingo kläda. Två vackra ljusbågar av trä prydde var sitt bord på ömse sidor om granen. De vackra paketen och påsarna trängdes på borden. Framför granen stodo brickor med den granna konfekten. Barnaögonen lyste i kapp med de tända ljusen. Julfest för första gången! De bara stirrade, dessa hednabarn. Förutom sångerna, utdelning

Kinesisk oxkärra. Foto V. Bergling.

av »klappar» och godsaker förplägades de också med något för dem alldeles nytt, grammofonmusik. Kyrklockeklang och »Var hälsad sköna morgonstund». För oss utlänningar var det alldeles för mycket. Det var ju allt, som behövdes för att låta en jul i hemlandet passera revy. Men nej, vi måste glömma oss själva och se på barnens förtjusning och ur djupet av våra hjärtan tacka för att vi få stå härute och bereda dem glädje, vars liv äro så glädjelösa och fattiga.

Så gingo barnen till sina respektive hem. Vi hoppas, att de förde med sig något av julens glädjebudskap till dem, som bo i dödsskuggans land.

Så kom juldagen. Dagen förut hade många män och kvinnor från närliggande byar kommit för att stanna över högtiden. Även många av dem firade jul för första gången. Deras förväntan var stor. Kineserna hade själva dekorerat kapellet denna gång, och de kunna ju åstadkomma de mest underliga papperssaker. Julbudskapet frambars denna gång av vår nye kamrat, Carl Gustaf Nordberg, som med värme och hänförelse talade över: »I dag är Eder född Frälsaren». Med villiga hjärtan deltogo kineserna i den kollekt, som upptogs till förmån för fattiga församlingsmedlemmar.

På förmiddagen samlades alla medarbetarna i missionärsbostaden. De fingo där lyssna till julsångerna på grammofon, dricka té och även de mottaga julgåvor, som till största delen bestod av böcker. De ha ej själva råd att köpa sådana, varför de alltid äro välkomna gåvor.

På aftonen firades församlingens egen fest, då även hedningar från staden kommo med. Alla hade med var sin lilla gåva, vilken sedan överlämnades till någon, och på så sätt fingo alla vara med både om att giva och mottaga, och det var stor fröjd.

Annandagen hade vi tillsammans med medarbetarne tacksägelsedag för hjälp och välsignelse i tältverksamheten. Många, som detta år firade jul för första gången, voro kärvar från tältverksamheten.

Så skingrades skaran och julen var förbi. Och sedan — ett minne blott? Nej, mer än så. När jag tillfrågade några kvinnor, om de erhållit några välsignelser under julen, svarade två av dem, som för första gången firat jul: »Vi ha fått en större kärlek till vår Frälsare.» Ha ej dessa hednakristna något att lära oss?

Hoyang Shensi, Kina, den 5/1 1934.

(Ur Skellefteblad et.)

Skolflickor i Kina. Foto M. Nicholson.

»Din kärlek, Herre Jesu, gör, att Du blir mäns'ka, lider, dör, oss usla till att frälsa ifrån vår stora själanöd, ifrån en evig avgrundsglöd, samt giva liv och hälsa. Du, som är vårt begär, kraft förunna att förkunna och beprisa all den nåd, Du oss täcks visa.» *P. H. Syréen.*

REDOVISNINGAR

för medel influtna till "Svenska Missionen i Kina" under febr. 1934.

Allmänna missionsmedel.

177. A. o. T. L., Skellefteå, sparb.-medel gm S. N. 8: 24
178. S. o. N. A., d:o, d:o gm d:o 12: 16
179. H. K. 20: —
180. »En vän till missionen i Karlskoga» 10: —
181. M. A., Altersbruk, till Hanna Wangs underh. 10: —
182. Mörteryds Mfg 20: —
183. S. S., Hälsingborg, till hjälp vid Ida Söderbergs hemresa 10: —
184. Kinnekleva o. Kjestads Missionsförsaml., sparb.-medel 80: —
185. »Missionsskuld med ränta» 60: —
190. Onämnd, gm E. B., Linköping 52: —
191. H. o. I. J., Gbg 30: —
192. »Från en ringa Herrens tjänarinna», till missionärernas ut- och hemresor 1,000: —
193. M. J., Boden 200: —
194. H. F., Uttersjöbäcken 10: —
195. Galtås mfg 50: —
196. Medel insaml. vid symöte hos R., 1 febr., gm M. M., Häggenås 13: 03
197. Koll. i Älghult 29 jan. 13: 16
198. D:o i Eksjö 1 febr. 30: 52
199. M. S., Mora 20: 50
200. O. W., Malmö 100: —
201. »En liten länk» 20: —
202. »Till mors minne 1 febr.» 10: —
203. G. S., Grängesberg 10: —
204. »Ett löfte åt Herren» 5: —
205. Myrhults mfg 10: —
206. S. G., Nässjö 50: —
207. Vänner i Örviken, gm H. O. 20: —
208. Bogla syfören. 62: 50
209. »Tack» 10: —
210. Del av auktionsmedel, Lund, gm H. K. 230: —
211. A. B., Kumla 7: 75
214. G. D., Krylbo 1: 52
215. Onämnd 26: 60
216. En vän i Alingsås 3: —
217. Karlstorps Västra mfg 10: —
220. »—e» 10: —
221. O. H., Boliden 75: —
222. Bäckseda gamla mfg 36: —
223. B. G., Sollefteå 25: —
224. F. o. A. S., Hjoggböle, sparb.-medel 15: —
225. Koll. på K. F. U. M., Malmö 15: 46
227. E. J., Boden, till Joh. Aspbergs underhåll 100: —
228. Söndagsskolan, koll., gm F. B., Hemse 10: —
229. E. A., Kvidinge 7: 75
231. Koll. i Mörteryd 4 febr. 16: —
232. D:o i Björkö 4 febr. 5: —
233. S. J., Eksjö 10: —
234. Koll. i Boden 3 febr. 7: 50
235. Torsås Kyrkl. mfg 50: —
236. Ch. D. T. Storängen 300: —
237. »Tre vänner i Piteå» 10: —
238. M. C., Björköby 12: —
239. Koll. i Naglarp 5 febr. 16: —
240. D:o i Näsby 7 febr. 66: 24
241. D:o i Hjältaryd 8 febr. 8: 52
242. D:o i Gunnarshult 9 febr. 11: —
243. D:o i Bexeda 10 febr. 18: —
244. D:o i Snärle 11 febr. 7: 50
245. D:o i Östorkorsberga 11 febr. 20: —
246. D:o i Bodstenstorp 11 febr. 6: —
247. N. G. 27: 50
248. L. A., Sthlm, »Ps. 103: 1, 2» 25: —
249. E. P., Duvbo 5: —
250. »Bönhörelsens tack» 25: —
251. Grytgöls Bruk o. Bys mfg 25: —
252. H. J., Eslöv 12: 75
253. Koll. i Duvbo kyrka 11 febr. 30: —
254. Sparbössor och koll. i Karstorp, vid M. Ringbergs besök 87: —
255. Malmö Fria Kristl. Gymnasistfören. 20: —
256. Svenska Alliansmissionen, Jkpg, till Aug. Bergs underh. 1,000: —
257. D:o d:o, till Hugo Linders d:o 1,500: —
259. L. o. H. B., Sthlm, »en blomma på Anuie Söderstedt bår» 5: —
260. Missionsförsäljning i Bergsbyn under 1933, gm H. B., Bergsholmen 40: —
261. A. J., Uppsala, sparb.-medel 14: 50
262. I. E., Gbg 5: —
263. »Tacken Herren ty han är god, ty hans nåd varar evinnerligen» 100: —
265. Källunge missionssyfören. 50: —
266. Insaml. i K. F. U. K., gm A. B., Klippan 31: 35
267. M. L., Simrishamn 2: 75
268. O. P., Avesta 2: 75
269. S. J., Innervik, sparb.-medel, gm S. N., Skellefteå 1: 78
270. L. Ö., d:o, d:o gm d:o 4: —
271. M. Ö., d:o, d:o gm d:o 7: —
272. M. L., Bornholm 17: 17
273. Barkeryds Arbetsfören. 200: —
274. Föreningen Missionsvännerna, gm L. H., Norrköping 100: —
276. Koll. å K. F. U. K. 14 febr. samt K. F. U. K. och K. F. U. M. 15 febr. vid A. Habnes besök, gm G. L., Hälsingborg 55: —
277. K. F., Storängen 200: —
278. »Klag. 3: 26» 500: —
279. G. K., Björköby, »ett tackoffer till Herren» 35: —
281. Koll. i Styrestad 33: 14
282. D:o i Södra Solberga 13 febr. 34: —
283. D:o i Lemuhult 14 febr. 8: —
284. D:o i Smålands Farstorp 15 febr. 7: 50
285. D:o i Nye 16 febr. 14: —
286. D:o i Ödshult 17 febr. 7: —
287. D:o i Slättåkra 18 febr. 5: 60
288. D:o i Övlandehult 18 febr. 10: —
289. D:o i Lindesberg 19 febr. 2: —
290. D:o i Husnäs 20 febr. 19: 15
291. D:o i Mamrelund 21 febr. 7: 29
292. D:o i Rösa 22 febr. 5: 07
293. D:o i Ekekull 23 febr. 27: 30
294. Ekekulls Mfg 30: —
295. Koll. i Skede 24 febr. 5: —
296. D:o i Vetlanda 25 febr. 60: 36
297. D:o i Gullspång 43: —
298. D:o i Delebäck 7: —
299. D:o i Månstorp 75: —
300. D:o i Forshem 4: 50
301. A. F., d:o 10: —
302. Koll. i Hassle 15: —
303. D:o i Ullervad 7: —
304. D:o i Fullösa 10: —
305. D:o i Kjestad 13: 50
306. En missionsblomma vid O. Carléns grav fr. vänner i Gräppagårdeu, Kinnemalma 10: —
307. Koll. i Essgärdet, Husaby 21: —
308. D:o i Lundsbrunn 36: —
309. D:o vid syfören. St. Skottek, Ulricehamn 109: —
310. D:o i Madäng 11: —
311. A. P., Tidaholm 25: —
312. Koll. i Fridene 11: 20
313. D:o i Lanna 4: 50
314. D:o i Gropen 10: —
315. D:o i Fjugesta 23: —
316. D:o i Mossby 22: 25
317. D:o i Nysund, Mölnbo 18: 85
318. Källeryds Arbetsfören. 50: —

319.	G. B.	20: —
320.	E. A., Sundbyberg, i st. för en blomma på fröken Ester Anderssons bår	5: —
321.	O. G., Grycksbo	9: —
322.	»Till minne av en vän»	5: —
323.	Habelsbolets Mfg	25: —
324.	Gunnar	10: —
326.	A. H., Ursviken gm A. B., Skellefteå	20: —
327.	»En länk»	20: —
328.	»Till minnet av Annie Söderstedt, Sv. ps. 669»	20: —
		Kr. 8,158: 71

Särskilda ändamål.

186.	»Svensk kvinna», till Ida Ringberg för någon kineskvinna	15: —
187.	E., Ålderdomshemmet, till Maria Nylin, för de nödl. i Kina, gm C. Th. E., Kumla	2: —
188.	Edsbyns Kyrkl. missionskrets, till barnh. i Sinan	200: —
189.	Sågkvarns Jungfruförening, till I. Ackzell, att anv. i kvinnoarb.	65: —
212.	Mellersta K. F. U. M., distr., till evang. underh.	25: —
213.	S. U., Sthlm, till evang. underh. i Loyang	500: —
218.	Söndagsskolbarnen i Klintemåla, till Maria Petterssons barnh. gm E. D.	31: 82
219.	»Fru Ebba Skyttes minne» till bibelkv. underh.	100: —
226.	Kinakretsen, sparb.-medel, till Joh. Aspberg att anv. efter gottf., gm E. J., Boden	165: —
230.	A. L., Grebo, till Nath. Engbäck, d:o	25: —
258.	A. G., Malmö, till evang. Li Chen-te o. Hou Shuen-tao underh.	250: —
264.	Från Jong Hua's vänner till Elna Lenell, gm G. L.	30: —
275.	E. A., till Elna Lenell, i st. för blommor 3 april	10: —
280.	Vänner i Uppsala, till evang. underhåll i Berglings distr., Hoyang	458: 34
325.	Några vänner i Skellefteå, till evang. underh. i Hoyang, gm S. N.	150: —
		Kr. 2,027: 16

*

Allmänna Missionsmedel	**8,158: 71**
Särskilda Ändamål	**2,027: 16**
Summa under febr. mån. 1934:	**Kr. 10,185: 87**

Med varmt tack till varje givare!

»Av den vedermöda hans själ har utstått skall han se frukt» (Jes. 53: 11).

Missionstidningen

SINIMS LAND

utkommer 1934 i sin 39:de årgång.

Organ för Svenska Missionen i Kina, ansvarig utgivare: *Erik Folke*. Redigerad under medverkan av *Martin Lindén* m. fl. Utkommer med 20 nummer om året, samt innehåller uppbyggelseartiklar, bibelstudier, brev fr. Kina, uppsatser för ungdom samt missionsnotiser från när och fjärran, m. m., m. m.

Tidningen kostar: helt år kr. 2: 25, 3 kvartal kr. 1: 75, halvår kr. 1: 25, 1 kvartal kr. 0: 90.

Sänd till utlandet kostar tidningen kr. 2: 75 pr år.

Prenumerantsamlare, som verkställa prenumeration å närmaste postkontor, erhålla, mot insändande till exp. av postens kvittenser, kr. 2: 25 för varje 6-tal ex. men då intet friexemplar.

När 5 ex. eller därutöver rekvireras från exp., erhålles vart 6:te ex. gratis.

Provexemplar erhållas gratis från expeditionen. *Redaktionen.*

Skriven till missionärerna!

Bedjen för missionärerna!

Expedition: **Drottninggatan 55.** Telegramadress: **"Sinim", Stockholm.**
Telefon: **10 44 59. 10 54 73.** Postgirokonto n:r **502 15.**

INNEHÅLL:

Då Jesus bad. — Bönedagens maning. — Från Red. och Exp. — Något om Kina. — »Till Guds församlings uppbyggelse.» — I den goda jorden. — Från missionärerna. — Redovisning. — Missionstidn. Sinims Land.

Stockholm 1934, Svenska Tryckeriaktiebolaget.
34292